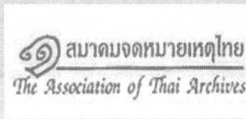

สยามประเทศไทย พ.ศ. 2550 ของ พล นิกร กิมหงวน

เรียบค หงุคหังค (นัก)การเมือง
อ่าน พล นิกร กิมหงวน

โครงการ

เมืองไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ พล นิกร กิมหงวน และ ป. อินทรปาลิต

Thailand Year 2007

With Phol, Nikon, Kimnguan and Po Intharapalit

๑. หลักการและเหตุผล

เพื่อเป็นการเปิดพื้นที่การส่งเสริมความรู้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ทางวิชาการ หรือที่เรียกอย่างเข้าใจง่ายว่า "ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยชาวบ้าน" โดยอาศัย ศิลปวัฒนธรรมเป็นสื่อ เพื่อเชื่อมโยงความเข้าใจทางภูมิสังคมวัฒนธรรม ที่มีหลากหลายทางพลักษณ์ และสหวิทยาการ

การศึกษาอกระบบ จึงเป็นเสมือนตลาดวิชา ที่ขยายผลระหว่างชุมชนกับ สังคม โดยมีวิถีชีวิตความเป็นอดีต สอดคล้องปัจจุบัน ให้เกิดผลต่อยอด การเรียนรู้ที่ไม่ใช่ระบบ "สั่งสอน" แต่สร้างระบบ "สั่งสม" เรียนรู้ร่วมกัน นำพัฒนา เป็นศิปร่วมสมัยแขนงต่างๆ โดยมีสัจของวรรณกรรมเป็นแกนหลัก ของกิจกรรม เพื่อสะท้อน อารมณ์ ความรู้ นึก คิด ในการขยายผลต่อไป

โครงการ "เมืองไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ของ พล นิกร กิมหงวน และ ป. อินทรปาลิต" เป็นความร่วมมือขององค์กร สมาคม ร่วมจัดขึ้นโดยอิงจาก วรรณกรรมร่วมสมัยของ ป.อินทรปาลิต ผู้ประพันธ์หัตถนิยายชุดสามเกลอ ระหว่าง พ.ศ.2482 ถึง พ.ศ.2511 เพื่ออธิบาย วิวัฒนาการของสังคมไทย ในช่วงระยะเวลา 3 ศตวรรษ ส่งผลสะท้อนมองปัจจุบัน ผ่านตัวละคร ที่โดดเด่นอยู่ในวรรณกรรมเอกเรื่องนี้

ผลงานเรื่อง สามเกลอ (พล นิกร กิมหงวน) ของ ป.อินทรปาลิต ได้สร้างแรงบันดาลใจคนในยุคหนึ่ง ให้สนใจการอ่านหนังสืออย่างแพร่หลาย รวมทั้งตัวละครซึ่งได้สร้างชีวิตที่คล้ายจริงกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงของ ยุคสมัย พร้อมๆ กับจินตนาการอันแพรวพราว

ทั้งนี้ เพื่อเชิญเชิญเกียรติของผู้ประพันธ์ และอนุรักษ์วรรณกรรมเป็นอมตะ ชุดนี้ไว้ในประวัติศาสตร์สังคมไทย ในวาระก่อนครบ 100 ปีชาตกาล ป.อินทรปาลิต ในปี พ.ศ.2553 หรืออีก ๓ ปีข้างหน้า

(หมายเหตุ ก่อนถึงแก่กรรมในปี พ.ศ.2511 ป.อินทรปาลิต ได้รับ ความบันเทิงใจ จากภาพยนตร์เรื่อง The Time Machine ซึ่งสร้างจาก นิยายของ Jules Verne และได้นำเค้าโครงมาเขียนไว้ในหนังสือเรื่อง "ไปสู่นาคค" โดยให้พล นิกร กิมหงวน และ ดร.ดิเรก เดินทางไป กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ป.อินทรปาลิต ได้ทำนายทายทักไว้ล่วงหน้าถึงเกือบ ๕๐ ปี และสิ่งที่ถูกต้องกับไม่ถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน แต่ก็นับได้ว่า เป็นจินตนาการที่ลุ่มลึกอย่างถึง)

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ให้เกิดความเข้าใจจากแห่งของมรดกศิลปวัฒนธรรมที่พัฒนา ผู้ศิลปะร่วมสมัย
- ๒.๒ เพื่อส่งเสริมการส่งเสริมความรู้ทางศิลปและวัฒนธรรม ในวงกว้าง ระหว่างชุมชนและสังคมโดยองค์กรร่วม
- ๒.๓ เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรคให้เกิเกิดขึ้นการต่อยอด แลกเปลี่ยน ทางศิลปะโดยการมีส่วนร่วมของสังคม
- ๒.๔ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจสภาพสังคมในปัจจุบัน ให้เกิดความ สมานฉันท์ระหว่างสังคมโดยมีวรรณกรรมเป็นสื่อในการเชื่อมโยง

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ ทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์
- ๓.๒ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเหตุการณ์และพัฒนาการทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ของไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
- ๓.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบของ "ตลาดวิชา" เพื่อให้ประชาชน/ ชาวบ้านทั่วไป มีโอกาสแสวงหาความรู้ความเข้าใจในวิชาการ และสื่อนับถึง เชิงวัฒนธรรมประเภทที่ง่ายต่อความเข้าใจ

๔. สถานที่

โรงละครแห่งชาติ (หอเล็ก) กรุงเทพมหานคร

๕. องค์กรภาคีร่วมจัด

- ๕.๑ มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
- ๕.๒ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม
- ๕.๓ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๕.๔ สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๕.๕ สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ๕.๖ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย
- ๕.๗ สมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย
- ๕.๘ สมาคมจดหมายเหตุไทย
- ๕.๙ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม
- ๕.๑๐ สำนักพิมพ์แสงดาว

๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๖.๑ เกิดเครือข่ายความร่วมมือการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพิ่มมากขึ้น
- ๖.๒ ได้รูปแบบการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมในเชิงรุก เผยแพร่ไปสู่ สังคม
- ๖.๓ ประชาชนมีความสนใจเรียนรู้วรรณกรรม และประวัติศาสตร์ เพิ่มมากขึ้น
- ๖.๔ เกิดประเด็นการศึกษาวิเคราะห์สังคมในยุคปัจจุบันโดยอาศัยเอกสาร หลักฐานทาง ประวัติศาสตร์และวรรณกรรมมากขึ้น

๗. ผู้สนับสนุนโครงการ

สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

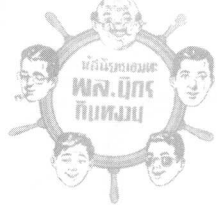
โทร. 08-5166-6473, 0-2424-5768, 0-2433-8713
0-2613-3204 ต่อ 17, 0-2613-2672
0-2613-2599

๔๑' ๒. ๑๙๙๗

คนที่รักใคร่ "เธอ" ให้ "เธอ" ได้
คนที่รักใคร่ เธอ เธอ เธอ เธอ เธอ เธอ
คนที่รักใคร่ เธอ เธอ เธอ เธอ เธอ เธอ
คนที่รักใคร่ เธอ เธอ เธอ เธอ เธอ เธอ

๔๑' ๒. ๑๙๙๗

๔๑' ๒. ๑๙๙๗

“ป.อินทรปาลิต”

นักขายฝันผู้พลิกตำนานหัตถ์นิยายแห่งเมืองไทย

ตลอดระยะเวลาที่ “สามเกลอ” พล นิกร กิมหงวน ได้โลดแล่นอยู่บนแผงหนังสือและในใจของนักอ่านหลายต่อหลายท่านมาเป็นเวลานานจนจนกระทั่งถึงปัจจุบัน กล่าวได้ว่า แม้เวลาจะผ่านไปนานสักเท่าใด ความนิยมและความชื่นชมในงานเขียนที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานและทรงคุณค่าชิ้นนี้ ไม่ได้เสื่อมถอยหรือลดค่าด้วยความนิยมไปจากใจผู้อ่านที่เป็นแฟนติดตามมาอย่างเหนียวแน่นเลย ซ้ำยังนานวันยิ่งประกาศศักดาตอกย้ำความเป็นหัตถ์นิยายอันดับหนึ่งของเมืองไทยให้ทวียิ่งขึ้นไปอีก ด้วยที่ว่าผลตอบรับจากเด็กรุ่นใหม่เองก็ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่าแฟนตัวจริงรุ่นก่อนๆ หลายท่านที่หลงเข้าไปในโลกของสามเกลอแล้วต่างบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า ด้วยเรื่องราวที่แปลกใหม่ชวนหัว ประกอบกับเนื้อหาที่สามารถสะท้อนวิวัฒนาการของสังคมไทยได้เป็นอย่างดีและต่อเนื่อง ทำให้หัตถ์นิยายเรื่องนี้ไม่เคยล้าสมัยหรือตกยุคจนน่าเบื่อเลย ซึ่งเรื่องนี้ถ้าจะใช้คำว่า “มหัศจรรย์” ก็คงต้องยกให้แก่ผู้ที่ประพันธ์ผลงานชิ้นนี้ นั่นก็คือ “ป.อินทรปาลิต” นั่นเอง

ป.อินทรปาลิต คือนามปากกาของ ปรีชา อินทรปาลิต ซึ่งเกิดเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นบุตรชายของพันโท พระวิสิษฐพจนการ (อินทรปาลิต) กับนางวิสิษฐพจนการ (ชื่น อินทรปาลิต) ซึ่งมีพี่น้องด้วยกัน ๗ คน โดย ป.อินทรปาลิตนั้นเป็นบุตรคนที่ ๒ ของครอบครัว

เมื่ออายุถึงวัยศึกษาได้เข้าเรียนที่ “โรงเรียนวัดโสมนัส” เป็นแห่งแรกเมื่อเข้าสู่วัย ๙ ขวบ จึงเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยทหารบก (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าในปัจจุบัน) เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๒ (รุ่นเดียวกับจอมพลสฤษดิ์

ธนะรัชต์) แต่ด้วยความที่เป็นคนรักอิสระ จึงได้หนีออกไปดำเนินชีวิตด้วย
ลำแข้งของตนเอง โดยยึดการค้าไม้พินเป็นอาชีพ

เวลาต่อมาเข้าใจว่า ป.อินทรปาลิต ไปศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมวัด
เทพศิรินทร์ จนจบมัธยมปีที่ ๘ จึงเข้ารับราชการเป็นเสมียนใน “กระทรวง
พาณิชย์และคมนาคม” จากนั้นจึงย้ายไปอยู่กองทางกรมโยธาเทศบาล และได้
เริ่มเขียนเรื่องสั้นและเรื่องตลกลงตีพิมพ์ในหนังสือต่างๆ ออกวางจำหน่าย เรื่อง
สั้นที่ได้รับการตีพิมพ์ได้แก่เรื่อง “ใจนักรบ” พิมพ์ในหนังสือภาพยนตร์ชุดรายปักษ์ของ
ต.เง็กชวน จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๗๒ ป.อินทรปาลิต ก็ได้สมรสกับ นางสาว
ไข่มุกต์ ระวีวัฒน์ ข้าหลวงในองค์เจ้าหญิงประดิษฐาสารี และมีบุตรธิดาด้วยกัน
๒ คน คือ นายฤทัย กับ นางฤดี อินทรปาลิต

หลังจากที่ได้ส่งสมประสบการณ์ในการเขียนมาได้ช่วงหนึ่ง ป.อินทรปาลิต
ก็ได้เริ่มลงมือประพันธ์นวนิยายเรื่องต่างๆ ขึ้น อาทิ นักเรียนนายร้อย โดยเริ่ม
ใช้นามปากกาว่า “ป.อินทรปาลิต” อย่างเป็นทางการ และได้รับผลตอบแทนจากผู้
อ่านเป็นที่น่าพอใจ จึงได้มีผลงานตามมาอีก เช่น ยอดสงสาร, เมียขวัญ, นาม
เตย, ผู้รับบาป, เรียมจำ ฯลฯ

ถัดจากวงการนำหมึกที่ตนถนัด ป.อินทรปาลิต ก็ได้ก้าวสู่วงการละคร
ร้องในยุคนั้นด้วย โดยได้เขียนบทละครให้กับคณะแม่ลิ้น, แม่บุญาค จาก
การใช้นวนิยายเรื่องต่างๆ นำมาถ่ายทอดเป็นละครร้อง

แต่ดูเหมือนผลงานที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างท่วมท้นจะเป็น
แนวตลกขบขัน โดยเรื่องแรกมีชื่อเรื่องว่า “อายผู้หญิง” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ
พฤติกรรมของสองเกลอจอมกะล่อน คือ พล พัทธภรณ์ กับ นิกร การุณวงศ์
จากนั้นก็ได้มีการเพิ่มตัวละครที่สำคัญๆ ขึ้นอีก ได้แก่ กิมหงวน, ไทยแท้, ดร.ดิเรก
ณรงค์ฤทธิ์ ฯลฯ ซึ่งต่อมาเรื่องนี้ก็ได้กลายเป็นหัตถนิยายอมตะที่ครองใจผู้อ่านมา
จนถึงกระทั่งปัจจุบัน กล่าวกันว่าวรรณกรรมชุดนี้สามารถลำดับเหตุการณ์และ
บรรยากาศของสังคม ไทยได้อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงระยะเวลา ๓๐ ปี นับตั้ง
แต่ต้นปี ๒๔๘๒ จนกระทั่งถึงปลาย พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นปีที่ท่านนักประพันธ์
เอกเรื่องสามเกลอนี้ได้อำลาจากโลกนี้ไป

ผลงานของนักประพันธ์ผู้นี้ไม่ใช่มีแต่เพียงเท่าที่กล่าว ตลอดชีวิตการ
ทำงานเขายังได้ฝากผลงานการประพันธ์ทุกรูปแบบและทุกแนวไว้อีกเป็นจำนวน

มหาวิทยาลัยมหาดไทย

ส่วนชีวิตในวัยปลายนั้น ป.อินทพรปาลิต ได้มาเช่าบ้านอยู่แถวจรัญสนิทวงศ์ ธนบุรี อาศัยอยู่ โรคภัยไข้เจ็บเริ่มคลี่คลายลงจนสามารถเข้าโรงพยาบาลเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ด้วยโรคเบาหวาน แต่ทว่าความเจ็บป่วยก็ไม่ได้ทำให้เขาหยุดสร้างผลงานเขียนเลย เขาถ่ายทอดผลงานออกสู่สายตาผู้อ่านอย่างสม่ำเสมอด้วยการเขียนหัตถ์ลายชุด พล นิกร กิมหงวน ให้สำนักพิมพ์บรรลือสาส์น และ ประพันธ์สาส์น ประกอบกับผลิตหนังสือรายสะดวกชุด ศาลาโกหก, ศาลาดาวร้าย, ศาลาปีศาจ, ศาลารัศมี ให้สุพล เตชะธาดา แห่งสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นตีพิมพ์ออกมาเป็นประจำ นอกเหนือจากงานประพันธ์แล้ว ป.อินทพรปาลิต ก็ยังเขียนคอลัมน์ “สังเวียนชีวิต” ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ยุคทอง ของ สนิท เอกชัย เป็นประจำทุกวันอาทิตย์อีกด้วย

บทสุดท้ายของนักประพันธ์ชื่อก้อง ป.อินทพรปาลิต วาระแห่งชีวิตการเป็นนักเขียนของเขาได้จบลงด้วยโรคเบาหวานและปอดอักเสบ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เวลาประมาณ ๑๘.๑๕ น. รวมอายุได้ ๕๘ ปี ๔ เดือน ๑๓ วัน แม้ร่างกายจะสูญสลายไป แต่ผลงานต่างๆ ที่นักเขียนผู้นี้ได้ฝากไว้ ก็ยังคงติดตรึงสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านอยู่ตลอด เรียกได้ว่าเป็นหัตถ์ลายของนักประพันธ์ชายผืนผืนใหญ่ ที่ทรงคุณค่าจากรุ่นสู่รุ่นและไร้ซึ่งกาลเวลามาขีดค้นจริงๆ

ที่มา : “รวมพลคนรักสามเกลอ ครั้งที่ ๒” สำนักพิมพ์แสงดาว งานมหกรรมหนังสือระดับชาติครั้งที่ ๑๒ (BookExpo Thailand ๒๐๐๙) ณ ห้อง Meeting Room ๒ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ วันเสาร์ที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๖ สยามประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ พล นิกร กิมหงวน

ไปสู่นาค

ดร.วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์

(คัดจาก หนังสือ วัฒนธรรมการสังคัมไทยกับหัตถนิยาย ชุด พล นิกร กิมหงวน เล่ม ๒)

ในปี ๒๕๑๐ ก่อนที่ท่านนักประพันธ์เอกจะถึงแก่กรรม ท่านได้เขียนสามเกลอต่อน ไปสู่นาค ซึ่งเป็นการ “วาดภาพ” เหตุการณ์ล่วงหน้าไป ๔๐ ปี

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น บรรดาตัวละครที่ยังมีชีวิตและแสดงบทบาทอยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ล่วงลับไปเกือบหมดแล้ว เหลือเพียง ๒ คนคือพนัส พัชราภรณ์ บุตรของพลกับนันทา และดำรง ณรงค์ฤทธิ์ บุตรของดิเรกและประภา สำหรับหลานปู่อยู่กันครบถ้วน เพราะทุกคนเกิดหลังปี ๒๕๑๐ คือ พล.ต.ดำรง บุตรของศาสตราจารย์พล.ท.ดำรง ณรงค์ฤทธิ์, พ.ท.สินัด ไทยแท้ บุตรของ พล.ต.สมนึก ไทยแท้, เพราพิลาส พัชราภรณ์ธิดาของ พล.ท.พนัส พัชราภรณ์ แลบุตรชายของพล.ต.นพ การณรงค์ ซึ่งไม่ปรากฏชื่อ

พล.ท.พล พัชราภรณ์ถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘, พล.ท.นิกร การณรงค์ ตามไปใน พ.ศ. ๒๕๑๙ ส่วน พล.ท.กิมหงวน ไทยแท้และพล.อ.ดิเรก ณรงค์ฤทธิ์ เสียชีวิตใน พ.ศ. ๒๕๒๐ ตอนที่สืสหายถึงแก่กรรมนั้น แต่ละคนมีอายุประมาณ ๖๐ ปีเท่านั้น ซึ่งเป็นอายุที่ใกล้เคียงกับ ป. อินทปาลิต

สำหรับคุณหญิงวาด ประสิทธิ์นิติศาสตร์ได้ล่วงลับไปใน พ.ศ. ๒๕๑๕ และจอมพลพระยาปัจจุเนิกพินาศ ถึงแก่อสัญกรรมในปีต่อมา ทั้งสองท่านควรจะมีอายุไม่ต่ำกว่า ๘๐ ปีเมื่อถึงแก่กรรม

บรรดาภรรยาของสืสหายก็คงจะล่วงลับตามๆ กันไป ซึ่งระบุชัดเจนเพียงนันทาคณดียวที่เสียชีวิตในปี ๒๕๒๒ อายุประมาณ ๖๓ ปี

ส่วน ร.อ.แห้ว โหระพากุล ซึ่งอ่อนกว่า พล.ท.พล พัชราภรณ์ ผู้เป็นนายหลายปีถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗ คงจะมีอายุประมาณ ๖๒-๖๓ ปี

ร.อ.แห้ว มีบุตรคนหนึ่งเป็นคนสวนของบ้านพัชราภรณ์ในปี ๒๕๕๐

รายละเอียดจากสามเกลอตตอน ไปสู่นาคต ข้างต้นนี้ ทำให้ประมวลได้ว่าสี่สหายยังคงรับใช้ราชการทหารต่อไปจนกระทั่งได้เลื่อนยศสูงขึ้นหลังจากครบเกษียณอายุได้ไม่นาน ต่างก็ทยอยกันล่องลับทั้งมรดกและธุรกิจต่างๆ ให้นายทไปดำเนินต่อ ลูกชายของสี่สหายยังคงรับราชการทหารในด้านวิทยาศาสตร์และสรรพาวุธ จนกระทั่งดำรงและพนัสได้ยศพลโท ส่วนนพกับสมนึกเป็นพลตรี

ในปี ๒๕๕๐ พล.ท.พนัส พัชราภรณ์กับ พล.ท.ดำรง ณรงค์ฤทธิ์มีอายุได้ ๖๗ ปีและ ๖๕ ปีตามลำดับ ส่วน พล.ต.สมนึก ไทยแท้ เสียชีวิตไปตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ และ พล.ต.นพ การุณวงศ์ในปีต่อมา ทั้งสองมีอายุประมาณ ๕๐ ปีเท่านั้น

นั่นก็คือ “อวสาน” ของสี่สหายชุด สามเกลอ พล นิกร กิมหงวน ซึ่งเรื่องราวได้ต่อเนื่องไปจนถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้ประพันธ์ได้วาดภาพของกรุงเทพฯ ในปีนั้นเอาไว้ด้วย

ป. อินทรปาลิตเขียนบทนำเรื่องไปสู่นาคตไว้ตอนหนึ่งว่า

“ศาสตราจารย์ดิเรกจะพาคณะพรรคของเขาเดินทางไปสู่นาคต คือไปพบเห็นในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่มันจะต้องเกิดขึ้น...”

จากนั้นท่านนักประพันธ์เอกก็บรรยายภาพกรุงเทพฯ ในอีก ๕๐ ปีข้างหน้าไว้อย่างน่าสนใจและมีชีวิตชีวา ซึ่งส่วนใหญ่คล้ายคลึงกับกรุงเทพฯ ในปี ๒๕๔๔ ที่ได้เกิดขึ้นจริงๆ แล้วนั่นเอง

“ที่ถนนสุขุมวิท หน้าบ้าน ‘พัชราภรณ์’ มีรถยนต์แล่นผ่านไปมาอย่างนำเวียนหัว รถทุกคันใช้ความเร็วสูงมาก ลักษณะของรถไม่เหมือนกับปัจจุบันนี้ รถประจำทางเป็นรถสองชั้นคันใหญ่และยาวมาก...

.....

...รถไฟฟ้าขนาดใหญ่วิ่งอยู่บนถนนสุขุมวิทคล้ายกับรถราง มี ๒ คัน พ่วงวิ่งไปตามรางสูงจากถนนประมาณ ๑๐ เมตร ใช้ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

มองออกไปนอกบ้าน ‘พัชราภรณ์’ เป็นอาคารสูงใหญ่น้อยที่สุดก็ ๒๐ ชั้นจนถึง ๘๐ ชั้น ส่วนยอดของมันเสียดเข้าไปในกลุ่มเมฆอันหนาทึบ... ผู้คนริมถนนสุขุมวิทเดินสับสนไปมาผู้ขายแตงซูดสากลและผู้หญิงสวมเสื้อกระโปรงวันพีช

มองดูชาวกรุงเทพฯ ไม่ผิดอะไรกับชาวยุโรปอเมริกา”

ลูกชายของเจ้าแก้วซึ่งพูดภาษาอังกฤษบอกกับคณะผู้มาเยือนจากโลก
อดีตว่า รัฐบาลไทยประกาศยกเลิกภาษาไทยทั้งภาษาพูดและอักษรวิธิตั้งแต่
พ.ศ.๒๕๓๗ ทำให้คนไทยใช้ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทย

สี่สหาย เจ้าคุณบังจันนี่ฯ นพและสมนึกกับเจ้าแก้ว ขึ้นแท็กซี่ใน
อนาคตซึ่งเป็นรถคาติลแล็ค ชายหนุ่มคนขับแท็กซี่ ซึ่งจบปริญญาตรีวิศวกรรม
ไฟฟ้าบอกว่า

“...บางกอกมีมหาวิทยาลัยราว ๒๐๐ แห่งเห็นจะได้ครับ โรงเรียน
ประถมและมัธยมไม่ต่ำกว่าห้าพันแห่ง ไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียนครับ เครื่องเขียน
และแบบเรียนตลอดจนเสื้อผ้าทางโรงเรียนจ่ายให้ฟรี... อาคารใหญ่ทางขวามือนี้
คือตลาดเงินครับ พวกเศรษฐีมาชุมนุมกันที่นี่ตลอดวัน ชายหื่นซื้อหื่นน่วยไป
หมด...

.....

...บางกอกนะมันกว้างขวางเหลือเกิน พวกคุณคงไม่ทราบว่ายานพาหนะ
ของบางกอกได้รวมจังหวัดธนบุรี นนทบุรี และปทุมธานีไว้แล้วเมื่อ ๘ ปีที่แล้ว
มา ทางนี้ก็รวมสมุทรปราการไว้ด้วย ท้องนาในบางกอกหรือที่สวนไม่มีแล้วครับ
มีแต่ตึกกรมบ้านช่องเหมือนกันทุกแห่ง พลเมืองในบางกอกมีตั้ง ๑๕ ล้าน นอก
ล้ามนครอีกไม่ต่ำกว่าห้าหกล้านคน

สี่สหายยิ้มแห้งๆ ไปตามกัน...

.....

ท่านเจ้าคุณถอนหายใจหนักๆ

‘เหมือนกับหลงเข้ามาในเมืองสวรรค์วะ ตื่นเต้นพอคุ้ยทีเดียว แล้วก็คน
ขับรถเขาคความรู้แก่เรามาก อย่างน้อยก็ได้รู้ว่ารัฐบาลชุดนี้มีนายกรัฐมนตรีเป็นพลเรือน
ชื่อนายอิสระ สจ๊วต เรามีสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูง รัฐมนตรีของเราเป็น
พลเรือนทั้งนั้น แม้กระทั่งรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม รัฐบาลชุดนี้ได้บริหาร
ประเทศชาติของเราอย่างเข้มแข็ง ไม่มีการคอร์รัปชันอย่างเด็ดขาด ข้าราชการทุก
คนมีเงินเดือนพอเลี้ยงตัวและครอบครัวให้มีความสุข ต่างทำงานเพื่อ
ประเทศชาติจริงๆ เศรษฐกิจของชาติไทยดีมาก เพราะเรามีเหมืองทองหลาย
แห่งและมีบ่อน้ำมันในอ่าวไทยมากมาย นอกจากนี้ เรายังมีโรงงานอุตสาหกรรม

ขนาดหนัก ไทยแลนด์ไม่ใช่ประเทศลัทธิเหมือนแต่ก่อน..”

คณะพรรคสี่สายนั่งรถเที่ยวชมพระนครอันกว้างใหญ่ ป. อินทรปาลิตบรรยายถึงการกีฬาของไทยในอนาคตว่า

“สนามกีฬาหรือกรีฑาสถานแห่งชาติได้ขยายอาณาเขตออกไปอีกหลายเท่า สนาม ‘ศุภชลาศัย’ กลายเป็นสนามฟุตบอลสำหรับแข่งปรีถีย่อย เรามีสนามฟุตบอลใหม่ที่บรรจุคนดูได้ถึง ๒๕๐,๐๐๐ คน คนขับรถแท็กซี่ได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และนักกีฬาของไทยเราวาดเหรียญทองได้เกือบหมด ไทยแลนด์ก้าวหน้าทุกอย่างแม้กระทั่งการกีฬา เราส่งทีมฟุตบอลไปแข่งขันฟุตบอลโลก ๓ ครั้งแล้ว และได้ถ้วยชนะเลิศทุกครั้งขณะนี้ไทยแลนด์กลายเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเอเชีย รองลงมาคือญี่ปุ่น”

ป. อินทรปาลิตบรรยายต่อไปว่า

“ลัทธิคอมมิวนิสต์สลายตัวไปแล้ว ประเทศคอมมิวนิสต์ต่างเปลี่ยนเป็นประชาธิปไตย สงครามโลกครั้งที่ ๓ จึงไม่เกิดขึ้น ชาวโลกมีความรักใคร่สามัคคีกันเป็นอย่างดี เมืองจีนผืนแผ่นดินใหญ่กับไทยแลนด์มีความสัมพันธ์ต่อกันในทางการทูตเหมือนเมื่อก่อน จีนแดงซึ่งเปลี่ยนเป็นจีนขาวได้ส่งสินค้าที่เราชอบมาขายในเมืองไทยมากมาย นับตั้งแต่กังไฉ่ ลูกนาเลียบ ลิ่นจีตอง...พวกคนจีนที่เคยเป็นจีนแดงมาเที่ยวเมืองไทยกันอย่างสนุกสนาน คนไทยก็ไปเที่ยวเมืองจีนกันเยะเยะโดยจรวดข้ามทวีปใช้เวลาเดินทางไม่ถึงครึ่งชั่วโมง

.....

...คณะนักทัศนาจรก็นั่งรถไปชมสรรพสินค้าตามบริษัทห้างร้านต่างๆ ห้างร้านเหล่านี้ล้วนแต่กว้างขวางหรูหรา บางแห่งคนซื้อก็มีรถเข็นเล็กๆ ลากไป อยากได้ข้าวของอะไรก็หยิบใส่รถเข็น แล้วให้แคชเชียร์คิดเงินที่ประตูออก...

ทุกหนทุกแห่งล้วนแต่ทำให้นักทัศนาจรตื่นตะลึงใจในความเจริญของบางกอก รถแท็กซี่คาดิลแล็คเก้ทั้ง ๒ คันพานักทัศนาจรข้ามสะพานแม่น้ำเจ้าพระยาที่ท่าช้างวังหน้าเที่ยวชมธนบุรี ส่วนผลไม้กลายเป็นตึกสูงตระหง่าน มีถนนสายใหญ่เพิ่มขึ้นอีกหลายสาย ถนนเดิม เช่น ถนนอิสรภาพ ถนนจรัญสนิทวงศ์ ถูกขยายกว้างออกไป มีความกว้างถึง ๒๕ เมตร บาทวิถีริมถนนหลายตอนเป็นบาทวิถีลิ้นได้ และทุกระยะ ๑๐๐ เมตร มีอุโมงค์ลอดใต้ถนนให้คนข้ามต่างทางม้าลาย ตามทางแยกมีอุโมงค์สำหรับรถทางหนึ่งลอดผ่านไป โดยไม่ต้อง

เสียเวลารอไฟเขียวเหมือนสมัยก่อน...”

ป. อินทราปาลิตจินตนาการถึงบริการด้านต่างๆ ของรัฐบาลในอนาคตไว้ดังนี้
“...บางกอกยุคนี้น้ำไหลไฟสว่างทางสะดวก ไม่ผิดอะไรกับเมืองสวรรค์
โรงพยาบาลมีอยู่ทั่วเมืองและมีบริการอย่างดีที่สุด อย่างรวดเร็วทันใจ คำว่า
เตียงไม่ว่างไม่มี คนไข้จะได้รับการโอภาปราศรัยอย่างอ่อนหวาน ไม่มีการชู้ตะคอก...
เมื่อโรงพยาบาลได้รับการแจ้งทางโทรศัพท์ว่ามีคนป่วยไข้ไม่สบายหรือได้รับอุบัติเหตุ
รถของโรงพยาบาลจะเปิดหออรับไปรับคนไข้ทันที...”

บางเคแปลี่ยนแปลงไปหมด กลายเป็นย่านการค้าที่มีผู้คนหนาแน่น สถาน
สงเคราะห์คนชราเป็นอาคาร ๕ ชั้น ใหญ่โตมโหฬารมาก”

ป. อินทราปาลิตให้คนขับแท็กซี่อธิบายถึง “นิคมคนแก่” ให้คณะพรรค
สี่สหายฟังว่า

“...ก่อนหน้านี้คนแก่ที่ไม่มีลูกหลานพอแก่ตัวลงไปก็ลำบากมาก บางทีก็
อดตายหรือเจ็บตาย เพราะไม่มีใครเอาใจใส่ เดี่ยวนี้รัฐบาลท่านรับเลี้ยงครับ คน
แก่อายุ ๖๕ ปีขึ้นไปรัฐบาลจะรับมาอยู่ที่นี่ มีห้องพักอย่างสวยงาม มีอาหารดีๆ
ให้กินวันละ ๔ มื้อ มีเครื่องนุ่งห่มแจกให้พร้อม และมีหมอพยาบาลคอย
ดูแลเอาใจใส่...”

หัตถนิยายชุดสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน ตอน ไปสู่ออนาคต นี้
ทำให้บทบาทของ ป. อินทราปาลิตขยายออกไปอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งไม่เพียงแต่เป็น
บทบาทของนักประพันธ์ที่สะท้อนความเป็นจริงของสังคมในหลายแง่หลายมุม
ออกมาเป็นตัวอักษรอย่างต่อเนื่องถึง ๓ ทศวรรษเท่านั้น แต่ยังเสริมด้วย
บทบาทของนักเขียนผู้ใช้จินตนาการเพ่งไปเบื้องหน้าอันไกลแสนไกล แล้วอาศัย
ตรรกศาสตร์ประกอบกับการพิจารณาสถานการณ์ในปัจจุบัน พยากรณ์
วิวัฒนาการสังคม ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถกระทำได้ดีใกล้เคียงความเป็นจริง
อย่างที่สุด

เมืองไทย ๒๕๕๐ ในจินตนาการ กับความเป็นจริง

ทองแถม นาถจำนง

บทบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์สยามรัฐรายวัน ฉบับวันเสาร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

บทนำชิ้นนี้จะนำเสนอจินตนาการของนักเขียนเรื่องบันเทิงคดีผู้มีผลงานต่อเนื่องยาวนานสามสิบปี คือ “ป.อินทปาลิต” ที่เขียนบรรยายกรุงเทพฯ ในยุค พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ใน “สามเกลอ พล นิกร กิมหงวน” ตอน “ไปสู่อนาคต”

เรื่องที่น่าเสนอ มิใช่ว่าเราจะเพ้อเจ้อไปกับหัตถ์นิยาย แต่เราเห็นคุณค่าของงานชิ้นนี้ ว่าอย่างน้อยที่สุดก็ได้สะท้อนถึงความหวังที่มีต่อพัฒนาการของเมืองไทย และจินตนาการถึงสภาพความเปลี่ยนแปลงไปของกรุงเทพฯ ใน พ.ศ. ๒๕๕๐

ถ้าคึกขงานทั้งหมดของ ป.อินทปาลิต ก็ยิ่งเห็นภาพประวัติศาสตร์ยุคใกล้ทั้งด้านการเมืองและวัฒนธรรม ซึ่งก็ได้มีนักวิชาการศึกษาและจะนำเสนอในงาน “๑๐๐ ปี ชาตกาล ป. อินทปาลิต” ในกลางเดือนนี้

การเมืองและเศรษฐกิจของไทยใน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นอย่างไรในจินตนาการและความหวังของนักเขียนยุคเผด็จการ (พ.ศ ๒๕๑๐) ป.อินทปาลิตให้ตัวละครคือ “เจ้าคุณปัจจุณีฯ” บรรยายว่า

“...รัฐบาลชุดนี้มีนายกรัฐมนตรีเป็นพลเรือน ชื่อนายอิสระสัจจิต เรามีสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูง รัฐมนตรีของเราเป็นพลเรือนทั้งนั้น แม้กระทั่งรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม รัฐบาลชุดนี้ได้บริหารประเทศชาติของเราอย่างเข้มแข็ง ไม่มีการคอร์รัปชันอย่างเด็ดขาด ข้าราชการทุกคนมีเงินเดือนพอเลี้ยงตัวและครอบครัวให้ได้รับความสุข ต่างทำงานเพื่อประเทศชาติจริงๆ เศรษฐกิจของชาติไทยก็ดีมาก เพราะเรามีเมืองทองหลายแห่ง และมีบ่อน้ำมันในอ่าวไทยมากมาย นอกจากนี้ เรายังมีอุตสาหกรรมขนาดหนัก ไทยแลนด์ไม่ใช่ประเทศกสิกรรม

เหมือนแต่ก่อน นาข้าวของเรากลายเป็นข้าวสาลีไปหมดแล้ว เพราะคนไทยก็กินขนมปังแทนข้าว และกินอาหารแบบอาหารยุโรปอเมริกัน”

ยุค พ.ศ. ๒๕๕๐ ในนิยายนั้น ค่าเงินไทยเท่ากับเงินดอลลาร์สหรัฐ คนไทยเริ่มนิยมภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ตอนสงครามเวียดนาม และอเมริกันแท้เข้ามาในเมืองไทยนับแสน แล้วคนไทยก็เลิกใช้ภาษาไทย

สภาพการจราจรในกรุงเทพฯ ใช้รถไฟฟ้า ป.อินทปาลิต บรรยายไว้ว่า “รถไฟฟ้าแบบใหม่โดยเฉพาะรถจักรรูปเพรียวลม รถโดยสารที่เป็นรถขานเมืองวิ่งเร็ว ๑๒๐ กิโลเมตร รถทุกขบวนวิ่งบนรางเดี่ยว และเรามีโรงงานสร้างรถไฟฟ้าของเราที่รังสิต ในเนื้อที่ถึง ๔ ตารางไมล์ การคมนาคมสะดวกสบายรวดเร็วทันใจ ช่างสถานีกรุงเทพฯ มีบานจอดเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์และรถเหาะรับส่งผู้โดยสารราคาแพงกว่ารถไฟฟ้าไม่มากนัก จะไปจังหวัดไหนก็ได้ คลองผดุงและคลองต่าง ๆ ใจกลางกรุงเทพฯ ถูกถมหมดแล้ว รถไฟฟ้าซึ่งเป็นรถประจำทางที่ปลอดภัยวิ่งอยู่บนถนนหลายสายและแล่นเร็วมาก ถนนในกรุงเทพฯ บางแห่งเป็นบาทวิถีเลื่อนได้ตามสี่แยกทุกแห่งด้านหนึ่งเป็นอุโมงค์ บางแห่งก็เป็นสะพานลอยมีความยาวตั้งสองสามกิโลเมตร ป้ายอักษรภาษาอังกฤษเคลื่อนกลาดไปทั่ว ตึกแถวสองชั้นในสมัย พ.ศ. ๒๕๑๐ กลายเป็นตึกกระฟ้าอย่างต่ำก็ ๒๐ ชั้นขึ้นไป”

จินตนาการของนักประพันธ์ ย่อมมีที่ตรงกับความเป็นจริงและไม่ตรงบ้าง เป็นเรื่องปกติ แต่แ่ก่คิดจากเรื่องนี้ ตั้งปัญหาให้เราขบคิดต่อไปได้มาก

เป็นต้นว่า ชาวบ้านทั่วๆ ไป มีจินตนาการและความหวังความต้องการให้ชาติบ้านเมืองในอนาคตเป็นเช่นไร ชนชั้นปกครองมีจินตนาการมีความหวังความต้องการให้ชาติบ้านเมืองในอนาคตเป็นอย่างไร และถ้าชนชั้นปกครองมีความหวังจริง พวกเขาจะมียุทธศาสตร์สร้างชาติอย่างไร คำถามเหล่านี้ก็พอตีมาตรงกับช่วงเวลาที่มีพลชนชาวไทยจะต้องเลือก “ผู้นำ” รัฐบาลกันในอีกไม่กี่วันข้างหน้านี้ พรรคการเมืองจะมีคำตอบอธิบายชาวบ้านว่าอย่างไร

เรื่องสภาพแวดล้อม และเศรษฐกิจกรุงเทพฯ นั้น จินตนาการในนิยายค่อนข้างใกล้เคียงความจริง แต่สำหรับเรื่องการเมืองนั้น ความหวังของนักประพันธ์ที่วาดฝันไว้ว่า ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ “รัฐบาลชุดนี้ได้บริหารประเทศชาติของเราอย่างเข้มแข็ง ไม่มีการคอร์รัปชันอย่างเด็ดขาด ข้าราชการทุกคนมีเงินเดือนพอเลี้ยงตัวและครอบครัวให้มีความสุข ต่างทำงานเพื่อประเทศชาติจริงๆ เศรษฐกิจของชาติไทยดีมาก” จะเป็นจริงได้หรือไม่

ความหวังอาจจะอยู่ที่การเลือกตั้งวันที่ ๒๓ ธันวาคมนี้

ประสบการณ์ของผมกับพล นิกร กิมหงวน

โดย วันใหม่ นิยม

๑. แรกพบสปรัก

ผมเกิดมาแต่เด็กผมก็ไม่เคยรู้จักหนังสือพล นิกร กิมหงวนมาก่อนหรอก เคยเห็นผ่านๆ ก็เพียงซีทคอมพล นิกร กิมหงวนทางช่องสาม ตอนสายๆ ในช่วงปี ๒๕๓๗-๒๕๓๘ (ถ้าจำไม่ผิด) แต่ไม่ได้รู้สึกประทับใจอะไร

จนเมื่อเป็นนักเรียน ป.๖ มีเพื่อนคนหนึ่งเอาหนังสือเรื่องนี้มาให้อ่าน ผมก็ลองเปิดอ่านดู เอ๋มันสนุกดีแฮะ อ่านไปอ่านมามันติดใจยิ่งงี้ก็ไม่น่าจะพลาดดี อ้อ ผมลืมบอกไปว่าผมชอบอ่านเรื่องตลกมาแต่ไหนแต่ไรอยู่แล้ว ผมอ่านขายหัวเราะตั้งแต่อ่านหนังสือออก ดู “ดิ อเมริกัน ฟันเนเอสต์” ทาซังไอบีซี (เดี่ยวนี้รวมกับยูทิวบีไปเสียแล้ว) หลังๆ ในห้องเรียนมีมุมหนังสือ เจ้าเพื่อนมันก็เอาพล นิกร กิมหงวนมาใส่อีกสักสามเล่ม ผมจึงอ่านติดแทบไม่ยอมกลับบ้าน ผมยังจำได้ว่าห้านิยายสามเกลอที่ผมอ่านเป็นตอนแรกคือตอน “ถอดวิญญาณ” นอกจากนั้นตั้งแต่ผมเป็นนักเรียน ป.๒ ผมชอบหาหนังสือประวัติศาสตร์มาอ่านหรือฟังเรื่องเก่า จนถึงสมัย ป.๖ จึงเริ่มชอบเรื่องสมัยสงคราม ญี่ปุ่นต่อถึงสมัยเผด็จการทหาร เมื่อนิสัยชอบเรื่องตลกบวกกับความเป็นคนชอบอ่านประวัติศาสตร์มาบวกกัน ผมจึงเริ่มหลงรักห้านิยายชุดพล นิกร กิมหงวนขึ้นมาทันที เช่นเมื่ออ่านหนังสือสามเกลอตอนสามเกลอออกรบในสงครามอินโดจีน (ไทยรบฝรั่งเศสสมัยนายพลตรี หลวงพิบูลสงครามในปี ๒๔๘๓-๒๔๘๔) หรือเมื่ออ่านตอนที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันเสด็จนิวัตพระนคร (๒๔๙๓) ผมก็จะรู้สึกตื่นเต้นเมื่อเจอกับเรื่องราวที่สอดคล้องกับข้อมูลประวัติศาสตร์ที่เคยรับรู้มาก่อนโลดแล่นให้เห็นภาพที่มีชีวิตบนห้านิยายนี้

ยืงนานวันผมยิ่งติดหนังสือสามเกลอมากขึ้น บางครั้งก็ดูเหมือนว่าเกือบจะเสียการเรียนไปบ้าง ถ้าว่างจริงๆ ก็สามารถอ่านได้ทั้งคืนแม้ในปัจจุบันนี้

๒. เมื่อโตขึ้น

เมื่อเวลาเปลี่ยนผมก็ต้องเปลี่ยนขึ้นมาบ้างเช่นกัน แต่ที่ไม่เปลี่ยนคือผมยังอ่านหนังสือพล นิกร กิมหงวนเรื่อยมา หากในประเด็นที่เปลี่ยนสำหรับตัวผมก็คือการศึกษาเข้าใจเรื่องราวประวัติศาสตร์รวมทั้งข้อมูลในพล นิกร กิมหงวนได้มีกระบวนการเรียนรู้ใหม่ จากเดิมที่เคยศึกษาโดยจำเพียงข้อมูลแล้วสนุกกับจินตนาการ มาเป็นการรับรู้โดยหัดแยกแยะประเด็น วิเคราะห์ความเป็นมาเป็นไป การมองภาพรวมของประวัติศาสตร์ ดังนั้นการอ่านพล นิกร กิมหงวนของกระผมตั้งแต่เป็นเด็ก ม.ปลายจึงจะเป็นไปด้วยการวิเคราะห์เชื่อมโยงกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้น เช่นการมองเห็นภาพของงานฉลองสันติภาพ (๒๔๘๙) ในฐานะตัวแทนความโล่งใจของคนไทยเกี่ยวกับสถานะของประเทศหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ภาพของสี่สหายกับการปกป้องกิจการฟาร์มแถบปากช่องจากกลุ่มซ่องโจรหรือฟาร์มคู่แ่ง ผมก็สามารถเชื่อมโยงถึงจุดเริ่มต้นของทุนนิยมสมัยพัฒนา (หลัง พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นมา) ที่ต้องต่อสู้กับโครงสร้างเก่าส่วนหนึ่งของสังคมคือแหล่งซ่องสุมคนนอกสังคม (อันธพาล นักเลงโจร) ตามพื้นที่รกร้างห่างไกล ภาพของสังคมบ้านพัชราภรณ์ในฐานะตัวแทนของระบบครอบครัวกับระบบศักดินาในสังคมไทย ลำนวน “ไปบางเขน” หรือคำว่า “บางเขน” ในฐานะตัวแทนความสยดสยองของสังคมไทยต่อมาตรการการเมืองในช่วง ๒๔๙๐ เป็นต้น

ในช่วงที่ผมอยู่ ม.ปลายนี้เองเป็นช่วงที่หนังสือ “วิวัฒนาการของสังคมไทยกับหัตถนิยายชุดพล นิกร กิมหงวน” ของท่านอาจารย์ ดร.วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์ ได้รับการพิมพ์จัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์แสงดาวขึ้นมา ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้ชี้แจงแยกแยะความเป็นมาและเป็นไปของสังคมไทยในยุค “สามเกลอ” ไว้อย่างชัดเจน หนังสือเล่มนี้จึงนับว่าจัดพิมพ์ออกมาตอบรับกับบุคลิกภาวะของผมที่เริ่มเติบโตขึ้นพอดี จนทุกวันนี้ผมถือหนังสือชุดนี้เสมือนคัมภีร์ในการศึกษาประวัติศาสตร์สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศไทย (อย่างน้อยก็สังคมคนกรุงเทพฯ) ในช่วงทศวรรษ ๒๔๘๐-๒๕๑๐ ประการหนึ่ง และอีก

ประการหนึ่งเป็นใบเบิกทางที่จะทำให้ผมสามารถชาบซึ้งกับหัตถนิยายชุดนี้มากยิ่งขึ้น ผมรู้สึกเคารพนับถือหัตถนิยายชุดสามเกลอในฐานะ “บันทึกประวัติศาสตร์” สมัยหนึ่งของชาติเลยก็ว่าได้

และผมก็เชื่อว่า ป.อินทพรปาลิตมีเจตนาให้เป็นเช่นนั้น เพราะผมรู้สึกว่าคุณป.อินทพรปาลิตเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ผู้หนึ่ง ดังจะเห็นได้จากหัตถนิยายสามเกลอที่จะชอบกล่าวย้อนกลับไปยังอดีต เช่นสามเกลอตอนจ้าวจักรวาลซึ่งเป็นตอนที่ ดร.ดิเรกได้ประดิษฐ์ยานย้อนเวลา หรือไหม้เมฆขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ ซึ่ง ดร.ดิเรกได้สร้างขึ้นและพาคณะพรรคย้อนเวลาดูอดีตต่างๆ เช่น สงครามสมัยสมเด็จพระนเรศวร การฝึกทหารเมื่อสมัยที่เจ้าคุณปัจฉนิกฯ เป็นนายพันเอก คุณทหาร ๑ กรม ในช่วงราวทศวรรษ ๒๔๗๐ ป.อินทพรปาลิตก็ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องแบบทหาร อาวุธในยุคนั้นได้อย่างถูกต้อง แม้แต่ประวัติศาสตร์ช่องในรอบตั้งแต่ทศวรรษ ๒๔๕๐ จนถึงช่วง ๒๕๐๐ ป.อินทพรปาลิตก็ยังบรรยายไว้ในตอน “แม่เล้าบอลล์” ซึ่งบรรดาโสเภณารุ่นต่างๆ ได้จัดงานบอลล์ขึ้นที่โรงแรม “สี่สหาย” ซึ่งมีชื่อเสียงกิมหงวน ไทยแท้เป็นผู้อำนวยความสะดวกแล้วมีแม่เล้ารุ่นอาวุโสกล่าวปราศรัยในงาน พร้อมทั้งเล่าความเป็นมาของช่องโสเภณี จากข้อมูลนี้ทำให้ผมทราบบ้างว่า “กะหรี” ที่แปลว่าโสเภณีมีที่มาอย่างไร

ซึ่งการย้อนทบทวนอดีตนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน แต่มันยังเป็นการทบทวนเพื่อทำความเข้าใจตัวเอง ซึ่งนี่คือบทบาทสำคัญที่นักประวัติศาสตร์พึงแสดงต่อสังคม

ในระบะหลังๆ เมื่อผมย้อนมาศึกษาข้อมูลประวัติศาสตร์จากพล นิกร กิมหงวน หลายครั้งผมได้ตั้งคำถามหรือย้อนมาเทียบกับปัจจุบัน ทำให้ได้แง่คิดทางประวัติศาสตร์บางอย่าง (ฟังดูยิ่งใหญ่จัง!) เข้าทำหรือไม่ค่อยว่ากันที่หลัง แต่ก็เป็นการฝึกความคิดของผมล่ะ เช่นผมเกิดคำถามว่างานภูเขาทองในสมัยของสามเกลอทำไมถึงดูยิ่งใหญ่จังเลย แต่พอเทียบกับสมัยนี้ทำไมถึงไม่มีงานเช่นนั้นอีก ผมลองนั่งคิดดูก็ได้คำตอบว่าเพราะสมัยนี้มีโอกาสเฉลิมฉลองมากกว่าสมัยก่อนนะสิ ไม่ว่าจะเป็นคอนเสิร์ต งานเปิดตัวดารา งานแสดงสินค้า งานปีใหม่ สงกรานต์ วาเลนไทน์ เทศกาลลดราคาสินค้าของห้าง เป็นต้น ผมจึงถามต่อไปอีกว่าแล้วทำไมสมัยนี้ถึงมีงานเฉลิมฉลองมากกว่าสมัยสามเกลอละ ก็เพราะสมัยสามเกลอบ้านเมืองของเรายังไม่มีการบริโภคหรือสื่อบริโภชนาคนมากเหมือนสมัยนี้ เพราะ

งานฉลองในสมัยนี้หลายอย่างก็เป็นไปเพื่อการโฆษณาให้คนติดภาพลักษณ์ แล้วพากันบริโภค ส่วนผู้คนสมัยสามเกลอยังอยู่กับวัฒนธรรมศาสนาความเชื่อ วัฒนธรรมเครือญาติหรือกลุ่มสังคม บวกกับวัฒนธรรมราชการ การฉลองในสมัยสามเกลอจึงยังเป็นเรื่องของกลุ่มสังคม ราชการ และศาสนา แล้วทำไมสมัยสามเกลอจึงมีการบริโภคหรือโฆษณาอย่างเป็นมหรหรมน้อยกว่าสมัยนี้ล่ะ ก็เพราะว่าสมัยนี้มีทุน มีธุรกิจ มีการผลิต มีความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น การแข่งขันสูง การโฆษณาจึงมีมาก เนื่องจากการขยายตัวของทุนระลอกต่างๆ ในสังคมไทย ทั้งทุนไทยและต่างชาติ โดยเฉพาะการขยายของทุนสมัยหน้าชาติ จนถึงพองสบู่แตกช่วงหนึ่ง (๒๕๓๑-๒๕๓๙) และสมัยทักษิณจนปัจจุบัน (๒๕๔๔-ปัจจุบัน) เป็นอีกช่วงหนึ่ง ส่วนสมัยสามเกลอธุรกิจยังไม่โตมาก ยังเป็นเพียงธุรกิจของคนไม่กี่กลุ่ม และสินค้ากับความต้องการไม่หลากหลายเท่าสมัยนี้ การแข่งขันและการโฆษณาจึงมีน้อย ที่นี้ทำไมกลุ่มทุนและการบริโภคในสมัยสามเกลอจึงมีน้อยกว่าปัจจุบัน ก็เพราะว่าประการแรกเทคโนโลยีสมัยนั้นมันดีขึ้น ประการที่สองอำนาจรัฐในปัจจุบันได้ลดลง (ตั้งแต่ ๑๔ ตุลาแล้วล่ะ) กลุ่มทุนจึงเข้ามา มีอำนาจและแตกตัวเป็นกลุ่มที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งสมัยสามเกลออำนาจในสังคมยังเป็นของราชการ ซึ่งทำให้การขยายตัวของกลุ่มทุนมีน้อย

๓. ความรู้รอบตัวกับสามเกลอ

ในวัยที่โตขึ้นทำให้ผมเห็นได้ว่าในหัตถนิยายสามเกลอนี้ยังมีอะไรที่นอกเหนือไปจากประวัติศาสตร์ นั่นคือความรู้รอบตัว

ป.อินทรปาลิตได้สอดแทรกความรู้รอบตัวสารพัดอย่างไว้ในสามเกลอแทบทุกตอนเช่นในสามเกลอตอน “ผู้แทนยียวน” ซึ่งเป็นตอนที่เจ้าคุณเบ๊จั่นเกีย ได้ลองสมัครผู้แทนราษฎรและกล่าวไฮปาร์คที่สนามหลวง ตามกระแสประชาธิปไตยแบบ “พิบูลสงคราม” ในช่วงปี ๒๔๙๙-๒๕๐๐ ตอนนั้นเริ่มต้นฉากด้วยการที่เจ้าแห้วไปสูบกัญชาที่ก๊วนกัญชา ซึ่ง ป.อินทรปาลิตได้อธิบายถึงขั้นตอนการสูบกัญชา สรรพคุณ สมภาพโรงกัญชา และกลุ่มบุคคลที่สูบกัญชาไว้ค่อนข้างละเอียด ทั้งยังอธิบายด้วยว่าหลังการสูบกัญชาจะต้องมีขนมหวานกินติดท้ายรายการ และในตอนเดียวกัน ป.อินทรปาลิตก็ได้อธิบายลักษณะของเกมการเมืองเช่นไฮด์ปาร์คว่าต้องพูดปราศยอย่างไรประชาชนเขาถึงจะฟัง พร้อมให้แ่ง

คิดว่าประเด็นทางการเมืองแบบไหนถึงจะเหมาะสม ต้องลงทุนไปกับอะไรบ้าง กระทั่งความรู้รอบตัวเบ็ดเตล็ดเช่นกฎจราจร การเขียนหนังสือขาย ป.อินทพรปาลิตก็นำมาสอดแทรกในหัตถ์นิยายชุดนี้

แม้เมื่อ ป.อินทพรปาลิตอายุได้ประมาณ ๕๐ เขาก็ยังรู้เรื่องของคนวัยรุ่นอายุไม่เกิน ๒๕ ปี เช่นว่าราชาจอมโยกคลิ้ง เจมส์ ดีน ทางเกงทรงทรมาน ออร์เลอัน จักโกจักกิ ระเบิดขวด ฯลฯ คืออะไรหรือคือใคร นี่ยังไม่นับรวมถึงความรู้เกี่ยวกับต่างประเทศทั้งใกล้ไกล ความรู้เรื่องท้องถิ่นในประเทศไทย และอีกหลายๆ อย่าง

ความรู้ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้หลายอย่างก็เป็นเรื่องที่มีเฉพาะสมัย แต่ทั้งนี้สิ่งที่ผมเรียนรู้มันไม่ใช่เพียงองค์ความรู้นั้นหรอก แต่เป็นลักษณะของผู้ที่สนใจศึกษาความรู้รอบตัวแม้สิ่งเล็กน้อยอย่างเช่น ป.อินทพรปาลิต ซึ่งชีวิตต้องผ่านต้องผจญอะไรมามาก ซึ่งตลอดชีวิตของเขาคงจะต้องสนใจที่จะรับรู้สิ่งเล็กๆ น้อยๆ รอบตัวสารพัด และการสนใจศึกษาความรู้รอบตัวเช่นที่ ป.อินทพรปาลิตได้ทำไปแล้วนั้นมันไม่ใช่เพียงการสนใจเฉยๆ หากยังเป็นการสนใจอย่างลึกซึ้ง มีสมาธิ สังเกตได้ว่าป.อินทพรปาลิตจรรยาละเอียดต่างๆ ได้อย่างแม่นยำมาก

ซึ่งการสนใจสิ่งเล็กน้อยรอบตัวนี้แหละมิใช่เป็นเพียงการสะสมข้อมูลสำหรับงานเขียนเท่านั้น หากยังเป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่คับแคบ ตายตัวเพียงตำรา หนังสือ ทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผูกพันกับชีวิตและโลก ซึ่งลักษณะการเรียนรู้แบบหลังนี้จะทำให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะบุคคลผู้นั้นจะเป็นผู้ที่เข้าใจโลก เข้าใจมนุษย์ และเข้าใจชีวิตและความเข้าใจเหล่านี้แหละที่จะทำให้การศึกษาจากตำรา หนังสือ ทำได้ดียิ่งขึ้นด้วย เพราะเรื่องราวในตำรา หนังสือ ต่างก็มาจากความเข้าใจโลกและชีวิต

ทุกวันนี้ผมพยายามที่จะสนใจศึกษาเรียนรู้สิ่งหรือคนรอบตัว โดยเฉพาะด้วยวิธีการพูดคุยกับคนที่หลากหลายเช่นคนในครอบครัว เพื่อน เจ้านาย (คือท่านศาสตราจารย์ระพี สาคริก) คนขับรถแท็กซี่ แม่ค้า คนแก่ ถึงเรื่องประสบการณ์ชีวิต บุคคลที่ผ่านมาในชีวิต การทำมาหากิน ทักษะติดต่อโลกและชีวิตของคนนั้นๆ เรื่องการเมือง แต่ผมอาจจะยังทำไม่ได้ดีเท่าป.อินทพรปาลิต ซึ่งสามารถจดจำข้อมูลอย่างลึกซึ้งและแม่นยำ แต่เพียงเท่านี้ผมว่าผมยังรู้สึกชีวิตนี้มันเต็มเต็มมากขึ้นในอันที่จะมีชีวิตในโลกใบนี้

๔. อารมณ์ขันและความคิดที่ได้มาจากหัตถนิยายชุดสามเกลอ

คำว่า “หัตถนิยาย” เป็นคำสมาสที่มาจากคำว่า “หัตถะ” ซึ่งเป็นคำเดียวกับคำว่า “หรรษา” ซึ่งแปลว่าสนุกสนาน หรือตลกขบขัน กับคำว่า “นิยาย” ซึ่งแปลว่าเรื่องราว คำว่า “หัตถนิยาย” จึงแปลว่าเรื่องราวที่สนุกสนานหรือตลกขบขัน

แน่นอน หัตถนิยายเรื่องพล นิกร กิมหงวน หรือสามเกลอ จะต้องเป็นเรื่องราวที่แฝงไปด้วยอารมณ์ขันแทบจะทั้งเรื่อง เมื่อผมยังเป็นเด็กผมก็เห็นอารมณ์ขันในหัตถนิยายชุดนี้เป็นเรื่องสนุกสนานธรรมดา แต่เมื่อโตขึ้นแล้วผมกลับพบว่าอารมณ์ขันในในสายตาของผมมันคงไม่ใช่เพียงความสนุกสนานเท่านั้นหรอก หากยังสอนวิธีคิดบางอย่างให้แก่ชีวิตของเรา วิธีคิดที่ผมพบว่าอยู่เบื้องหลังอารมณ์ขันของป.อินทรปาลิตก็คือการเห็นโลกนี้เป็นโลกที่หลากหลายและหมุนเวียนทั้งตัวฉันฟังควรยอมรับ ตามความเป็นจริง และไม่ยึดติดกับมันอย่างจริงจังว่าเป็น “ตัวกู ของกู” จนทำให้เกิดความตึงเครียดในใจที่ถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นจนกลายเป็นความตึงเครียดที่ขยายไปสู่กว้าง

ทั้งนี้เพราะการที่จะทำเรื่องทั่วไปให้เป็นเรื่องตลกสักเรื่องหนึ่ง ผู้สร้างเรื่องนั้นจะต้องทำความเข้าใจถึงเนื้อหาสาระของเรื่องนั้นให้ถ่องแท้และสามารถสรุปความ แล้วมองเห็นจริงว่าเรื่องราวนั้นๆ ล้วนแต่เป็นเรื่องธรรมดาของโลกที่เกิดขึ้น ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องโหดร้าย เลวร้าย น่ากังวล น่าเศร้า ชวนให้เครียด น่ากลัว น่าระทึกขวัญ เพียงใดก็ตาม มองให้มันอยู่เหนือดี-เลวเสีย ไม่ต้องยึดติดให้มันเป็นเรื่องราวที่ต้องถือตัดสินและรู้สึกโกรธเกลียด รัก ขอบอย่างจริงจังมากเกินไป เมื่อเราไม่ยึดติดกับเรื่องใดๆ ที่ผ่านมาในชีวิตแล้ว ในบางมุมหรือหลายมุมก็อาจทำให้เรามีอารมณ์ขัน คือมองเรื่องนั้นอย่างสนุกได้เช่นกัน

อีกครั้งหนึ่งที่ได้อ่านอัตชีวประวัติของป.อินทรปาลิตได้อย่างตลกขบขันมาก ทั้งๆ ที่เรื่องเล่าในชีวิตของเขานั้นเป็นเรื่องที่ต้องฝ่าฟันความลำบากยากจนมาากตั้งแต่เป็นนักเรียนนายร้อยแล้วเรียนไม่จบ ต้องไปเป็นคนขับแท็กซี่ กรรมกรเรือ คนพากย์หนังฝรั่งในยามสงคราม แม้เป็นหนี้สินก็เคย ทำกิจการค้าแล้วไปได้ไม่รอดอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งเรื่องเหล่านี้หากเป็นผู้อื่นก็คงจะตกใจ กังวล เครียด รู้สึกอับอาย หรือตลกไม่ออก เป็นต้น เป็นเพราะผู้เขียนยังยึดติดอยู่กับสิ่งที่ผ่านพ้นชีวิตเราจนเกินไป แต่ ป.อินทรปาลิตได้ทำให้เป็นเรื่องสนุกสนานไปเสียได้ ผู้อ่านเองก็ไม่รู้สึกหดหู่ไปด้วย

วิธีคิดที่เห็นโลกอันหลากหลายและไม่แน่นอนที่แฝงอยู่เบื้องหลังนี้เราสามารถมองเห็นได้จากคำพรรณนาหรือคำบรรยายเกี่ยวกับเทศกาล สถานที่ เหตุการณ์ ดังเช่นในตอนหนึ่ง ป.อินทราปาลิตได้พรรณนาถึงบรรยากาศของวันสิ้นเดือนไว้ว่า วันนี้เป็นวันที่ทุกคนรอคอยมานาน บรรดาข้าราชการต่างพากันกระโดดร่มอย่างสง่างาม บ้างพาเมียไปกินขนมจีบซาลาเปา บ้างพาเมียไปดูหนัง ส่วนที่เมียเปลอแล้วพาสาวอื่นไปก็มีเช่นกัน เมื่อเมียจับได้ก็อาจจะเอาไม้หน้าสามมิดบั้งตอ หรือเหล็กชุดซาร์ฟ ไล่ล่าสามีตัวเอง โรงหนังค่อนข้างแน่น กลิ่นส้วมในช่วงนี้จะเหม็นมากล้นทรวง เพราะช่วงนี้คนได้เพ็งได้เงินเดือน มีโอกาสกินหมูเห็ดเป็ดไก่มากกว่าตอนกลางเดือน ฯลฯ ผมก็เข้าใจว่าเป็นการพรรณนาดังกล่าวนี้อีกเป็นการไม่ยึดติดว่าภาพการพักผ่อนต้องสวยงามล้าเลิศส่วนการที่ข้าราชการ “ทิ้งร่ม” ก็ไม่ต้องเก็บไปคิดว่าเป็นเรื่องเลวร้ายที่สุดในสังคม

วิธีคิดชุดนี้ผมได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะในชีวิตการทำงาน ซึ่งต้องพบคนหรือเรื่องดีบ้าง ไม่ดีบ้าง หลายครั้งผมก็ต้องมองให้เห็นความจริงว่าทุกอย่างใช้จะเลวร้ายเสียหมด หรือจะดีเสียหมด แล้วไม่ต้องไปยึดถือดีเลวนั้นเป็นเรื่องจริงจางจนเกินไป จนตัวเองต้องเป็นทุกข์ เพียงแต่เราเรียนรู้ศิลปะที่

จะอยู่กับข้อดีข้อด้อยเหล่านั้น โดยที่ตัวเราไม่สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ผมจึงสามารถที่จะประคองชีวิตให้อยู่รอดมาได้

แต่หลายครั้งอารมณ์ขึ้นใน พล นิกร กิมหงวน ก็ได้มาจากการมองโลกในแง่ลบๆ เป็นอนิจจัง แต่มาจากการดำเนินสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เช่นในตอน “จอมเป่ง” ที่ ป.อินทรปาลิตต้องการดำเนินพวกทหารตำรวจข้าราชการบางพวกที่ชอบแบ่งกัน ขึ้นรถโดยสาร หรือรับบริการอื่นๆ โดยไม่ต้องเสียเงิน โดยให้นิกรสมมติตัวเป็นนายทหารแบ่งขึ้นรถประจำทางฟรี แล้วสมมติตัวเป็นตำรวจกินของแผงลอยฟรี สุดท้ายที่สวนสัตว์ดุสิตนิกรก็ได้สมมติตัวเป็นผู้บริหารสวนสัตว์ เป่งเข้าชมสวนสัตว์ฟรี

หรือในตอน “ลูกกรอก” ซึ่งประไพเมียนิกรได้คลอตลูกเมื่อท้องเพียงสี่เดือน ซึ่งเด็กนั้นก็ไม่ว่าจะมีชีวิตรอดได้จึงเป็นลูกกรอก คนในบ้านพัชรภรณ์แทบทั้งบ้านจึงพากันเช่นไหว้ขอหวย ต่อมาเกิดเหตุผีลูกกรอกเหี้ยนปรากฏตัวหลอกหลอนผู้คน ในที่สุดจึงจับได้ว่าเป็น ดร.ดิเรกปลอมเป็นผี เนื่องจาก ดร.ดิเรกรำคาญที่คนในบ้านพากันมงายลูกกรอก ซึ่งในตอนนี้เป็นตอนที่ ป.อินทรปาลิตได้เสียดสีคนไทยที่คลั่งความเชื่อไสยศาสตร์

๕. อ่านสามเกลอแล้วคิดถึงปู่ย่าตายาย

ผมเสียคุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยายไปนานแล้ว จะมีก็คุณตากับคุณยายที่ผมทันเห็นท่านในช่วงสิบปีแรกของชีวิตผม หลังจากท่านเสียไปนานแล้ว วันหนึ่งผมพบรูปภาพเก่าของคุณตาคุณยายในลิ้นชักเก่าที่บ้าน ช่วงปีของภาพควรจะตกอยู่ในราว ๒๔๘๐-๒๕๒๐ กว่าๆ ผมหยิบขึ้นมาดูอย่างเพลิดเพลีน แล้วผมก็ค่อยๆ คิดย้อนไปจนเห็นภาพหัตถนิยาย พล นิกร กิมหงวนที่เคยอ่านมามันชัดเจนยิ่งขึ้น ฉะนั้นเมื่อผมจับหนังสือสามเกลอมาอ่าน ภาพเก่าๆ ของคุณตาคุณยายซึ่งเป็นคนในรุ่นนั้นก็ผุดขึ้นมาในใจ ทำให้อดคิดถึงคุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยายไม่ได้

๖. อยากให้ในสังคมไทยมีหนังสืออย่างพล นิกร กิมหงวนอ่านอีกครั้ง

ป.อินทรปาลิตถึงแก่กรรมไปเมื่อปี ๒๕๑๑ หัตถนิยายชุดพล นิกร กิมหงวนจึงหายไปพร้อมกับเขา และหลังจากนั้นก็ไม่มีใครกล่าวถึงสังคมไทยจะกลับมา

นิยายสนุกๆ ขบขัน ที่มีลักษณะเป็นบันทึกประวัติศาสตร์ หรือเป็นหนังสือสะท้อนแง่คิดต่อชีวิตอย่างเช่นที่ให้นิยายสามเกลอได้เคยทำหน้าที่ในสมัยของมัน

นั่นละ ผมอยากให้หนังสือที่มีลักษณะเช่นนี้ในสังคมไทยอีก เพราะผมเห็นว่าสังคมไทยควรจะมีการเตือนใจคนในสังคมด้วยสื่อที่มีประสิทธิภาพ เช่น นิยายตลก มีบันทึกร่วมของสังคมเพื่อการทบทวนตัวเอง โดยมีใช้หนังสือตำราน่าเบื่อๆ หรือชวนเครียดจนเกินไป หากเป็นเรื่องราวที่คนทั้งสังคมสามารถเข้าถึงได้ และควรมีหนังสือที่สามารถเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตได้ด้วยความรู้รอบตัวที่ไม่น่าเบื่อและดูหลุดไปจากชีวิตจริง หากต้องเหมาะแก่ยุคสมัยและดูสอดคล้องเมื่อนำได้อ่านเรื่องรอบตัวที่ได้เกิดขึ้นจริง

ไม่ว่าผมจะโอตครวญหรือเรียกร้องมากเกินไปหรือเปล่า และถ้ามีคนถามผมว่าอยากอ่านมากทำไมไม่เขียนเองเลยละ ผมอาจจะตอบแบบไม่รับผิดชอบว่า “ผมทำไม่ได้” ทั้งนี้เพราะผมรู้สึกอยากเขียนที่จะเขียนเรื่องราวที่ต้องร้อยเรียงตัวละครคนที่มีบุคลิกลักษณะต่างๆ ด้วยเรื่องราวที่ต้องผูกไว้ให้ดี สมเหตุสมผล ทั้งนี้ยังจะต้องสะท้อนความคิด และต้องอาศัยข้อมูลเรื่องราวจากสิ่งรอบตัวมาเป็นพื้นฐาน ซึ่งผมเข้าใจว่าผมยังคงทำไม่ได้มันยาก เพราะผมจดจำหรือมีสมาธิในการรับฟังเรื่องราวต่างๆ ที่สดใหม่ได้จำกัดอยู่ (เช่น แท็กซีเล่าเรื่องของเขาย่างยี่ตaylorกลับทันนาที่ ผมอาจจะจำได้เพียงสามสิบถึงสี่สิบเปอร์เซ็นต์) ผมเลยมั่นใจว่าผมยังทำงานชิ้นนี้ไม่ได้

ขอขอบพระคุณทั้งโอกาสและบุคคลที่ชักพาให้ผมได้เขียนบทความชิ้นนี้ เพราะผมได้มีโอกาสที่ถ่มถองและตกผลึกความรู้สึกนึกคิดจากที่ได้บ่มเพาะหัดนิยายชุดพล นิกร กิมหงวนไว้ในใจมาสิบกว่าปี ผมได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญจากสิ่งที่รักและชอบ หากบทความนี้มีอะไรที่ผิดพลาดไปขอให้ตกอยู่แก่ผม หากบทความนี้มีคุณค่าที่ดีอันใดก็ขอยกให้ป.อินทพรปาลิต ผู้สร้างสรรค์ให้นิยายพล นิกร กิมหงวนให้เป็นมรดกของสังคมไทย ตลอดจนทุกผู้ที่ทำให้โอกาสและสนับสนุนให้ผมเขียนบทความนี้ ขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง

รายชื่อทศนิยายชุดสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน

ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๔๙๒ (อาจจะคลาดเคลื่อนได้)

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑. กุมารทอง	ผดุงศึกษา
๒. กุยก่องย้ง	"
๓. เกษาสมัย	เพลินจิตต์
๔. เกิดลำเพ็ง	ผดุงศึกษา
๕. เกี้ยวแม่ม่าย	"
๖. ของขวัญปีใหม่	"
๗. ข้างขึ้นเดือนหงาย	"
๘. ไซคน	"
๙. คุณหนูแก่นแก้ว	บันดาสาส์น
๑๐. คนชั่วที่โลกรัก	เชชมบรรณกิจ
๑๑. คนดู	เพลินจิตต์
๑๒. คนละพรรค	ผดุงศึกษา
๑๓. คลีโอพัตรา	บันดาสาส์น
๑๔. เค็มต่อเค็ม	ผดุงศึกษา
๑๕. จอมเจ้าเล่ห์	บันดาสาส์น
๔๑. ป่ากระเหรี่ยง	บันดาสาส์น
๑๖. จอมตลก	"
๑๗. จอมตะกละ	ผดุงศึกษา
๑๘. จ๊ะเอ๋	บรรณาการ
๑๙. จำอวดบรรดาศักดิ์	ผดุงศึกษา
๒๐. เจ้าแห้วถูกลีตเตอรี	บรรณาการ
๒๑. โจรผู้ดี	บันดาสาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๒๒. ฉลองสันติภาพ	นครไทย
๒๓. ดุดาว	ผดุงศึกษา
๒๔. ตามนาง	"
๒๕. ตึกตาผี	"
๒๖. ตุ่นพ้อตา	บันดาสาส์น
๒๗. ถอดวิญญาน	ผดุงศึกษา
๒๘. ถูกลีตเตอรี	"
๒๙. ทาร์ซานเข้ากรุง	"
๓๐. ทาร์ซานหงวน	บันดาสาส์น
๓๑. เที้ยวสวนอัมพร	ผดุงศึกษา
๓๒. เที้ยวหัวหิน	"
๓๓. นักเจ้ากรรม	"
๓๔. นักสะกดจิต	บันดาสาส์น
๓๕. นักสืบเอก	ผดุงศึกษา
๓๖. นักสู้กระหิง	"
๓๗. นักเลง	"
๓๘. บ้าจี้	"
๓๙. บุกฮาเร็ม	"
๔๐. เบื้องหลังการปล้นทอง	"
รายใหญ่	
๔๒. ไปดูผี	ผดุงศึกษา
๔๓. ผีกระสือ	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๔๔. ผีดิบ	เพลินจิตต์
๔๕. ผีดู	ผดุงศึกษา
๔๖. ผีทะเล	"
๔๗. ผู้ตีผู้ร้าย	เพลินจิตต์
๔๘. ผู้พิชิตความตาย	ผดุงศึกษา
๔๙. ผู้หญิงนักสู้	"
๕๐. เผลยญเลื้อไป	"
๕๑. พลนิกรกิมหงวน	"
กับเศรษฐีแซก	
๕๒. พม่าควงขวาน	บันดาสาส์
๕๓. พ่อค้าเพชร	ผดุงศึกษา
๕๔. พ่อแสนอน	บันดาสาส์
๕๕. มนุษย์กายสิทธิ์	ผดุงศึกษา
๕๖. ม้ามังกร	"
๕๗. เมืองคาลิโน	"
๕๘. เมืองนักสู้	"
๕๙. เมื่อสมานญาน็อก	"
๖๐. เย้ยพระยม	บันดาสาส์
๖๑. ระเบิดาโป	ผดุงศึกษา
๖๒. ล่องฟ้า	"
๖๓. ละครลิง	"
๖๔. ละครหลวง	"
๖๕. ลักเพศ	"
๖๖. ล่าเสือสมิง	เพลินจิตต์วันอาทิตย์
๖๗. ลูกสาวแม่เอี้ย	ผดุงศึกษา
๖๘. เล็กพริกขี้หนู	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๖๙. โลกล้านปี	เพลินจิตต์วันอาทิตย์
๗๐. วันคาลิโน	เชชมบรรณกิจ
๗๑. วันตรุษจีน	ผดุงศึกษา
๗๒. กีกอสูร	"
๗๓. สวรรค์ทะเลใต้	เพลินจิตต์
๗๔. สะไตรค์	ผดุงศึกษา
๗๕. สามเกลอจอมกวน	บันดาสาส์
๗๖. สามเกลอตะกละ	ผดุงศึกษา
๗๗. สามเกลอไปอเมริกา	"
๗๘. สามเกลอมาแล้ว	"
๗๙. สามเกลอเล่านิทาน	"
๘๐. สามเกลอเล่นว่าว	บรรณาการ
๘๑. สามเกลอเล่นหว่าย	"
๘๒. สามเกลอหัวใส	บันดาสาส์
๘๓. สาวใช้คนใหม่	เชชมบรรณกิจ
๘๔. สาวน้อยเล่นไฟ	ผดุงศึกษา
๘๕. สาว พ.ศ. ๙๐	"
๘๖. เสือหลายใจ	"
๘๗. หมอดูก้ามะลอ	"
๘๘. หนังสือพิมพ์สามเกลอ	"
๘๙. หมัดดินระเบิด	เพลินจิตต์วันอาทิตย์
๙๐. หลานพันท้ายนรสิงห์	"
๙๑. อรัญเหว	"
๙๒. อรัญนครพินาศ	"
๙๓. อ้ายเลื่อมมือการ	"
๙๔. แอนนากับลุงเซย	"

รายชื่อหนังสือนิยายชุดสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน

ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๓-๒๔๙๗ (อาจจะคลาดเคลื่อนได้)

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑. กระหิงเขาหัก	ผดุงศึกษา
๒. กระหรีดงกระหรียาง	บรรณกิจ
๓. กินจุ	ผดุงศึกษา
๔. กุหลาบทะเลใต้	บรรณาการ
๕. เกาะสวรรค์	บันดาสาส์น
๖. แก้งม้งกรแดง	"
๗. ขนหมแม่เอ้ย	"
๘. ขโมยศพ	บรรณกิจ
๙. แหกเมือง	บันดาสาส์น
๑๐. ใช้หัวดีใหญ่	"
๑๑. ค้างคาวผี	ผดุงศึกษา
๑๒. คุณท้าวใหญ่	บรรณาการ
๑๓. โคแก่กับหญ้าอ่อน	บรรณกิจ
๑๔. งานวันเกิด	บันดาสาส์น
๑๕. จอมโกหก	เชชมบรรณกิจ
๑๖. จอมขี้เมา	ผดุงศึกษา
๑๗. จอมแบ่ง	บรรณาการ
๑๘. จอมอภินิหาร	บันดาสาส์น
๑๙. จันทโครบ	ผดุงศึกษา
๒๐. จานบิน	บรรณาการ
๒๑. เจ้าบ่าวแห้ว	บรรณกิจ
๒๒. เจ้าสามพระยา	เชชมบรรณกิจ
๒๓. ช่างถ้ายรูป	ผดุงศึกษา
๒๔. ช้างเผือกงาดำ	บันดาสาส์น
๒๕. เซน	บรรณกิจ
๒๖. เซลยศึกสามเกลอ	ผดุงศึกษา
๒๗. เซอร์ล็อกโฮล์มส์ตะวันออก	"
๒๘. ซ่องขโมยเด็ก	"
๒๙. แซ่ม้านหววน	บรรณาการ

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๓๐. โซโรแซต้า	บันดาสาส์น
๓๑. ดงดิบ	ผดุงศึกษา
๓๒. เด็กเปรต	บันดาสาส์น
๓๓. แดนมัจจุราช	ผดุงศึกษา
๓๔. แดนสวาทหาดสวรรค์	บันดาสาส์น
๓๕. เดือน ๑๒ น่านองตลิ่ง	"
๓๖. ต้มพ้อตา	ผดุงศึกษา
๓๗. ตระจราชการ	"
๓๘. ตะลุยแดนโจร	บันดาสาส์น
๓๙. ตึกดาเนรมิต	ผดุงศึกษา
๔๐. ตื่นทอง	"
๔๑. ใต้ฝุ่น	บรรณาการ
๔๒. ถ้ามอง	บรรณกิจ
๔๓. ทแก้วทวารสามเกลอ	บันดาสาส์น
๔๔. ทาร์ซานกลัวเสือ	บรรณาการ
๔๕. ทาร์ซานสองเกลอ	บรรณกิจ
๔๖. ทาร์ซานหลงป่า	บรรณาการ
๔๗. ที่เด็ด	"
๔๘. หุ่นปลิวทางเประ	"
๔๙. หุ่นร้างทางเลอะ	"
๕๐. เทียวงานรัฐธรรมนูญ ๒๔๙๕	"
๕๑. นครสาป	บรรณาการ
๕๒. นรกในชี้อูล	ผดุงศึกษา
๕๓. นักปฏิวัติ	"
๕๔. นักบขี้เมา	"
๕๕. นักละครสัตว์	"
๕๖. นักเลงใหญ่	บรรณาการ
๕๗. นักเล่นกล	บันดาสาส์น
๕๘. นักสืบเซลยศักดิ์	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๕๙. นาคแก่	บันดาสาส์
๖๐. นางกะเทย	"
๖๑. นางงามนิพก	"
๖๒. นางนาคแผลงฤทธิ์	บรรณกิจ
๖๓. นางเปลือย	"
๖๔. นิคมคนพิการ	บันดาสาส์
๖๕. แนวรบใหม่	บรรณาคาร
๖๖. ในมือมัจจุราช	บันดาสาส์
๖๗. บวกสี่	ผดุงศึกษา
๖๘. บริษัทสามเกลอ	เชชมบรรณกิจ
๖๙. บ้ากับบอ	"
๗๐. บ้านผีดู	บันดาสาส์
๗๑. บ้านผีสิง	ผดุงศึกษา
๗๒. บุกดานเลื้อยตัวน	บันดาสาส์
๗๓. บุกดานเริ่ม	บรรณาคาร
๗๔. บุรุษเพชรฆาต	"
๗๕. ประกวดหัวล้าน	"
๗๖. ปราบคอมมิวนิสต์	บันดาสาส์
๗๗. ปราบสิงห์	ผดุงศึกษา
๗๘. เปิดชั้นลิ้งไซ้	"
๗๙. ไปเกาหลี	"
๘๐. ไปพระบาท	บันดาสาส์
๘๑. ผจญผีดิบ	"
๘๒. ผจญเสือผาด	"
๘๓. ผู้ตีผู้ร้าย	ผดุงศึกษา
๘๔. ผู้มาจากดวงดาว	บันดาสาส์
๘๕. ผ่าแนวรอก	ผดุงศึกษา
๘๖. พระคิวงมรกต	ประมวลสาส์น
๘๗. พรานเผ่ากับกระต่ายสาวบรรณกิจ	
๘๘. พรานใหญ่	บรรณาคาร
๘๙. พอมดหมอผี	"
๙๐. พันธุ์ดุ	ผดุงศึกษา
๙๑. พันธุ์อัศวิน	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๙๒. เพชรพระนารายณ์	บันดาสาส์
๙๓. พ็องลูกเขย	บรรณาคาร
๙๔. มวยหมู่	บรรณกิจ
๙๕. มนุษย์กบ	บรรณาคาร
๙๖. มนุษย์จรวด	บันดาสาส์
๙๗. มุ่งร้ายหมายขวัญ	"
๙๘. มาตามช่องเบียด	บรรณาคาร
๙๙. เมืองแม่ม่าย	เชชมบรรณกิจ
๑๐๐. โมโหทั้ง	"
๑๐๑. ไม่มีพ่อ	บรรณาคาร
๑๐๒. ยกเตี้ยจวด	ผดุงศึกษา
๑๐๓. ยวนยาเหล	บรรณาคาร
๑๐๔. ย่ำแดนดาวร้าย	ผดุงศึกษา
๑๐๕. เย้ยพระยม	บรรณาคาร
๑๐๖. ระเบิดไป	บันดาสาส์
๑๐๗. แร้งโลกีย์	บรรณาคาร
๑๐๘. โรคกลัวน้ำ	บรรณกิจ
๑๐๙. ล่องแก่งมฤตยู	เชชมบรรณกิจ
๑๑๐. ล่องอาฟริกา	"
๑๑๑. ลักเพศ	ผดุงศึกษา
๑๑๒. ลำสิงโต	เชชมบรรณกิจ
๑๑๓. ลิงแสนรู้	บรรณกิจ
๑๑๔. ลิ่นกับพิน	"
๑๑๕. ลูกกรอก	บันดาสาส์
๑๑๖. ลูกเหลื่อขอ	ประมวลสาส์น
๑๑๗. เลือดดลเลงเลือด	บันดาสาส์
๑๑๘. โลกพระศุภร์	ผดุงศึกษา
๑๑๙. โลกแตก	บรรณาคาร
๑๒๐. วันกองทัพอเรือ	ผดุงศึกษา
๑๒๑. วันซวย	บรรณาคาร
๑๒๒. วันตรุษจีน	บันดาสาส์
๑๒๓. วันสงกรานต์	ผดุงศึกษา
๑๒๔. วายร้ายแห่งนครหลวง	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์	ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑๒๕. วิญญาณสามเกลอ	ผดุงศึกษา	๑๕๐. สามเลอล้างทุ่ง	ผดุงศึกษา
๑๒๖. วิมานใหม่	บรรณกิจ	๑๕๑. สิ่งจอมยวน	บันดาสาส์
๑๒๗. วิศวกรแหวกแนว	ผดุงศึกษา	๑๕๒. สี่โมง	บรรณกิจ
๑๒๘. สนามพระ	บรรณาการ	๑๕๓. สีเสือบูก	"
๑๒๙. สมบัติพระสุริย์	บันดาสาส์	๑๕๔. สรียะกุมาร	บันดาสาส์
๑๓๐. สมบัติวิบัติ	เชชมบรรณกิจ	๑๕๕. เล่นขนาน ๓๘	บรรณาการ
๑๓๑. สมากมลล่าช้า	บรรณกิจ	๑๕๖. แสงมหาพินาศ	บรรณกิจ
๑๓๒. สมิงเขาหลวง	บันดาสาส์	๑๕๗. เลือจ้าว	ผดุงศึกษา
๑๓๓. สลัดแขก	ผดุงศึกษา	๑๕๘. เลือไป	"
๑๓๔. สลากกินรวบ	บรรณกิจ	๑๕๙. เลือสเปญ	บรรณาการ
๑๓๕. สวนสัตว์เขาดิน	"	๑๖๐. หงส์หยก	บรรณาการ
๑๓๖. สวิงสาวท	ผดุงศึกษา	๑๖๑. หมอจำเป็น	บันดาสาส์
๑๓๗. สองภุมรินทร์	"	๑๖๒. หลั่งเขมฤตยู	เชชมบรรณกิจ
๑๓๘. สอบสัมภาระณ	"	๑๖๓. หลวงพ่อเต่า	บรรณกิจ
๑๓๙. สังเวมัจจุราช	บรรณาการ	๑๖๔. หลวงพ่อปาน	ผดุงศึกษา
๑๔๐. สัญญาไม่โกรธ	บันดาสาส์	๑๖๕. หุ่นผี	บันดาสาส์
๑๔๑. สัตว์โลกล้านปี	บันดาสาส์	๑๖๗. หักเขี้ยวเสือ	บรรณาการ
๑๔๒. สามเกลอขายหมู	บรรณาการ	๑๖๘. อเมรินสูต้าย	ผดุงศึกษา
๑๖๑. ทนแรดประจระเข้	เชชมบรรณกิจ	๑๖๙. อลเวง	บันดาสาส์
๑๔๓. สามเกลอคำผืน	ผดุงศึกษา	๑๗๐. อวสานลุงเซย	บรรณาการ
๑๔๔. สามเกลอชิงนาง	บันดาสาส์	๑๗๑. อภินิหารโยคี	"
๑๔๕. สามเกลอเที่ยวงาน	"	๑๗๒. อภินิหารหน้ากาดำ	ผดุงศึกษา
รัฐธรรมนูญ		๑๗๓. อิทธิฤทธิ์เทวรูป	บันดาสาส์
๑๔๖. สามเกลอไปรบ	ผดุงศึกษา	๑๗๔. อิทธิฤทธิ์น้ำมันพราย	"
๑๔๗. สามเกลอรับเสด็จ	บันดาสาส์	๑๗๕. อิเหนาครวญ	ผดุงศึกษา
๑๔๘. สาริกา	ผดุงศึกษา	๑๗๖. แอ้วเชียงใหม่	บันดาสาส์
๑๔๙. สามล้อบรรดาศักดิ์	เชชมบรรณกิจ	๑๗๗. เอ็งซวย	ผดุงศึกษา

รายชื่อหนังสือนิยายชุดสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน

ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๘-๒๕๐๑ (อาจจะคลาดเคลื่อนได้)

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑. กลซ่อนกล	บรรณาคาร
๒. กะเหยสาว	"
๓. เกษาพันสมัย	บันดาสาลีน
๔. ขุนบาลสลากกินรวบ	"
๕. คงกระพัน	"
๖. คุณครูคนใหม่	"
๗. คนดีคนบ้า	บรรณาคาร
๘. คนหลอกผี	บันดาสาลีน
๙. ค่ายนักมวย	"
๑๐. ครูจำเป็น	บรรณาคาร
๑๑. ครูร้าย	"
๑๒. โคแก่กับพญาอ่อน	เชชมบรรณกิจ
๑๓. จอมขี้เกียจ	"
๑๔. จอมฆาตกร	ประมวลสาลีน
๑๕. จอมอภินิหาร	บรรณาคาร
๑๖. जानบิน	บรรณาคาร
๑๗. जानผี	"
๑๘. จารชนคนสวย	"
๑๙. จ้าวจักรวาล	ประมวลสาลีน
๒๐. จ้าวปฐพี	"
๒๑. เจ้าหุยเขatik	บันดาสาลีน
๒๒. เจ้าแก้วถูกหวย	"
๒๓. โจรผู้ดี	บรรณาคาร
๒๔. ชานุกขาน	"
๒๕. ซูเปอร์แมนดาวพระศุกร์	"
๒๖. ดาราชนวี	บรรณาคาร
๒๗. ดาวผ่าตัด	บันดาสาลีน
๒๘. ดาวเทียม	บรรณาคาร
๒๙. ดินถล่มฟ้าทลาย	บันดาสาลีน

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๓๐. เดชดีตายโหง	บรรณาคาร
๓๑. เด็กเปรต	"
๓๒. แดนกันดาร	ผดุงศึกษา
๓๓. ตะลุยกักรवाल	บันดาสาลีน
๓๔. ตะลุยสะตือโลก	"
๓๕. ตะลุยฮาเริ่ม	"
๓๖. เต็มร่าผี	ผดุงศึกษา
๓๗. โตแล้วเรียนลัด	ประมวลสาลีน
๓๘. ไต้ฝุ่น	บรรณาคาร
๓๙. ทลายโรงฆ่าหมา	"
๔๐. ท่องทะเล	"
๔๑. ท่องอาฟริกา	บันดาสาลีน
๔๒. ทะเลบ้า	ผดุงศึกษา
๔๓. ทาร์ซานบุก	บรรณาคาร
๔๔. ทัวร์เชียงใหม่	บันดาสาลีน
๔๕. ทศนาจรเมืองผี	ประมวลสาลีน
๔๖. ทำเสน่ห์	บันดาสาลีน
๔๗. ที.โอ.แก๊ส	ประมวลสาลีน
๔๘. เที้ยงานวชิราวุธ	บันดาสาลีน
๔๙. เที้ยวภูเขาทอง	เพลินจิตต์
๕๐. นครร้าง	บรรณาคาร
๕๑. นครหิน	บันดาสาลีน
๕๒. นักดาบสามเกลอ	ประมวลสาลีน
๕๓. นักไต่เวที	บรรณาคาร
๕๔. นักผจญเพลิง	บันดาสาลีน
๕๕. นักเลงพระ	บรรณาคาร
๕๖. นางงามขอทาน	บันดาสาลีน
๕๗. นางสิงห์จนมุม	"
๕๘. นายอำเภอจอมโหด	บันดาสาลีน

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๕๕. นิคมเด็กกำพร้า	บันดาสาส์
๖๐. นุ่นลมห่มฟ้า	"
๖๑. แนวนรกา	"
๖๒. แนวนรใหม่	"
๖๓. ในมือนมหากาฬ	บรรณาการ
๖๔. บุกดาวอังคาร	"
๖๕. บุญยัญ	บันดาสาส์
๖๖. ประชาธิปไตย	"
๖๗. ป่าช้าผีดิบ	"บรรณกิจ
๖๘. เปรตวัดหงส์	"
๖๙. ไปจับผี	"
๗๐. ไปจับยักษ์	บันดาสาส์
๗๑. ผจญโจรอาหรับ	"
๗๒. ผีตายโหง	"
๗๓. ผู้พิชิตผี	บรรณาการ
๗๔. ผู้พิชิตโรค	บันดาสาส์
๗๕. พรานใหญ่	บรรณาการ
๗๖. พรายทะเล	"
๗๗. ไพโรทมิฬ	ประมวลสาส์น
๗๘. ภาพยนตร์มหัศจรรย์	บรรณาการ
๗๙. ภาพยนตร์มิกลิ	บันดาสาส์
๘๐. มนตร์รักที่หัวหิน	เชชมบรรณกิจ
๘๑. มนุษย์กินคน	บรรณาการ
๘๒. มนุษย์ดาวเทียม	บันดาสาส์
๘๓. มนุษย์ต่างพิภพ	"
๘๔. มหกรรมภาพยนตร์	"
๘๕. มังกรเขียว	ผดุงศึกษา
๘๖. มัมมี่เคลือบตรา	บันดาสาส์
๘๗. มือปืนผยอง	ประมวลสาส์น
๘๘. เมื่อหญิงเป็นชาย	ผดุงศึกษา
๘๙. ราชาไฮโล	บันดาสาส์
๙๐. ฤทธิ์แม่มด	"
๙๑. ล่องหนติดกับ	บรรณาการ

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๙๒. ลำสังโต	บันดาสาส์
๙๓. โลกแตก	"
๙๔. วันจลาจล	บรรณาการ
๙๕. วันนองเลือด	ประมวลสาส์น
๙๖. วันปอดเหล็ก	บันดาสาส์
๙๗. วัวดุ	"
๙๘. วายร้ายปล้นแบงก์	ประมวลสาส์น
๙๙. คัทรุนอกพิภพ	บรรณาการ
๑๐๐. คีตกะลุมบอน	บันดาสาส์
๑๐๑. คีตกะเลาะ	ประมวลสาส์น
๑๐๒. เศรษฐีแล้ว	บรรณาการ
๑๐๓. สงครามนรก	บันดาสาส์
๑๐๔. สองบวกสอง	บรรณาการ
๑๐๕. สมบัติใต้ทะเล	ผดุงศึกษา
๑๐๖. สมบัติสุพรรณภูมิ	บันดาสาส์
๑๐๗. สมบัติผู้แทน	บรรณาการ
๑๐๘. สมาคมขอทาน	"
๑๐๙. สมาคมอาบแดด	"
๑๑๐. สังหารเมีย	ประมวลสาส์น
๑๑๑. สามเกลอจี้เส้น	บันดาสาส์
๑๑๒. สามเกลอบุกเขมร	เพลินจิตต์
๑๑๓. สามเกลอล่องกล	บรรณสาส์น
๑๑๔. สามเกลอหัวโล้น	บันดาสาส์
๑๑๕. สามราชา	บรรณาการ
๑๑๖. สามสองพันปี	บันดาสาส์
๑๑๗. สิงห์อมควัน	ประมวลสาส์น
๑๑๘. สู้โลกใต้บาดาล	บันดาสาส์
๑๑๙. สู้ยอดหิมาลัย	"
๑๒๐. เสือแค่น	บรรณาการ
๑๒๑. เสือจ้าว	ผดุงศึกษา
๑๒๒. เสือปะทะสิงห์	ประมวลสาส์น
๑๒๓. หมอจำเป็น	บันดาสาส์
๑๒๔. ห้องมหาสมบัติ	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑๒๕. หมัตมรณะ	บรรณาคาร
๑๒๖. หมาแสนรู้	บันดาสาส์น
๑๒๗. หุ่นผี	บรรณาคาร
๑๒๘. หุ่นอภินิหาร	ผดุงศึกษา
๑๒๙. เหยี่ยวดวง	ประมวลสาส์น
๑๓๐. อาชญากรวิตถาร	บรรณกิจ

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑๓๑. อาณาจักรทมิฬ	บรรณาคาร
๑๓๒. อ้ายงาหัก	ประมวลสาส์น
๑๓๓. ไอ้เสือหมัดตาย	ผดุงศึกษา
๑๓๔. ซอลลิเดย์ออนไอซ์	บันดาสาส์น
๑๓๕. ฮาเริ่มสุลต่าน	ผดุงศึกษา

รายชื่อหนังสือนิยายชุดสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน

ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๒-๒๕๑๑ และหลังจากนั้น (อาจจะคลาดเคลื่อนได้)

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑. กงจักรผี	บรรลือสาส์น
๒. กระตอมผีสิง	"
๓. กระแทกไหล่ดาวหน้	"
๔. กรุงเทพา ๒๕ น.	"
๕. กฤดาภินิหาร	"
๖. กีฬาโรคจิต	"
๗. กองทัพพโม	ประพันธ์สาส์น
๘. กองพันทหารทะเล	บรรลือสาส์น
๙. กองทัพเสือโคร่ง	ผ่านฟ้าพิทยา
๑๐. กองร้อยปีศาจ	บรรลือสาส์น
๑๑. กอริลล่าอาละวาด	"
๑๒. เกษาไส	"
๑๓. แก๊งระเบิดขวด	"
๑๔. เกมะมหัศจรรย์	"
๑๕. แก้วกลอยใจ	"
๑๖. ไก่หลง	บรรลือสาส์น
๑๗. ไกรทองสองเกลอ	บันดาสาส์น
๑๘. ของขวัญมรณะ	ประพันธ์สาส์น
๑๙. ข้าวบูตปลาเค็ม	"
๒๐. ขุนเขามฤตยู	"
๒๑. ขุนโจร ๑,๐๐๐ ศพ	บรรลือสาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๒๒. ขุนทวน	บรรลือสาส์น
๒๓. ขุนทัพเวียงดอย	"
๒๔. ขุนทรัพย์จอมพล	"
๒๕. ขุนพลอีก่อ	"
๒๖. ขุนศึกพระกาฬ	ประพันธ์สาส์น
๒๗. เขมรกำแหง	"
๒๘. แข่งบรรลัยโลก	บรรลือสาส์น
๒๙. แขนงนาม	"
๓๐. ไข่มุกดำ	บรรณาคาร
๓๑. ใช้หนัก	บรรลือสาส์น
๓๒. คนค้ำคาว	"
๓๓. คนรู	"
๓๔. คฤหาสน์ผีสิง	"
๓๕. คดีชนคนตาย	"
๓๖. คดีทลอกเด็ก	ประพันธ์สาส์น
๓๗. ครูจำเป็น	บรรณาคาร
๓๘. ค่าไถ่กับชีวิต	บรรลือสาส์น
๓๙. ค่าไถ่สองล้าน	"
๔๐. ค่ายทรมาน	"
๔๑. คิงคองอาละวาด	"
๔๒. คำสาปแม่มด	ประพันธ์สาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๔๓. คำสั่งลับ	บรรลือสาส์น
๔๔. คู่มือปริณิการ	"
๔๕. ฆาตกรรมกิมหงวน	"
๔๖. ฆาตกรรม ๗๐๐	ประพันธ์สาส์น
๔๗. ฆาตกรรมผีสิง	บรรลือสาส์น
๔๘. ฆาตกรรมหมกส้วม	ประพันธ์สาส์น
๔๙. ฆ่าฉันทให้ตาย	บรรลือสาส์น
๕๐. ฆ่าเมีย	ประพันธ์สาส์น
๕๑. ฆ่าลูกเขย	บรรลือสาส์น
๕๒. ฆ่าใส่กล่อง	"
๕๓. เงามัจจุราช	ประพันธ์สาส์น
๕๔. ภูง้าว	บรรลือสาส์น
๕๕. ภูเท่างูยาบาท	"
๕๖. จงอางยักษ์	"
๕๗. จรวดดลุ่มเมือง	ประมวลสาส์น
๕๘. จระเข้ผีสิง	ประพันธ์สาส์น
๕๙. จ่ออากาศ	บรรลือสาส์น
๖๐. จอมกระตูก	"
๖๑. จอมกระติง	"
๖๒. จอมคาราเต้	ประพันธ์สาส์น
๖๓. จอมจักรยาน	"
๖๔. จอมจักรวาล	"
๖๕. จอมใจจิ้งโก๋	"
๖๖. จอมฆาตกร	ประมวลสาส์น
๖๗. จอมทมิฬ	บรรลือสาส์น
๖๘. จอมยาจก	"
๖๙. จอมหมาป่า	"
๗๐. จับเงือก	"
๗๑. จันทกินรา	"
๗๒. จับเป็น	"
๗๓. จ้าวไพร	ประพันธ์สาส์น
๗๔. จ่านาเมีย	บรรลือสาส์น
๗๕. จิตรกรแหวกแนว	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๗๖. จิ้งจอกสาว	บรรลือสาส์น
๗๗. เจ้าทิดจอมยุ่ง	ประพันธ์สาส์น
๗๘. เจ้าบั้ง	บรรลือสาส์น
๗๙. เจ้าพ่องูเห่า	ผดุงศึกษา
๘๐. เจ้าแม่กาลิ	"
๘๑. เจ้าสาวผีกระสือ	บรรลือสาส์น
๘๒. เจ้าแห้วบวช	ประพันธ์สาส์น
๘๓. เจมส์เฟือก	บรรลือสาส์น
๘๔. ข้างเผือกงาดำ	"
๘๕. ข้างแสนรู้	ประพันธ์สาส์น
๘๖. ชุมทางดาวร้าย	บรรลือสาส์น
๘๗. ชุมนวมเพชรฆาต	ประพันธ์สาส์น
๘๘. ชื่อนกกล	บรรลือสาส์น
๘๙. ซาโรว์ไล่ตือ	บรรณาการ
๙๐. ซ้ายฟ้าผ่า	บรรลือสาส์น
๙๑. เซียนไถ่	"
๙๒. ดัดสันดาน	"
๙๓. ดารารุ่นปู่	"
๙๔. ดาวหางหลายโลก	เพลิจิตต์
๙๕. ดิงพสุธา	บรรลือสาส์น
๙๖. ดิงพสุธาถล่มเวที	"
พิทยา	
๙๗. เดนตะราง	"
๙๘. แดนคนดู	"
๙๙. แดนสนธยา	"
๑๐๐. ตรวจจ่ายเลือดดาว	"
๑๐๑. ตะลุยไนต์คลับ	"
๑๐๒. ตะวันตกแดนเลือด	ประพันธ์สาส์น
๑๐๓. ตากล้องหัวล้าน	บรรลือสาส์น
๑๐๔. ตายาริ	"
๑๐๕. ตำรวจจับตาบล	ประมวลสาส์น
๑๐๖. ตึกดาวพิเศษ	"
๑๐๗. ตึกดาวาถรรพณ์	บรรลือสาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑๐๘. ใต้ฝุ่น	บรรลือสาส์น
๑๐๙. ถิ่นมนุษย์ยักษ์	เพลิจิตต์
๑๑๐. ถิ่นสลัม	ประพันธ์สาส์น
๑๑๑. ทหารใหม่	บรรลือสาส์น
๑๑๒. ท่องสมุทร	บันดาสาส์น
๑๑๓. ทะเลเลือด	บรรลือสาส์น
๑๔๑. นำเที่ยวโลกพระจันทร์	"
๑๑๔. ทับตะโก	ประพันธ์สาส์น
๑๑๕. ทัวร์จักรวาล	บันดาสาส์น
๑๑๖. ทาร์ซานสาว	"
๑๑๗. ทิมมรณะ	ประพันธ์สาส์น
๑๑๘. ที.วี.ช่อง ๓	บรรลือสาส์น
๑๑๙. เทียวงานแสดงสินค้า	"
๑๒๐. ไทยแลนด์กรังด์ปรีซ์ประพันธ์สาส์น	
๑๒๑. นกยักษ์	บรรลือสาส์น
๑๒๒. นกขุนทอง	ประพันธ์สาส์น
๑๒๓. นครใต้พิภพ	เชมบรรณกิจ
๑๒๔. นรกในเวียงจันทร์	ผ่านฟ้า
๑๒๕. นองเลือด	ประมวลสาส์น
๑๒๖. นักดาบสามเกลอ	"
๑๒๗. นักบินกลัวฟ้า	บรรลือสาส์น
๑๒๘. นักเรียนที่เด็ด	บรรณาการ
๑๒๙. นักล่าเงินรางวัล	ประพันธ์สาส์น
๑๓๐. นักสืบนักสู้	บรรลือสาส์น
๑๓๑. นักสืบนักสู้	ประมวลสาส์น
๑๓๒. นักสำรวจเหว	บรรลือสาส์น
๑๓๓. นาฬิกาพิฆาต	ประมวลสาส์น
๑๓๔. นาฬิกาหลังเลือด	บรรลือสาส์น
๑๓๕. นางพญาเงือก	"
๑๓๖. นายพลตาเดียว	ประพันธ์สาส์น
๑๓๗. นางแมวผี	บรรลือสาส์น
๑๓๘. นางสิงห์ดงเสือ	"
๑๓๙. นางสิงห์วัยรุ่น	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑๔๐. นำเที่ยวใต้ทะเล	ประพันธ์สาส์น
๑๔๑. นำเที่ยวโลกพระจันทร์	บรรลือสาส์น
๑๔๒. นำนักรบราย	ผดุงศึกษา
๑๔๓. นิคมคนง่อย	บรรณาการ
๑๔๔. นิคมผีปอบ	บรรลือสาส์น
๑๔๕. นุ่งลมหม่นฟ้า	บรรณาการ
๑๔๖. บวชแก่นบน	ผดุงศึกษา
๑๔๗. บวชลูกชาย	ประพันธ์สาส์น
๑๔๘. ป่อน้ำทิพย์	บรรลือสาส์น
๑๔๙. บาบูลิยา	"
๑๕๐. บ้า ๑๐๘	บรรณาการ
๑๕๑. บินมรณะ ๓๓๖	บรรลือสาส์น
๑๕๒. นุก่ายนรก	ประพันธ์สาส์น
๑๕๓. นุกาดานพพระเคราะห์	"
๑๕๔. นุกดาวพระเคราะห์	ประพันธ์สาส์น
๑๕๕. นุกเดี่ยว	บันลือสาส์น
๑๕๖. นุกแด่นใจ	บรรณาการ
๑๕๗. นุกอวกาศ	ผดุงศึกษา
๑๕๘. ประกาศิตมัจจุราช	ผดุงศึกษา
๑๕๙. ประกาศิตพระกาฬ	บรรลือสาส์น
๑๖๐. ประสาทหลอน	"
๑๖๑. ปราบเขมรแดง	"
๑๖๒. ปราบโจรกะเหยิง	ประมวลสาส์น
๑๖๓. ปราบแซมเบียนโลก	ผดุงศึกษา
๑๖๔. ปราบตักแตน	บรรลือสาส์น
๑๖๕. ปราบผี	"
๑๖๖. ปราบเสือปล้น	"
๑๖๗. ปล้นทอง	ประพันธ์สาส์น
๑๖๘. ปลุกผี	บรรลือสาส์น
๑๖๙. ป้อมจรวดมหาภัย	"
๑๗๐. ป้อมปืนพระกาฬ	ประพันธ์สาส์น
๑๗๑. ปากกลางกรุง	บรรลือสาส์น
๑๗๒. ปีกาเจ้าคุณ	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์	ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๑๗๓. เบรูกัมแบ็ค	ประมวลสาส์น	๒๐๖. ผ่านวกระสุน	ผดุงศึกษา
๑๗๔. เปลี่ยนตับ	บรรลือสาส์น	๒๐๗. ผ่านวรรณก	"
๑๗๕. เปลี่ยนสมอง	"	๒๐๘. ผืนอิทธิพล	ประพันธ์สาส์น
๑๗๖. โปรดสัตว์	ประพันธ์สาส์น	๒๐๙. ภูษาพรม	บรรลือสาส์น
๑๗๗. ไปเชียร์โฟน	ประมวลสาส์น	๒๑๐. พม่ารำวาน	"
๑๗๘. ไปภูกระตัง	บรรณาการ	๒๑๑. พลร่มกล้าตาย	ประพันธ์สาส์น
๑๗๙. ไปโลกันตร์	ผดุงศึกษา	๒๑๒. พลร่มหญิง	บรรลือสาส์น
๑๘๐. ไปสู่อากาศ	ประพันธ์สาส์น	๒๑๓. พลัจจิต	"
๑๘๑. ผจญภัยในธิเบต	ผดุงศึกษา	๒๑๔. พยัคฆ์แดง	"
๑๘๒. ผีเครื่องกระดุก	ประพันธ์สาส์น	๒๑๕. พยัคฆ์ร้ายจิ้งโก๋	ประพันธ์สาส์น
๑๘๓. ผีตกน้ำตาย	บรรลือสาส์น	๒๑๖. พยัคฆ์ร้ายหมายเลข ๑	ผดุงศึกษา
๑๘๔. ผีตายซาก	ประพันธ์สาส์น	๒๑๗. พยัคฆ์ร้ายวิปลาส	บรรลือสาส์น
๑๘๕. ผีบ้านสะพานควาย	บรรลือสาส์น	๒๑๘. พ่อค้าทุเรียน	"
๑๘๖. ผีนุญ	ผดุงศึกษา	๒๑๙. พ่อลิงทโมน	ผดุงศึกษา
๑๘๗. ผีبوبเอธิโอเปีย	บรรลือสาส์น	๒๒๐. พระเพลิงอภิเนหา	บรรลือสาส์น
๑๘๘. ผีไพร	ประพันธ์สาส์น	๒๒๑. พระยมพิโรธ	ประพันธ์สาส์น
๑๘๙. ผู้ตีเกา	บรรณาการ	๒๒๒. พระลอดตามแมว	บรรณาการ
๑๙๐. ผู้พิชิตมัจจุราช	"	๒๒๓. พระสมุทรพิโรธ	บรรลือสาส์น
๑๙๑. ผู้พิชิตเมีย	บรรลือสาส์น	๒๒๔. พรานช้าง	"
๑๙๒. ผู้มาจากดวงดาว	"	๒๒๕. พรานอำมหิต	"
๑๙๓. ผู้วิเศษ	บันดาสาส์น	๒๒๖. พรายตะเคียน	ประพันธ์สาส์น
๑๙๔. ผู้ใหญ่ลี	บรรลือสาส์น	๒๒๗. พรายใต้สมุทร	บรรลือสาส์น
๑๙๕. เมาตัว	"	๒๒๘. พิภพอสูร	"
๑๙๖. เผซึ้งผีป่า	บันดาสาส์น	๒๒๙. พลัจจิต	"
๑๙๗. แผนซ่อนแผน	ประพันธ์สาส์น	๒๓๐. เพชฌฆาตวัยรุ่น	"
๑๙๘. แผนถล่มเมือง	"	๒๓๑. เพชรดำ	บรรลือสาส์น
๑๙๙. แผนพิฆาต	"	๒๓๒. ไพรมัจจุราช	ประพันธ์สาส์น
๒๐๐. แผ่นดินเดือด	"	๒๓๓. พลอร์ไซว์	บรรลือสาส์น
๒๐๑. ผ่านไฟ	บรรลือสาส์น	๒๓๔. พ้าหญิงเซียงตุง	ประมวลสาส์น
๒๐๒. ผาดงดิบ	"	๒๓๕. ฟุตบอลการกุศล	"
๒๐๓. ผาดงปีศาจ	บรรลือสาส์น	แก้กซี่-จางจาง	
๒๐๔. ผาดงระเบิด	ประพันธ์สาส์น	๒๓๖. ฟุตบอลหุ่นยนต์	บรรลือสาส์น
๒๐๕. ผามรภูมิ	บันดาสาส์น	๒๓๗. ฟุตบอลหญิง	ประพันธ์สาส์น

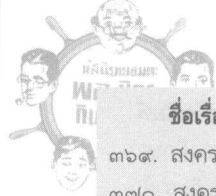
ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๒๓๘. แฟนเก่า	บรรลือสาส์น
๒๓๙. แฟนเสียดี	"
๒๔๐. มนุษย์กบ	บรรณาการ
๒๔๑. มนุษย์เขยเย็น	บรรลือสาส์น
๒๔๒. มนุษย์ตาแมว	"
๒๔๓. มนุษย์ปรัมผณู	"
๒๔๔. มนุษย์โปร่งแสง	"
๒๔๕. มนุษย์พันหน้า	"
๒๔๖. มนุษย์สิงห์	"
๒๔๗. มนุษย์หิมะ	ประมวลสาส์น
๒๔๘. มนุษย์อสุรกาย	บรรลือสาส์น
๒๔๙. มวยปล้ำหญิง	ประมวลสาส์น
๒๕๐. มวยหุ่นยนต์	บรรลือสาส์น
๒๕๑. มวยอาฆาตไทย-เขมร	"
๒๕๒. มหาภัยใต้บาดาล	"
๒๕๓. มังกรทะเลจีน	"
๒๕๔. มัจจุราชคองโก	"
๒๕๕. มัจจุราชถูกล่า	ประมวลสาส์น
๒๕๖. มัจจุราชนครหลวง	บรรลือสาส์น
๒๕๗. มัมมี่คืนชีพ	ประพันธ์สาส์น
๒๕๘. มาจากดงดิบ	บรรลือสาส์น
๒๕๙. มาจากอวกาศ	ประพันธ์สาส์น
๒๖๐. มารผจญ	บรรลือสาส์น
๒๖๑. ม้าแสนรู้	เชชมบรรณกิจ
๒๖๒. มิตรต่างพิภพ	ประพันธ์สาส์น
๒๖๓. มือปราบ	บันดาสาส์น
๒๖๔. มือปืนตาแหล่	ประพันธ์สาส์น
๒๖๕. มือปืนผยอง	ประมวลสาส์น
๒๖๖. มือปืนพิการ	"
๒๖๗. มือปืนมัจจุราช	"
๒๖๘. มือปืนรับเชิญ	บรรลือสาส์น
๒๖๙. เมียน้อยสามเกลอ	"
๒๗๐. เมืองเจตภูต	ประพันธ์สาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๒๗๑. เมืองเถื่อน	บรรลือสาส์น
๒๗๒. แม่ซื้อภินิหาร	ประพันธ์สาส์น
๒๗๓. แม่มดจำเป็น	บรรลือสาส์น
๒๗๔. แม่มายโสร่งเขียว	"
๒๗๕. แม่เล้าบอลล์	"
๒๗๖. ยอดตะเกไทย	"
๒๗๗. ยอดนักสะกดจิต	"
๒๗๘. ยอดพยัคฆ์	"
๒๗๙. ยอดมนุษย์อวกาศ	ประพันธ์สาส์น
๒๘๐. ยาผีบอก	บรรลือสาส์น
๒๘๑. ยาสั่ง	"
๒๘๒. ยานมหัศจรรย์	"
๒๘๓. ยิงเป้า	ประพันธ์สาส์น
๒๘๔. ยุทธหัตถ์	บรรลือสาส์น
๒๘๕. รตนน้ำดำหัว	"
๒๘๖. รถมังทองคำ	ผดุงศึกษา
๒๘๗. รถใต้ถ้ง	บันดาสาส์น
๒๘๘. รถถังประจัญบาน	ประพันธ์สาส์น
๒๘๙. รถยนต์ผีสิง	บรรลือสาส์น
๒๙๐. รบนาโป	บรรณาการ
๒๙๑. ระเบิดมหาประลัย	ประพันธ์สาส์น
๒๙๒. รักเธอเท่าฟ้า	บรรลือสาส์น
๒๙๓. รับจ้างปราบผี	ประพันธ์สาส์น
๒๙๔. ราชนิกักรवाल	บรรลือสาส์น
๒๙๕. รางวัลเงินล้าน	"
๒๙๖. รีโออาโก	ประมวลสาส์น
๒๙๗. เร็วกว่าแสง	บรรลือสาส์น
๒๙๘. โรคกลัวตาย	"
๒๙๙. โรคซี้ซมัย	"
๓๐๐. โรคนอนหลับ	"
๓๐๑. โรคมะเร็ง	ประพันธ์สาส์น
๓๐๒. โรคหน้าตาย	บรรลือสาส์น
๓๐๓. โรงเรียนคนพิการ	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๓๐๔. โรงแรมเรือด	บรรลือสาส์น
๓๐๕. โรบินสันครุโซ	ประพันธ์สาส์น
๓๐๖. ล่องหนแดง	บรรลือสาส์น
๓๐๗. ลายเสือ	"
๓๐๘. ล่านกตะกรุม	ประพันธ์สาส์น
๓๐๙. ล่าปลาวาฬ	"
๓๑๐. ล่าพรายทะเล	ประมวลสาส์น
๓๑๑. ล่าเสือดำ	บรรลือสาส์น
๓๑๒. ล้างเลือดทุ่ง	ประพันธ์สาส์น
๓๑๓. ล่าหัวมนุษย์	บรรลือสาส์น
๓๑๔. ลิงพูดได้	"
๓๑๕. ลิงแสนรู้	บรรณาการ
๓๑๖. ลิ่นกับพัน	บรรลือสาส์น
๓๑๗. ลูกแก้ววิเศษ	"
๓๑๘. ลูกโจร	"
๓๑๙. ลูกมะขี้ก้น	"
๓๒๐. ลูกสาวครุเมย	บรรลือสาส์น
๓๒๑. ลูกสาวสัปเทร่อ	"
๓๒๒. ลูกสาวเสียหวน	"
๓๒๓. ลูกเหลื่อขอ	ประมวลสาส์น
๓๒๔. ลูกปคม	"
๓๒๕. เลหลังอนู	บรรลือสาส์น
๓๒๖. เลือดนักสู้	เชชมบรรณกิจ
๓๒๗. เลือดนักวิโยธิน	บรรลือสาส์น
๓๒๘. เลือดโจร	"
๓๒๙. วันฉลองยศ	"
๓๓๐. วันชราชน	ประพันธ์สาส์น
๓๓๑. วันดวล	"
๓๓๒. วันทัพฟ้า	เชชมบรรณกิจ
๓๓๓. วันปอดเหล็ก	บันดาสาส์น
๓๓๔. วันแสนยานุภาพ	"
๓๓๕. วันหุ่นยนต์	บรรลือสาส์น
๓๓๖. วัยเด็ก	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๓๓๗. วัยรุ่นตะลุมบอน	ผดุงศึกษา
๓๓๘. วางระเบิด	บรรลือสาส์น
๓๓๙. ว่านวิเศษ	ประพันธ์สาส์น
๓๔๐. วายร้ายฆ่าเด็ก	บรรลือสาส์น
๓๔๑. วายร้ายหมาเก้า	ประพันธ์สาส์น
๓๔๒. วายร้ายอิสตันบูล	"
๓๔๓. วิวาห์บังคับ	บรรลือสาส์น
๓๔๔. วิญญาณฆาตกร	"
๓๔๕. วิญญาณเจมส์ดีน	ประพันธ์สาส์น
๓๔๖. วิญญาณดอกประดู่	"
๓๔๗. วิทยาลัยจารกรรม	บรรลือสาส์น
๓๔๘. วีรบุรุษลาดยาว	ประพันธ์สาส์น
๓๔๙. เวียงจันทร์ลมห่ม่าน	"
๓๕๐. ศาลาคนธรรพ์	บรรลือสาส์น
๓๕๑. ศาสตราจารย์ตัวปลอม	"
๓๕๒. คีตกุหลุม	ประพันธ์สาส์น
๓๕๓. คีตกะลุมบอน	บรรลือสาส์น
๓๕๔. คีตกลายใจ	ผดุงศึกษา
๓๕๕. คีตกปีศาจ	"
๓๕๖. คีทมนุชย์กับ	บรรลือสาส์น
๓๕๗. คีทมวยไทย	บันดาสาส์น
๓๕๘. คีทแก้ว	"
๓๕๙. คีทเวียดก	ประพันธ์สาส์น
๓๖๐. คีทสองตระกูล	บรรลือสาส์น
๓๖๑. คีทสองพ่อลูก	ประพันธ์สาส์น
๓๖๒. คีทเสือเผ่า	ประมวลสาส์น
๓๖๓. คีทอาวจรวด	บรรลือสาส์น
๓๖๔. ส.ค.ส. ๒๕๐๗	ผดุงศึกษา
๓๖๕. ส.ค.ส. ๒๕๐๘	"
๓๖๖. ส.ค.ส. ๒๕๐๙	"
๓๖๗. ส.ค.ส. ๒๕๑๐	"
๓๖๘. สงกรานต์เชียงใหม่	"
๒๕๑๘	

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๓๖๙. สงครามเชื้อโรค	ผดุงศึกษา
๓๗๐. สงครามประสาท	ประพันธ์สาส์น
๓๗๑. สมบัติปิศาจ	ประมวลสาส์น
๓๗๒. สมอกล	ประพันธ์สาส์น
๓๗๓. สماعคมกินคน	บรรลือสาส์น
๓๗๔. สماعคมขอทาน	บรรณาการ
๓๗๕. สماعคมหนังเหนียว	บรรลือสาส์น
๓๗๖. สมิ้งเขาใหญ่	ผดุงศึกษา
๓๗๗. สโมสรเศรษฐี	บรรลือสาส์น
๓๗๘. สลัดเขมร	ประพันธ์สาส์น
๓๗๙. ส่วนสวรรค์	บรรณาการ
๓๘๐. สองหนุ่มตักยาค	บรรลือสาส์น
๓๘๑. สอบเขลย	ผดุงศึกษา
๓๘๒. สึงเวียนเลือด	บรรลือสาส์น
๓๘๓. สามเกลอเจอดารา	ประพันธ์สาส์น
๓๘๔. สามเกลอ	บรรลือสาส์น
เจอสามกัก	
๓๘๕. สามเกลอเดินขบวน	บรรลือสาส์น
๓๘๖. สามเกลอบรรเทาทุกข์	"
๓๘๗. สาวน้อยร้อยชู้	"
๓๘๘. สามเกลอไปรบ	ผดุงศึกษา
๓๘๙. สามเกลอผจญโจร	บรรณาการ
๓๙๐. สามเกลอหนังเหนียว	ผดุงศึกษา
๓๙๑. สามเกลอหลงโลก	บรรลือสาส์น
๓๙๒. สามเกลอไหว้เจ้า	"
๓๙๓. สามสิงห์สันติบาล	ประมวลสาส์น
๓๙๔. สายลับจำเป็น	บรรลือสาส์น
๓๙๕. สายลับทรยศ	"
๓๙๖. สายลับทัพบก	"
๓๙๗. สาวไอโฟน	"
๓๙๘. สิงห์แดนอีสาน	ประมวลสาส์น
๓๙๙. สิงห์อีสาน	ผดุงศึกษา
๔๐๐. ๑๐ เดนตาย	ประพันธ์สาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๔๐๑. ๔ จิ้งจกทอง	ประพันธ์สาส์น
๔๐๒. สี่ใบเตา	บรรลือสาส์น
๔๐๓. สี่พรายทะเล	"
๔๐๔. สี่เพชรฆาต	"
๔๐๕. ๔ มือปราบ	ผดุงศึกษา
๔๐๖. ๔ วีรชน	ประมวลสาส์น
๔๐๗. สี่สมิงริงไก่	ประพันธ์สาส์น
๔๐๘. สี่เหล็ก	ประมวลสาส์น
๔๐๙. เสน่ห์สาวไซ้	บรรลือสาส์น
๔๑๐. เสี้ยเซิง	"
๔๑๑. เสี่ยงมัจจุราช	"
๔๑๒. เสี้ยแห้ว	ผดุงศึกษา
๔๑๓. เสือเผาะบุกเหล็ก	บรรลือสาส์น
๔๑๔. เสือปราบสิงห์	ผดุงศึกษา
๔๑๕. เสือปะทะสิงห์	ประมวลสาส์น
๔๑๖. เสือบินแฝด	ประพันธ์สาส์น
๔๑๗. เสือล่าบาก	ประมวลสาส์น
๔๑๘. เสือวังสิงห์เผ่น	ประพันธ์สาส์น
๔๑๙. เสือหงวน	บรรลือสาส์น
๔๒๐. เสือหลุด	"
๔๒๑. แสงมหาประลัย	"
๔๒๒. แล่ดำ	"
๔๒๓. โสภณใต้ดิน	ประมวลสาส์น
๔๒๔. ไส้โค	"
๔๒๕. ๖ เหล็ก	ประพันธ์สาส์น
๔๒๖. หงส์นตร์	บรรลือสาส์น
๔๒๗. หนามบ่งหนาม	"
๔๒๘. หมู่มเนื้อหอม	ประพันธ์สาส์น
๔๒๙. หน่วยกู้ภัยใต้ฟ้า	"
๔๓๐. หน่วยกล้าตาย	บรรลือสาส์น
๔๓๑. หน่วยใต้ดิน	"
๔๓๒. หมูบ้านผีดิบ	"
๔๓๓. หมอกร	"

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๔๓๔. หมออุง	บรรลือสาส์น
๔๓๕. หมอกลางบ้าน	บันดาสาส์น
๔๓๖. หมอหวดหนุ่ม	บรรลือสาส์น
๔๓๗. หมอบ้าๆ บอๆ	"
๔๓๘. หมอผีสมัครเล่น	ประพันธ์สาส์น
๔๓๙. หมอเผชิญหมอ	ผดุงศึกษา
๔๔๐. หมอพันที่เด็ด	บรรลือสาส์น
๔๔๑. หมอเสน่ห์	บรรลือสาส์น
๔๔๒. หลวงพ่อเสือ	"
๔๔๓. หลานนางนาค	ประมวลสาส์น
๔๔๔. หักเขี้ยวเสือ	บรรณาการ
๔๔๕. หักปีกเหยี่ยว	บรรลือสาส์น
๔๔๖. หัวใจเตาะ	บรรณาการ
๔๔๗. หัวล้านใจน้อย	ประพันธ์สาส์น
๔๔๘. หัวล้านดีกว่าผมดก	บรรลือสาส์น
๔๔๙. หุ่นยักษ์	"
๔๕๐. เที้ยวดง	ประมวลสาส์น
๔๕๑. แหกค่ายมหาเทพ	บรรลือสาส์น

ชื่อเรื่อง	สำนักพิมพ์
๔๕๒. อภินิหารหลวงพ่อดาว	บรรลือสาส์น
๔๕๓. อยากเป็นดารา	ผดุงศึกษา
๔๕๔. ออเหลนรุ่นจ้าว	บรรณาการ
๔๕๕. อู่มากลี	บรรลือสาส์น
๔๕๖. อ้าวชื่อกิมหงวน	บรรลือสาส์น
๔๕๗. อ้ายงัก	ประมวลสาส์น
๔๕๘. อ้ายจุ่นอาละวาด	บรรลือสาส์น
๔๕๙. อ้ายมือขอ	"
๔๖๐. อำนาจจิต	"
๔๖๑. อินทรีผยอง	"
๔๖๒. อินทรีเหล็ก	"
๔๖๓. อิทธิปาฏิหาริย์	ประพันธ์สาส์น
๔๖๔. อิทธิฤทธิ์	บรรลือสาส์น
๔๖๕. อิทธิฤทธิ์หมอผี	"
๔๖๖. อิทธิฤทธิ์หัวกะโหลก	"
๔๖๗. โอ-เอเขียนแกมส์	ประพันธ์สาส์น
๔๖๘. ซูรุษาร่า	ประมวลสาส์น
๔๖๙. เฮโรอีน	"

ที่มา หนังสือ วรรณนาการสังคมไทยกับทัศนียาย ชุด พล นิกร กิมหงวน. ดร.วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์. สำนักพิมพ์แสงดาว

ไปสู่อนาคนาค

บทละคร ดัดแปลงจากบทประพันธ์ของ ป.อินทรปาลิต

บทดัดแปลงโดย วัฒน์ วรรลยางกูร

ธันวาคม ๒๕๕๐

ตัวละครหลัก

พล	ชายหนุ่มรูปหล่อ
นิกร	ชายหนุ่มท่าทางกวนๆ
กิมหงวน	เสี้ยเชื้อจีน ใส่แว่น กวนๆ ชอบชกมวย
เจ้าคุณปัจจนึกฯ	คนแก่หัวล้าน
นายแห้ว โหระพากุล	คนใช้จอมทะลึ่ง
ด.ร. ดิเรก	ใส่แว่นสายตา สู้บไปป์ เพี้ยน ตลก

ตัวละครประกอบ

นายห้อย คนสวนยุคปี ๒๕๔๙ (ลูกนายแห้ว)
คนขับแท็กซี่ ๑
คนขับแท็กซี่ ๒
นักมวย
บริกร

หนึ่ง

ปี ๒๕๐๙

ด.ร.ดิเรก ทุ่งกางเกงขาสั้นตัวเดียว ไม่ใส่เสื้อ ถือเสื้อม่อฮ่อม วิ่งหน้าตาตื่นออกมา

ดิเรก (ตะโกนลั่น) ออไหร ออไหร ยูเรก้า เฮ้ย พวกสามเกลอไปไหนหมด
มีสเตอร์แหวอยู่ไหน

(แหวเดินเชื่องๆ ออกมา)

ดิเรก เป็นอะไรของแกวะนายแหว

แหว รับประทาน กระผมโดนม้าเตะมาครับคือ...

(แหวทำท่าจะเล่าต่อ ดิเรกตัดบท)

ดิเรก โนโน ไอมีเรื่องสำคัญกว่านั้น มันสำคัญเพราะไอได้สร้างชื่อให้กับ
วงการนักวิทยาศาสตร์ไทย ให้โด่งดังไกลในระดับอินเตอร์ ว่า นี่ เห็นไหม
(ดิเรกเอาเสื้อให้นายแหวดู)

แหว รับประทานนี่ดอกเตอร์ไปซื้อเสื้อมือฮ่อมจากตลาดนัดสนามหลวงมา
หรือครับ

ดิเรก โนโน ยูดอนโน ยูม่ายรู้อาราย ต่อไปนี้วงการวิทยาศาสตร์ไทย และ
โลกจะจารึกไว้ว่า ปี นายทินซิกตัสซิก

แหว รับประทาน ช่วยพูดภาษาไทยขอรับ

ดิเรก อ้าว ปีนี้ไง นายทินซิกตัสซิก ปี ๑๙๖๖ หรือ พ.ศ. ๒๕๐๙ โลกต้อง
จารึกไว้ว่าดอกเตอร์ดิเรก ได้ค้นคว้าทดลองจนสามารถประดิษฐ์ เสื้อกวี เข้าใจ
ไหม

แหว รับประทาน เสื้อกวี

ดิเรก ออไหร กวี รู้จักมัยกวี...สุนทรภู่ ศรีปราชญ์ รู้ไม่รู้จักไม่เป็นไร นายแหว
ลองใส่เสื้อตัวนี้ดู

แหว (รับเสื้อมาใส่แล้วทอกลอน)

เมื่อรักกันไม่ได้ก็ไม่รัก

ไม่เห็นจกเกรงการสถานไหน

ไม่รักกุกุกก็จกไม่รักใคร

(หยุดครุ่นคิด)

ประชาชนย่อมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน

ดิเรก (สะอึกรับมุข จับเสื้อกวีมาพิจารณา)

โอว่ามันต้องมีอะไรผิดพลาด ไม่รักกุกุกก็จกไม่รักใคร แล้วมันต้องต่อด้วย
เอื่อน้ำตาถูกไหลทำไมฤฯ อ้อๆ ออไหรๆ แสดงว่าเสื้อกวีนี้สามารถผสมรวมกวี

ปัจจุบันและอนาคตเข้าด้วยกัน ประชาชนย่อมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน เป็นคำขวัญใน
อีก ๗-๘ ปีข้างหน้า ออโหระหา ฮ่า-ฮา

(สามเกลอ พล นิกร กิมหงวน เดินเข้ามา)

พล วันนี้ ดร.ดิเรกค้นพบอะไรอีกหรือ
แล้วทำไมนั่งแต่กางเกงขาสั้นตัวเดียว

ดิเรก ยูเรก้า ไอเดียก็เลยไม่ทันใส่เสื้อผ้า

นิกร ตอนยูเรก้านะ อาร์คิเมดีส เปลือยกายอาบน้ำอยู่นะดอกเตอร์

ดิเรก (เอามือปิดเป้าอาย หยิบเสื้อมาสใส่)

แห้ว รับประทาน คุณพล คุณนิกร เสี่ยกิมหงวน คือ ดร.ดิเรก ได้
ประดิษฐ์เสื้อกวีขึ้นมาครับ

(สามคน พล-นิกร-กิมหงวน พุดพร้อมกัน)
เสื้อกวี

แห้ว ขอรับ แหม...พุดพร้อมกันเลย...(ป้องปากพุดกับคนดู) ...นี่คณะสาม
เกลอเชิญยิ้ม หรือเปล่า

ดิเรก (ยื่นเสื้อกวีให้พลใส่)

พล ดอกรักบานในหัวใจใครทั้งโลก
แต่ดอกโคกบานอยู่ในหัวใจฉัน
และคงเป็นเช่นนั้นชั่วชีวิต
(ครุ่นคิดทบทวน) และคงเป็นเช่นนั้นชั่วชีวิต
เอ้อ...เอ้อ...ไม่จิ้มฟันแทงเหงือกยังเสื้อตาย

ดิเรก (สะดุ้งรับมุข หยิบเสื้อกวีมาพิจารณา)

เอ...วันนี้เสื้อกวีโปรแกรมรวนชอบกลนะ

นิกร (ใส่เสื้อกวี ทำท่าแฉะ)

หัวใจถามหัวใจหลายตลบ

เขานัดพบวันนี้ไปดีไหม

ถ้าไม่ไปหาเขาเราเสียใจ

(ครุ่นคิด)

เอ้อ...แต่ถ้าไปหาเขาเราได้ตั้งค์

ดิเรก รวนอีกแล้ว เสื้อกวีโปรแกรมรวน ที่จริงอยู่ต้องพุดว่า แต่ถ้าไปหาเขา

เราเสียตัว

นิกร โอเค ถ้าไม่ไปหาเขาเราเสียใจ
แต่ถ้าไปหาเขาเราได้ตัว

ดิเรก โนโน เสียตัว

นิกร แต่ถ้าไปหาเขาเราเสียตั้งค์

กิมหงวน โอ๊ย ได้ตัวเสียตั้งค์ ได้ตั้งค์เสียตัว โอ๊ยปวดหัว พวกกวีก็ยุ่งแบบนี้แหละ
(นิกร ถอดเสื้อให้กิมหงวน)

นิกร อย่างลื้อนี่ต้องกวีจิ้น

กิมหงวน หัวใจของอ้าวมีอยู่สี่ห้อง
ห้องที่หนึ่งห้องที่สองห้องที่สาม
ห้องที่สามแล้วมีห้องสี่ตาม
สรุปความใจอ้าวมีสี่ห้องเอย

ดิเรก ออไหรๆ โปรแกรมเสื้อกวีเข้าที่แล้ว

พล สุดท้ายดลเลยวะดิเรก นายแหม่มาก แล้วโครงการต่อไปนายคิดจะทำอะไรอีก

ดิเรก โอขอไปเช็คข้อมูลก่อน รับรอง โปรดติดตามด้วยความระทึกในหทัยพลัน

แห้ว มั่นयर่อง พักทองแดงไทย

ดิเรก ออไหร โปรดรอสักครู่ (เดินเข้าหลังฉาก)

นิกร เป็นอะไรหรือนายแห้ว ดูหน้าตาซีดเซียวยังกะโดนน้ำเตะ

แห้ว แนะ ขอรับคุณนิกรไหงรู้

นิกร ทำไมจะไม่รู้ นายแห้วต้องเล่นม้า คุณหญิงวาดก็ต้องเล่นไฟ

พล ถ้าฉันจับได้ว่าแกเล่นม้าอีกครึ่งเดียว

แห้ว รับประทาน มีอะไรเกิดขึ้นขอรับ

พล โดนกระต๊อบ เข้าใจคำว่ากระต๊อบไหม

แห้ว รับประทานใสเลยครับ ผมไม่เล่นอีกแล้วครับ เล่นเมื่อวันอาทิตย์เห็น
ชัดๆ ว่าผมช่วย เทงวินร้อยบาท รับประทานม้าที่ผมเล่น วึ่งคู่กันมา
กับม้าตัวอื่น เข้าป้ายชนะพร้อมกันต้องถ่ายรูป

นิกร แล้วมันช่วยตรงไหนล่ะ

แห้ว รับประทานม้าวึ่งคู่กันมา พอถ่ายรูปตัดสิน อ้ายม้าคู่แข่งสิครับ มัน
เลือกแลบลั่นออกมาล้ากศอกหนึ่งเห็นจะได้ เลยเข้าที่หนึ่ง ม้าของผม

ติดเพลสเข้าที่สอง รับประทานผมเลยหิกรับประทาน

อยากจะรับประทานบาทอ้าวบังไหมวะ อ้ายแห้ว พูดเรื่องม้าละน้ำลาย
แตกฟอง นี่ถ้าคุณแม่รู้เข้าละก้อ แกจะถูกด่าสามวันสามคืนเป็นอย่าง
น้อย

(ดิเรกออกมาพร้อมเจ้าคุณปัจจนึก)

เจ้าคุณมีท่าทีดีใจพูดกับทุกคน)

ปัจจนึก อ้ออยู่กันพร้อมหน้าดีแล้ว รู้ข่าวดีหรือยัง

พล อะไรหรือครับคุณพ่อ คุณแม่เลิกเล่นไฟได้แล้วหรือครับ

ปัจจนึก รายนั้นให้เขาเล่นไฟไปนะดีแล้ว จะได้มีเวลาสงบปากสงบคำ เอ้า ดิเรก
เธอมีข่าวดีอะไร

ดิเรก (ชี้ไปที่ตุ๊สลายตัว)

อ้อไหร คราวที่แล้วพวกเราพากันไปเที่ยวเมืองบางกอกในสมัย
พระพุทธเจ้าหลวงเกือบร้อยปีที่แล้ว

ปัจจนึก มันช่างเป็นความทรงจำน่าประทับใจ เราได้เห็นกรุงเทพฯ ในอดีต เห็น
ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ได้ทำบุญสงกรานต์ ผู้คนกรุงเทพฯ สมัย
นั้นช่างมีจิตใจดีงาม

แห้ว ขอรับ รับประทานคนสมัยนั้นจิตใจดีงาม ไม่มีใครรังเกียจหมิ่นเชียว
หัวล้านจริงไหม

ปัจจนึก ทะเลิ่ง อ้ายแห้ว เต๋ียวโดนลูกแป

กิมหงวน คราวนี้ดอกเตอร์จะพาเราไปยุคไหนอีกไปยุคหมู่บ้านบางระจันดีไหมะนิกร

นิกร ลืออยากไปกินเหล้ากับนายจัน หนวดเขี้ยวใช้ไหม

กิมหงวน อ้าวจะไปออกทุนออกเงินซื้อปืนใหญ่ดีๆ ให้ชาวบางระจันรบกับพม่าวะ

ดิเรก อ้อไหรๆ (ชี้มาที่ตุ๊สลายตัว)

การค้นคว้าใหม่ของโอกี้คือตุ๊สลายตัวนี้ นอกจากพาเราไปในอดีตได้แล้ว
ยังพาเราไปสู่อนาคตอีกด้วย

(๓ เกลอปพร้อมกัน) อนาคต

แห้ว (บ๊องปากพูดกับคนดู)

สามเกลอเชิญยิ้ม ฮี-ฮี

ดิเรก ไอละพาพวกเราไปเที่ยวกรุงเทพฯ ในอีก ๔๐ ปีข้างหน้า

แห้ว (ป้องกันพูดกับคนดู)
กรุงเทพฯ ๔๐ ปีข้างหน้า มันจะมีอะไรให้ดู มันก็โดนสงครามโลกครั้งที่สามถล่มราบพนาสุรูปนะสิ จริงใหม่ขอรับ

นิกร ๔๐ ปีข้างหน้า คือทิวทัศน์ชั้นซึก แบงกอกสองศูนย์ศูนย์หก หรือปี พ.ศ. (พร้อมกัน ๓ เกล)

พ.ศ. ๒๕๕๔

(เสียงเครื่องตุลสายตัวตั้งกระหิม บ่งบอกการเดินทางสู่อนาคต)

สอง

กรุงเทพฯ ๒๕๕๔

(มีเสียงเพลงประกอบ เพลงขอไม้กับเรือ ไม่ใช่แฟนทำแทนไม่ได้ เพลงรักกันไว้เถิด)

(ด.ร.ดิเรก เดินซึ่มกรุงเทพฯ มีเจ้าคุณปัจจนึก อ้ายแห้ว และสามเกลอ เดินตามมาแบบเอะอะ)

ดิเรก ออไรวะ ดุซึ กรุงเทพฯ ปี ๒๕๕๔ บนท้องฟ้ามีรถยนต์เหาะหลายคัน รถเหล่านี้มีใบพัดบนหลังคาและนั่นรถไฟลอยฟ้าเล่นอยู่เหนือถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ กลายเป็นมหานครนิวยอร์กไปแล้ว

ปัจจนึก นี่ถนนสุขุมวิทหรือ งั้นเราไปดูบ้านเราที่บ้านพัชรภรณ์

พล (พูดกับนิกร) บ้านเราเงียบเชียบมาก เรากับคุณอา ตลอดจนเมียๆ ของเรา และคุณแม่คงตายหมดแล้ว คงอยู่แค่รุ่นหลาน

(แห้วก๊วกมือเรียก คนสวนเดินมา แห้วสะดุ้ง)

แห้ว มันไรวะเนียะ รับประทานหน้าตาเหมือนกระผมเลย เฮ้ยแกเป็นคนสวนใช่ไหม

คนสวน เยส พลีสสปีกอิงลิช แคนยูสปีกอิงลิช

บ๊ยะ อ้ายหมอนี้ แกเป็นคนไทยหรือเปล่า

คนสวน ไอแอมไทย โอเค วาย ยูนอท สปีกอิงลิช

แห้ว แกพูดภาษาไทยไม่ได้หรือ

คนสวน ภาษาไทยเลิกใช้เมื่อปี ๒๕๒๗ เป็นปีที่พ่อผมตายพอดี

แห้ว หา...พ่อแกตาย ใครเป็นพ่อแก

คนสวน แห้ว โหระพากุล หัวหน้าคนใช้ของคฤหาสน์นี้ ผมชื่อ ห้อย โหระพากุล เป็นลูกนายแห้ว

พล เอ๊ย อ้ายแห้ว แกอย่าเปิดเผยตัวเอง

ปัจจนึก (พูดกับคนสวน) แล้วตอนนี้มีใครอยู่บ้านบ้าง เจ้านายแกเป็นใคร

คนสวน พลโท พันัส พัชรภรณ์ ครับ

นิกร (พูดกับพล) แสดงว่า เหลืออ้ายนัส ลูกเกคนเดียว นอกนั้นก็ตายหมดแล้ว

คนสวน พลโทพันัสไปธุระที่อเมริกาเมื่อเช้า ท่านสั่งไว้ว่าสองทุ่มคืนนี้จะกลับมา

แห้ว ไปอเมริกาเมื่อเช้า กลับสองทุ่ม

ดิเรก ออโหระ ก็มันปี ๒๕๕๔ ้วย

การเดินทางไปอเมริกาโดยจรวดความเร็วชั่วโง่งมละหมื่นไมล์จะย่นระยะทางเหมือนเดินทางจากท่าเตียนไปถนนตก ด้วยรถเมล์สาย ๗๕

พล เดี่ยวสองทุ่มเราก่อยกลับเข้ามา เจอกับลูกชายอ้าว

ดิเรก นั่งแท็กซี่ชมเมืองกันดีกว่า

นิกร นั่งรถคนละคัน เราแยกกันไป สองทุ่มมาพบกันที่บ้านพัชรภรณ์

บนแท็กซี่ พล-นิกร-กิมหงวน ไปด้วยกัน

พล เราเช่ารถชมกรุงเทพฯ คิดชั่วโง่งมอะไร

แท็กซี่ ก่อนอื่นขอบอกว่า เมืองหลวงของไทย ปัจจุบันเรียกบางกอก อย่างฝรั่งครับ คำนวณคิดตามมิเตอร์เป็นไมล์ ไมล์แรก ๑๕ สตางค์ ต่อไปไมล์ละ ๑๐ สตางค์

พล เป็นไปได้ยังไง

แท็กซี่ คุณมาจากหลังเขาที่ไหน เดี่ยวนี้เงินหนึ่งบาทเท่ากับหนึ่งดอลลาร์อเมริกา ไม่เหมือนสมัยพ่อผมนั่น หนึ่งดอลลาร์เท่ากับ ๓๐ บาท

กิมหงวน แบบนี้ก็หวานเราเลย แบงก์ร้อยใบเดียวเท่ากับร้อยดอลลาร์

นิกร ขับชิตขาตลอดนายระวังรถสวนนะ

แท็กซี่ ไทยเราเป็นมหาอำนาจแล้ว จึงขับรถชิตขาแบบฝรั่ง ดูท่าพวกคุณจะไม่ได้อะไรมาบางกอกนานแล้ว ผมจะเล่าให้ฟัง เดี่ยวนี้เมืองไทยมีมหาวิทยาลัย

๒๐๐ แห่ง ไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียน เพราะรายได้ของรัฐเหลือเฟือ เมื่อเราพบบ่อน้ำมันในอ่าวไทย ทางโน้นคือตลาดหุ้นครับ เห็นมั้ยนึ่น

นิกร รถบิน

แท็กซี่ ไข่ครับ รถบิน เศรษฐกิจงอกก เขาใช้รถบินกันทั้งนั้น โน่นหระฟ้า สูงถึง ๒,๗๐๐ ฟิต เหนือกว่าหอไอเฟลในปารีส เดี๋ยวนี้ใครจะไปมา ยุโรป อเมริกา เรามีสนามจรวดข้ามทวีปอยู่ทางลำโพง เป๊ปปเดียวก็ถึง อเมริกา ฝรั่งเศส

พล ขอบใจน้องชายช่วยให้ความรู้ พวกเรารู้สึกจะล้าหลังไปหลายสิบปี น้องชายชื่ออะไร

แท็กซี่ ผมชื่อ วีระ สมิท ครับ พวกคุณคงงตามเคย คือคนไทยสมัยนี้ต้องมีชื่อฝรั่งต่อท้าย อย่าง อุดม โรบินสัน ชัชวาล ครอฟอร์ด พุดต่างๆ ว่าเราปรับตัวให้เหมือนอเมริกันหมดมิตรของเรา รัฐบาลชุดนี้มีนายก รัฐมนตรีเป็นพลเรือน ชื่อนายอิสระ สจ๊วต แม้แต่รัฐมนตรีกลาโหมก็เป็นพลเรือน

พล แล้วมีพวกไม่ยอมรับวัฒนธรรมฝรั่งบ้างไหม

แท็กซี่ มีครับพวกตกยุค รัฐบาลก็เลยจัดให้อยู่ในนิคมไทยโบราณ กิติไปอย่าง คือกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ถ้าคุณอยากไปผมจะพาไปดู ก็มีอะไรแปลกๆ เหมือนกัน

(เพลงประกอบเป็นเพลงทูล ทองใจ, สุรพล สมบัติเจริญ

แท็กซี่พาเดินชมหมู่บ้านไทยโบราณ)

แท็กซี่ (ชี้ให้ชม) คุ่มนี้หัวหน้าหมู่บ้านคือไชศรี ไม่แคโรไลน์ เคยเป็นรัฐมนตรีแล้วไม่ยอมรับวัฒนธรรมฝรั่ง เลยถูกปลดมาอยู่นิคมไทยโบราณ คุ่มนี้ก็อภิรักษ์ ไม่นึกสัน คุ่มโน้นหัวหน้าหมู่บ้านก็คือ สุลักษณ์ ไม่มอนตโกเมอรี่ ทางโน้นก็สุจิตต์ ไม่สจ๊วต

นิกร ทำไม่สจ๊วตละ

กิมหงวน คงชอบแต่แอร์โฮสเตส

แท็กซี่ ทางคุ่มนี้ของ ชาญวิทย์ ไมโดโนเวน

นิกร มีอะไรแปลกๆ ให้ดูบ้างไหม

แหกชี ของแปลกๆ ก็เชิญทางนี้เลยครับ

นี่คือหม้อก๋วยเตี๋ยวครับ

พล แปลกตรงไหน หม้อก๋วยเตี๋ยว

แหกชี เป็นหม้อก๋วยเตี๋ยวหมีเบ็ดครับ ใครมายืนตรงนี้แล้วมักจะมึนอารมณ์ก็

กิมหงวน กรุงเทพฯ อนาคตที่มันเหนือกว่าการประดิษฐ์เล็อกวีของดร.ดิเรกอีกนะ

แหกชี ที่นี่ยังมีมียมววยไทย นี่ก็เป็นของแปลก เพราะคนไทยสมัยนี้นิยมแต่มววยสากล

กิมหงวน ดีเลย ขอไปยัดเส้นยัดสายฝึกมววยไทยสักหน่อย

(พลกับนิกรซื้อเสื้อลายไทยใส่ เป็นของที่ระลึกจากหมู่บ้านไทยโบราณ)

ที่ร้านอาหาร

ในร้านอาหารมีคนอื่นเป็นชาวล้าน (นักมววย) นิ่งอยู่แล้ว

พล นิกร กิมหงวน เดินมาตรงทางเข้า

บ้อย แต่งตัวไม่สุภาพห้ามเข้าครับ

กิมหงวน อ้าวมีตังค์นะโว้ย

บ้อย มีตังค์ก็เข้าไม่ได้ แต่งกายไม่สุภาพ

กิมหงวน (หยิบเบงค์มาจิก)

บ้อย (ป๋องปากพูดกับคนดู) มุขเก๋ว่ะ

พล แล้วแบบไหนจึงสุภาพ

บ้อย เรามีชุดสากลแบบฝรั่งให้เข้าครับ

(ทั้งสามสวมสูททับแล้วนั่งที่โต๊ะ)

นิกร มีอาหารอะไรแนะนำ

บ้อย เรามีแต่แซนด์วิช ฮีธทด็อก อาหารยุโรป อเมริกันเป็นชุด

กิมหงวน แล้วพวกแกงส้ม น้ำพริกปลาร้า

บ้อย มีกำหนดเลิกกินอาหารไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗ ครับ

นักมววย (ตะโกนจากโต๊ะข้างๆ)

นี่คุณ ทำไมไม่พูดภาษาอังกฤษ เอาภาษาท่าอะไรมาพูด อย่าทำอะไร

ให้ขายหน้าฝรั่งหน่อยเลย

กิมหงวน (โกรธ ลูกจากโต๊ะมาเอาเรื่อง)

ลื้อเป็นคนไทยหรือเปล่าวะ ขอให้ตอบเป็นภาษาไทย โคตรเง่ามู๋ยาตาดายของลื้อเป็นไทยหรือฝรั่งมาจากไหน แล้วทำไมดูหมิ่นภาษาชาติของเรา

(กิมหงวนกระซอกคอเลือนักมวย)

นักมวย กลับไปที่โต๊ะเถอะพี่ชายถ้าไม่ยอมเจ็บตัว คนไทยเริ่มนิยมภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ยุคสงครามเวียดนาม คนอเมริกันแห่มาอยู่เมืองไทยเป็นล้าน แล้วที่สหรัฐอเมริกาก็ประกาศเลิกใช้ภาษาไทย เพราะเป็นภาษาคนป่าคนดง

กิมหงวน พุดแบบนี้ลื้อไปพบกับอ้าวในห้องน้ำตัวตัว อ้าวอยากกระแทกหน้าลื้อ

นักมวย ขอโทษคุณกำลังพุดอยู่กับใคร ผม สมชาย ซูการ์เรย์ แชมป์โลกรุ่นแบนตั้มเวท กำลังเก็บตัวเตรียมป้องกันแชมป์กับคู่ชก ชาวอเมริกัน ผมไม่อยากจะยุ่งกับคุณให้เสียเกียรติแชมป์หรอกครับ

กิมหงวน ลื้อเป็นแชมป์มวยสากล

นักมวย ไซ้ มวยไทยไม่มีใครนิยมกันแล้ว เพราะมันป่าเถื่อน มันเขย

กิมหงวน เขยอะไระ นั่นนะลุงอ้าวเลยนะ วันนี้ลื้อจะได้ลิ้มรสกำปั้นเขยๆ ของพวกอ้าวแบบตัวต่อตัว

นักมวย โอเค

(กิมหงวนกับนักมวยเดินหายไป)

นิกร นี่เราจะต้องไปช่วยยายหงวน เพราะคู่ชกมันเป็นถึงแชมป์มวย

พล ไม่สน อ้าวเดาผมใช้อะไรหงวนได้

(ลักพักกิมหงวนก็เดินออกมาอย่างผู้ชนะ)

นิกร เฮ้ย ลื้อหนีมันมาได้ไงวะ กิมหงวน

กิมหงวน โธ่ จะไปเหลื่ออะไร ก้านคอรู้จักไหม มวยสากลจะมาสู้มวยไทยได้ง่า-ง่า-ง่า

บนแท็กซี่

เจ้าคุณปัจจนึก แห้ว ด.ร.ดิเรก นั่งรถชมกรุง

แท็กซี แวร์ อาร์ ยู โกอิ่ง

ดิเรก พูดภาษาไทยได้ไหม ผิดรัฐธรรมนูญใหม่ ถ้าพูดไทย

แท็กซี รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๒๗ บัญญัติไว้ว่าให้ยกเลิกการใช้ภาษาไทย

แห้ว รับประทาน ขอโทษนะคุณแท็กซี ถ้ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้แบบนี้ เขาไม่เรียกว่ารัฐธรรมนูญหรอก ต้องเรียกว่า รัด-ทำ-มะนวย รัดทำมะนวยฉบับ เอ้อ...(หันมาทางเจ้าคุณปัจจนิก) ฉบับหัวล้าน

ปัจจนิก รัดทำมะนวย ฉบับหัวล้าน ก็ยังดีกว่าฉบับหัวคุณนะ

ดิเรก ตกลงเราจะไปเที่ยวที่ๆ ทันสมัยที่สุดของกรุงเทพฯ

แท็กซี อ้อ ก็ต้องไปที่ภัตตาคารใต้แม่น้ำเจ้าพระยา อย่าเพิ่งถามว่า ทันสมัยยังไง เดี่ยวคุณจะได้เห็นกับตาเอง คือหลังจากปี ๒๕๒๗ ประเทศไทยก็ก้าวกระโดดพัฒนาทัดเทียมอารยะประเทศ เป็นครั้งแรกที่ทีมฟุตบอลไทยได้ไปแข่งบอลโลก เข้ารอบสุดท้ายมาสามครั้งแล้ว พ.ศ. ๒๕๔๕ ไทยเป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิก และกวาดเหรียญทองมาเป็นอันดับที่ ๑ ปี ๒๕๔๖ นักวิทยาศาสตร์ไทยได้รางวัลโนเบล

ดิเรก อย่างมั่วแต่ฝอย ทำเวลาหน่อย เรากินข้าวเย็นแล้ว มีนัดตอนสองทุ่มตอนนี้ก็...

แห้ว รับประทาน ดูนั่น

ปัจจนิก พระจันทร์ ทำไมพระจันทร์มีตั่งสองดวง

แท็กซี ก็ผมกำลังจะบอกว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ เมืองไทยมีพระจันทร์สองดวง เพราะนักวิทยาศาสตร์ไทยประดิษฐ์พระจันทร์เทียมเป็นผลสำเร็จ ช่วยให้เมืองไทยสว่างทั้งคืน

ปัจจนิก แบบนี้ก็ไม่เห็นต่าดาวตกอะไรอีกแล้ว

แห้ว รับประทาน อย่างนี้ดวงหนึ่งเป็นพระจันทร์จริง อีกดวงต้องเรียกว่าพระจันทร์ล้นป้อ ยอปุง ตดตึงบึง

ปัจจนิก ทะลึ่งอ้ายแห้ว อ้าวว่าต้องเรียกพระจันทร์....พระจันทร์ซี่เพียะ

แห้ว (บ่อกปากพูดกับคนดู) จันทรซี่เพียะ ก็เจี๊ยะซี่พัน

ที่ภัตตาคารใต้แม่น้ำเจ้าพระยา

ดิเรก ปัจจนิก แห้ว นั่งมองดูบรรยากาศในร้าน

ปัจฉิม แท้ก็รู้ว่านี่เป็นภัตตาคารทันสมัยที่สุด อยู่ใต้แม่น้ำเจ้าพระยา โอโฮ ดูซี นอกหน้าต่างกระจกมีแต่น้ำ ไม่มีปลาเลย

แห้ว รับประทาน เจ้านายยังมีแก๊ใจชมปลาอีกหรือขอรับ

ปัจฉิม อ้าวไม่ยากหัวใจวายตายนะซี เลยต้องมองออกไปนอกตู้กระจกอย่างเดียว

ดิเรก ออไหรผมว่าเป็นภัตตาคารตึกดำบรรพ์สมัยที่มนุษย์เรายังไม่รู้จักใส่เสื้อผ้า

ปัจฉิม อ้าวถึงต้องหาชมปลานอกหน้าต่าง

แห้ว รับประทาน มานั่งภัตตาคารแบบนี้ไม่เป็นอันรับประทานอาหาร มีแต่อาหารตา โอโฮ อู้หู ทั้งบ๋อย สาวเสิร์ฟ กู้ก แดชเชียร์ ไม่มีใครหุงผ้าเลย แก่งไป แก่งมาโง่งง อวออิม ตึงเต่ง แล้วนั่นปานดำ นั่นอุ้ย ขยุกขยิกเขียว นั่น นั่น นั่น

ปัจฉิม หัวตาข้างขวาของแกมีเม็ดเล็กๆ ขึ้นมาแล้ว อ้ายแห้ว แกเป็นกึ่งยิง

ที่บ้านพัชรภรณ์

คณะสามเกลอและคณะ ดร.ดิเรกทั้งหมดกลับมาพบกัน พูดคุยเล่าเรื่องที่ได้เจอมาให้กันฟังอย่างสนุกสนานนั่งรอในห้องรับแขก

นายห้อย (คนสวน) กรุณานั่งดูโทรทัศน์รอไปก่อนนะครับ พลโทพนัสกำลังบินกลับจากอเมริกา

นิกร แล้วนี่ถ้าพลโทพนัส ลูกอ้ายพลมา เราจะแนะนำตัวอย่างไรที่สำคัญมันคงจำคุณตาของมันได้เพราะหัวล้านไม่เคยเปลี่ยน

ปัจฉิม อ้ายกร มึงอย่าทะเล้ง ไอ้ลูกเขยเวร เดียวกูยี้ตลูกสาวคืน

พล คุณพ่อก็ควรหาหมวกใส่

ปัจฉิม ไม่ต้องไวย กูจะบอกว่า พวกเราเป็นชาวเขาเผ่าแม้วพากันทัศนจรมา

กิมหงวน อ้อ แม้วจากดอยขุนช้าง

ปัจฉิม ดอยช้างเฉยๆ ไวย ไม่ใช่ขุนช้าง

(นายแห้วเดินดูรูปถ่ายรอบห้องรับแขก)

แห้ว เจ้าคุณปัจฉิมกนิภาศ ชาติะ พ.ศ. --- มรณะ พ.ศ. ๒๕๑๗

พล พัทธภรณ์ มรณะ พ.ศ. ๒๕๒๖

นิกร การณรงค์ มรณะ พศ. ๒๕๒๗

กิมหงวน ไทยแท้ มรณะ

ดร. ดิเรก ดำรงฤทธิ์ มรณะ

แห้ว โหระพากุล มรณะ

รับประทาน นี่กระผมต้องตายเหมือนคนอื่นด้วยหรือครับ

ปัจฉานิก แก่ไม่อยากจะตายเหมือนคนอื่น แล้วไง อยากตายเหมือนหมาแมว หรือจะตายเหมือนไส้เดือนตอนหน้าหนาว ออกจากรุมมาให้มดรุมกัดตาย

ดิเรก ออโหระว่า ย้ายแห้ว จะต้องยอมรับกฎของกาลเวลา ไม่มีใครอยู่ค่าฟ้า

พล ไม่มีใครหนีความตายพ้น ทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลง หรือแก่ไม่เชื่อ

แห้ว รับประทาน ถูกครับพี่ ดิครับนาย ไซ่ครับผม เหมาะสมครับท่าน เห็นด้วยทุกประการขอรับ แต่ ผมยังไม่อยากตาย

ดิเรก ออโหระ นี่แกกำลังอยู่ในโลกอนาคต เข้าใจไหม

(นายห้อย คนสวน เดินเข้ามา)

ห้อย พลโทพณส์กลับจากอเมริกาแล้วเมื่อสักครู่นี้ แต่ได้รับคำสั่งเตรียมพร้อมต้องไปที่กองบัญชาการทหารบก เลยไม่สามารถมาพบพวกท่านได้ มีอะไรให้สั่งไว้ (ซีพีทีโทรทัศน์) นั่น ท่านนายพลไปถึงกองบัญชาการแล้ว เห็นแว็บๆ

(มีเสียงเพลงสยามมานุสติจากโทรทัศน์ และประกาศให้โปรดรอฟังข่าวสำคัญ)

นิกร ลูกชายลื้อไปทำอะไรสำคัญหรือวะ พล

พล มันแค่พลโท คงไม้

กิมหงวน จุ๊ๆ ข่าวสำคัญมาแล้ว

(เสียงประกาศจากทีวี)

ประกาศ คณะปึก เนื่องจาก คณะปึก บ้านเมือง คณะปึก ตกอยู่ คณะปึก ในอันตราย คณะปึก มีการ คณะปึก คอรัปชั่น คณะปึก บुरณาการ คณะปึก คณะปึก จำเป็นต้อง คณะปึก ยึดอำนาจ คณะปึก ประกาศมา ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ลงชื่อ พลเอก คณะปึก

โปรดฟังอีกครั้ง คณะปึก โปรดฟังอีกครั้ง คณะปึก โปรดฟังอีกครั้ง คณะปึก

ดิเรก ดูท่า พลโทพนัส คงมาเจอเราไม่ได้แน่ ที่สำคัญ เราหมดเวลา ต้องกลับกันแล้ว

(เสียงเครื่องไหม้แมชชีนหรือตุ้สลายตัวดังกระหึ่ม ทั้งหมดถูกเหวี่ยงข้ามเวลากลับไปยังอดีต)

ปัจจุบัน เอ ด็อกเตอร์ ย้ายเครื่องข้ามเวลาของด็อกเตอร์นี้มันแม่นยำพอหรือเปล่า ดูบ้านเมืองตอนนี้ น่าจะเป็นก่อนปี ๒๕๐๙ นะด็อกเตอร์

(เสียงวิทยุแบบโบราณประกาศ)

ประกาศ คะปึก เนื่องจากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ คะปึก เป็นการเลือกตั้งที่สกปรก คะปึก รัฐบาลที่ตั้งขึ้นขาดความชอบธรรม คะปึก และทำการบริหารบ้านเมืองอย่างทุจริต คอรัปชั่น คะปึก ดังนั้นคณะปฏิวัติโดยจอมพล คะปึก จึง คะปึก..... ประกาศไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ คะปึก โปรดฟังอีกครั้ง คะปึก คะปึก

ดิเรก ขอโทษคณะเราทุกคน ผมตั้งเวลาไหม้แมชชีนพลาดไป เลยจากปี ๒๕๐๙ ไปปี ๒๕๐๐ ลองอีกทีนะครับ

(เสียงเครื่องไหม้แมชชีน)

เสียงวิทยุ

ประกาศ คะปึก เนื่องจากภัยคอมมิวนิสต์คุกคาม คะปึก คณะรัฐบาลนำโดยจอมพลหนอม คะปึก รับมือไม่ไหว คณะปฏิวัตินำโดยจอมพลหนอม คะปึก จึงยึดอำนาจของนายกหนอม คะปึก เพื่อจะได้ทะนุถนอม คะปึก บ้านเมือง ไว้ให้ลูกหลานลูกหนอม คะปึก ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ โปรดฟังอีกครั้ง หนอม หนอม ปึก ปึก

แห้ว (บึ้งปากพูดกับคนดู) ไหนละกฎของการเปลี่ยนแปลง กฎของกาลเวลา หรือว่า กฎนี้ยกเว้นเฉพาะบ้านเมืองนี้ ฮ่า ฮ่า ฮ่า

- จ บ -

พล นิกร กิมหงวน กับ ป.อินทรปาลิต ในปี พ.ศ. 2550

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ

(๑)

คงไม่มีใครสรุป ป. อินทรปาลิต ได้สิ้นและกินใจได้เท่าเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มหากวีรัตนโกสินทร์ (๒๕๓๑) ที่ว่า
“คนที่ทำคำว่า “เซย” ให้ “เซย” ได้
คนที่ให้เสียงหัวเราะบริสุทธิ์
คนที่มองโลกเป็นเห็นสมมุติ
คนที่สร้าง “ห้องสมุด” ในใจคน”

(๒)

ครับ ผมก็คงเหมือนกับใครๆ หลายคน ที่กลายเป็นนักอ่าน เป็นคนรักหนังสือ ก็เพราะ “ได้อ่าน” และติด ป. อินทรปาลิตดองแมมในวัย “ตีนเอจ” ผมเกิดและโตที่บ้านโป่ง (ราชบุรี) ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๔ ถึง ๒๔๙๗ (๑๙๔๑-๑๙๕๔) เป็นเวลา ๑๓ ปี ผมเกิดปีเดียวกับที่ญี่ปุ่นบุกประเทศไทย (ที่เพิ่งเปลี่ยนชื่อจาก “สยาม” มาได้ ๒ ปี) บ้านผมอยู่ที่ถนนทรงพล ตรงข้ามกับที่ว่าการอำเภอ และก็ไม่ได้ไกลจากแม่น้ำแม่กลองนัก ผมว่าน่าเป็นที่น่าสนใจ เกือบจนน้ำตายก็ที่นี่ (ตรงท่า “กิมจูหลี่”) ผมเรียนหนังสือที่โรงเรียนนาวิรุฒและสารสิทธิ์ฯ จนอายุได้ ๑๓ ปี ในปีสุดท้ายที่ผมอยู่ที่นั่นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ (๑๙๕๔) เกิดไฟไหม้ใหญ่ ตลาดบ้านโป่งวอดวายหมด รวมทั้งบ้านของผม เชื่อหรือไม่ว่าหนังสือของ ป. อินทรปาลิต ที่ผมซื้อไว้หลายร้อยเล่มใส่ไว้ ๒ ลังย่อมๆ นั้น รอดไฟไหม้มาได้หมด

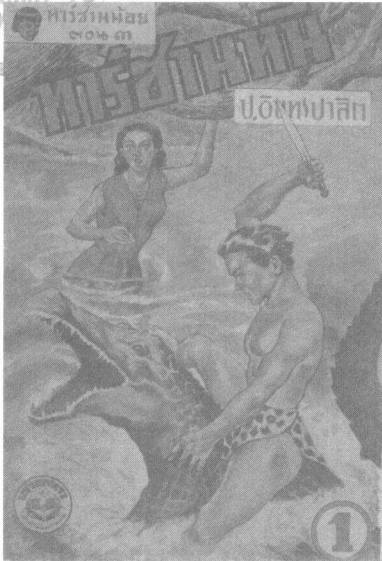
ปก “เสือใบ บุกละราช”
วาดโดยจิตรกรเหม เวชกร
พิมพ์โดยผดุงศึกษา พ.ศ. 2492
ราคา 1 บาท

ปก “เสือดำ เสือล้างเสือ” พ.ศ. 2492
ผดุงศึกษา

ที่ถนนสายกลาง บ้านโป่ง ไม่ไกลจากที่ว่าการเทศบาลเมืองบ้านโป่ง (เก่า) เท่าไรนัก มีร้านของอาเจี๋ ชายหนังสืออ่านเล่น นวนิยาย ประโลมโลก แต่พอกับแม่ผมอนุญาตและให้เงินไปซื้อหนังสือได้เกือบทุกวัน และที่นั่นแหละที่ผมมีหนังสือเล่มละ ๑ บาทบ้าง ๒ บาทบ้าง พิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๒ (๑๙๔๙) บางเล่มเรื่อง “เสือใบ” นั้น หน้าปกเป็นฝีมือของเหม เวชกร ผมมีชุดของ “เสือดำ” (๒๔๙๒/๒๔๙๗-๑๙๔๙/๑๙๕๔) ของ “หน้ากากดำ” (๒๔๙๕/๑๙๕๒) “ลูกดาวโจร” (๒๔๙๕/๑๙๕๒) “ทาร์ซานน้อย” (๒๔๙๗/๑๙๕๔) “ปีเตอร์แพนเปี้ยก” (๒๔๙๗/๑๙๕๔) และแน่นอนที่สุด คือ มี “พล นิกร กิมหงวน” (ซึ่งต้องบอกว่าส่วนใหญ่ มิได้ครบชุด แต่รวมแล้วผมมีหนังสือของ ป. อินทรปาลิตเกือบ ๕๐๐ เล่มได้ และผมก็ยังคิดไม่ตกว่าจะยกหนังสือนี้ให้กับห้องสมุดที่ไหนดี)

(๓)

ปกหนังสือ "ทาร์ซานน้อย"

บรรณาการ พ.ศ. 2497

ครบชุดมี 33 เล่ม ราคาเล่มละ 1 บาท

ปกหนังสือ "ปีเตอร์เพนเปี้ยก"

เชชมบรรณกิจ

เล่มละ 1 บาท ครบชุดมี 35 เล่ม

ราคาเล่มละ 1 บาท พ.ศ. 2497

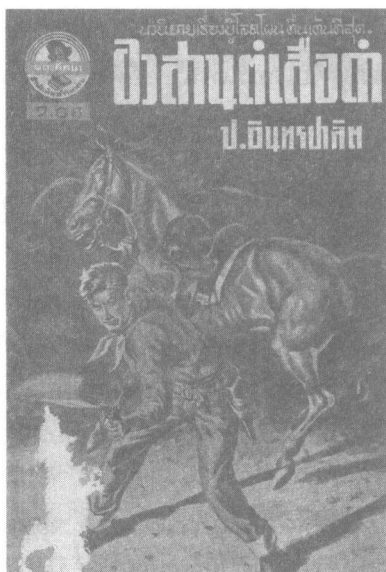
ผมคิดว่าผมหยุดอ่าน ป. อินทรปาลิตไปเมื่อผมเข้ากรุงเทพฯ เพื่อมา "ซูปตัว" อยู่สวนกุหลาบฯ และธรรมศาสตร์ ผมมี "อวสานต์เลื้อไป" กับ "อวสานต์เลื้อดำ" ที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๔๙๘ (๑๙๕๕) ปีแรกที่เข้ากรุงฯ แต่คงเป็นปีสุดท้ายที่ผมอ่าน ป. อินทรปาลิต ผมเปลี่ยนไปอ่าน ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช, รงค์ วงษ์สวรรค์ อ่าน "สยามรัฐ" อ่าน "ชาวกรุง" แทนจนกลายเป็น "นักเรียนนอก" เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ (๑๙๖๕) ผมเกือบไม่เคยอ่านงานของฝ่ายซ้าย หรือ "ฝ่ายก้าวหน้า" อย่าง "ศรีบูรพา" หรือ "เสนีย์ เสาวพงศ์" เลยจนกระทั่งไปอยู่ต่างประเทศ)

ผมเกือบจะลืม ป. อินทรปาลิตไป โชคดีที่แม่ผมเก็บลัง ๒ ลังที่เต็มไปด้วย "อัญมณี ป. อินทรปาลิต" นั้นไว้ที่บ้านโป่ง ครั้นพ่อผมตายไปเมื่อปี ๒๕๑๐ แม่ก็อพยพจากบ้านโป่ง กลับบ้านเดิมของแม่ที่ปากน้ำ (สมุทรปราการ) แม่หอบลังทั้งสองนั้นไปรอผมกลับมารับคืนเมื่อปี ๒๕๑๖ (ก่อน ๑๔ ตุลา ๑๙๗๓

ปกหนังสือ "อวสานต์เสือใบ" พ.ศ. 2498

ผดุงศึกษา ราคา 2 บาท
ไม่กี่เดือน)

ปกหนังสือ "อวสานต์เสือดำ" พ.ศ. 2498

ผดุงศึกษา ราคา 2 บาท

(๔)

ผมอาจจะลืม ป. อินทรปาลิตไปได้สนิท หากไม่ได้ถูกสะกิดโดยหนังสือของ ดร. วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์ (วิวัฒนาการสังคมไทยกับทัศนียาขุด พล นิกร กิมหงวน ๑-๒ พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๔๔-๔๕) หรือนักประวัติศาสตร์อย่าง ดร. แฉม สุข นุ่มนนท์ (ที่เธอว่าเธออ่านหนังสือชุดสามเกลอออก ตั้งแต่ยังไม่ได้เข้าโรงเรียน) หรือ “แฟนพันธุ์แท้” อย่างจรัญ หอมเทียนทอง ที่เอาหนังสือ “ไปสู่นาคต” อันเป็นเล่มท้ายๆ ของงานเขียนในบั้นปลายชีวิตของ ป. อินทรปาลิต มา “บังคับ” ให้ผมอ่าน และก็ทำให้ผมตระหนักว่า ป.อินทรปาลิต ไม่เพียงแต่สร้าง “ห้องสมุด” ไว้ในใจผมเท่านั้น แต่ ป. ได้กลายเป็นหน้าต่างอันกว้างใหญ่ที่ทำให้ผม (และอีกหลายคน) ได้เห็นโลกกว้าง ได้ทำให้เรา “ฝัน” ทำให้เรา “อยากบิน” และ “บิน” (แม้จะบินอย่าง “อนุรักษ์นิยมเก่าๆ ใหม่ๆ” ก็ตาม)

และที่สำคัญในแง่ของวิชาการ ในแง่ที่งานอาชีพของผมคือ “งานประวัติศาสตร์” นั้น งานของ ป. อินทรปาลิต ไม่ว่าจะเป็นชุด “เสือๆ” ไม่ว่า

จะเป็นชุด “สาม/สี่เกลอ” และไม่ว่าจะเป็นชุด “ร่วมสมัย” ใดๆ อย่าง “ธารซาน หรือ ปีเตอร์เพน” ก็คือภาพสะท้อนของสังคมไทย ของทางเดินของประวัติศาสตร์สังคมไทย (ในระดับของคนเมือง คนกรุง) อย่างเยี่ยมยอด

(๕)

ปรีชา อินทปาลิต เกิดเมื่อ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ (๑๙๑๐) คือปีสุดท้ายของรัชกาลที่ ๕ และสิ้นชีวิตไปเมื่อ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑ (๑๙๖๘) ในรัชกาลปัจจุบัน และตรงกับปีที่รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ร่างกันยาวที่สุด ๑๐ ปีของ “คณะปรีชาฤทธิ/ถนอม/ประภาส” ออกมา พร้อมๆ กับนักศึกษาหนุ่มวิทยาการ เชียงกูล เขียนบทกวี “ฉันเยาว์ ฉันเขลา ฉันเฒ่า ฉันจึงมาหาความหมาย”

ผมไม่แน่ใจว่าระหว่าง จอมพล ป.พิบูลสงคราม อดีตนายกรัฐมนตรีที่อยู่ในตำแหน่งรวมกันแล้ว ๑๕ ปี ยาวนานที่สุด กับนักประพันธ์ใหญ่ ป.อินทปาลิต ใครเริ่มต้นใช้อักษรย่อ ป. ก่อนกัน

ป. อินทปาลิตมีบิดาเป็นนายพันโท เป็นคนกรุงเทพฯ ดังนั้นเขาจึงกลายเป็นนักเรียนนายร้อย (ทหารบก) รุ่นเดียวกับจอมพลถนอม กิตติขจร (แต่หลังจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์) ถ้า ป.อินทปาลิต “รักดี” แบบนักเรียนนายร้อยทั่วไป เขาคงจะจบเป็นนายร้อยพร้อมเพื่อนร่วมรุ่นในปี พ.ศ. ๒๔๗๓ (๑๙๓๐) ก่อนการปฏิวัติ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ และคงถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของชาติว่าได้ร่วมทำ “การปฏิวัติ รัฐประหาร ปฏิรูป กบฏ ยึดอำนาจ ทำลายและสร้างรัฐธรรมนูญ” ร่วมกับ “คณะ” ต่างๆ และนานา (อาทิ คณะราษฎร คณะรัฐประหาร คณะปฏิวัติ คณะฯฯ) ในช่วง ๗๕ ปีที่ผ่านมา

แต่การที่เขาหนีเรียน เกรง ติดผู้หญิง ก็ทำให้เส้นทางเดินของชีวิตวัยหนุ่ม (แม้ว่าจะจบมัธยม ๘ จากโรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ก็ตาม) ได้เป็นคนขับแท็กซี่ ขับเรอยนต์ขึ้นล่องกรุงเทพฯ และนครสวรรค์ (บ้านเดิมของ “ลุงเชย”) เป็นนักละคร เป็นนักพากษ์หนัง และท้ายที่สุดก็กลายเป็นนักประพันธ์ ด้วยงานเขียนเรื่องแรกคือ “นักเรียนนายร้อย”

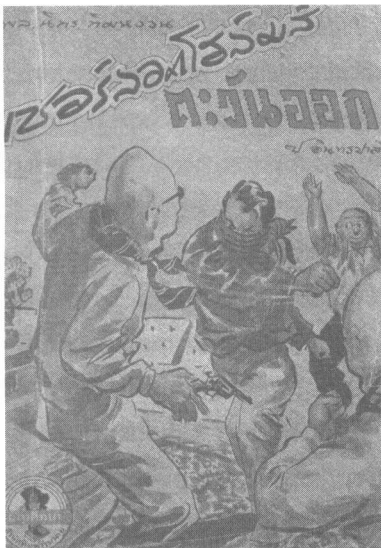
กล่าวกันว่า “เมื่อปีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองปี ๒๔๗๕ (๑๙๓๒) นั้น เขาอายุย่าง ๒๓ ปี และได้เริ่มเขียนหนังสือ ที่เรียกกันว่า หนังสือสิบสตางค์

มาได้ ๒ ปี ส่วน “พล นิกร กิม หงวน” นั้นมาเริ่มตอนแรกเมื่อ ๒๔๘๑/๘๒ และเขียนเรื่อยมาจนถึงปี ๒๕๑๐ ก่อนที่จะถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ในปี ๒๕๑๑ (๑๙๖๘) รวมอายุได้ ๕๘ ปี

ในโลกของนักเขียน ป.อินทพรปาลิตนับได้ว่าเขียนได้เกือบจะทุกรส ทั้งเรื่องรักโศก เรื่องบู๊ และเรื่องตลก แต่ก็น่าเชื่อว่าปัจจุบันเขาจะถูกจดจำในฐานะของบทประพันธ์ชุด “พล นิกร กิมหงวน” เสียมากกว่า

(๖)

ผมเชื่อว่าคุณสมบัติพิเศษของ ป.อินทพรปาลิต ที่ทำให้ท่านได้รับความนิยมอย่างสูง ก็คือความ “ร่วมสมัย” หรือที่ภาษาอังกฤษว่า “contemporary” นั่นเอง ป.อินทพรปาลิตใช้ประสบการณ์และเรื่องราวที่แวดล้อมท่าน ที่กำลังเกิดอยู่ต่อหน้าต่อตาของท่านและ “เรา” มาเป็นบริบทของเรื่อง และตั้งนั้นในชุดแรกๆช่วงทศวรรษ ๒๔๘๐ (๑๙๓๐-๑๙๔๐) ในขณะที่ “คณะราษฎร” กำลัง

ปกหนังสือ “พล นิกร กิมหงวน
เชอร์ล็อกโฮล์มส์ ตะวันออก”
ผดุงศึกษา พ.ศ. 2482

ปกหนังสือ “สี่ใบ
เทียวงานฉลองรัฐธรรมนูญ”
ผดุงศึกษา พ.ศ. 2492

ปกหนังสือ “พล นิกร กิมหงวน ฮอลิเดย์ออนไอซ์”

บรรณาการ ราคา 3.50 บาท พ.ศ. 2499

เรื่องอำนาจ ในขณะที่ลัทธิทหารและลัทธิ “ผู้นำ” หรือ “ระบอบพิบูลสงคราม” กำลังก่อตัวอยู่นั้น เราก็จะเห็นหลัสนิยายอย่างเช่น “รัชนียม” “เทียวรัฐธรรมนุญ ๘๓” ตลอดจนยุคสมัยของไทยกับสงครามโลกครั้งที่ ๒ อย่างเช่น “พลรม ส.ค.ส. ๒๔๘๔”

ถ้าจะว่าไป ป.อินทรปาลิต ก็มากับและเติบโตกับ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ที่นับตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๔ และที่ ๕ เป็นต้นมา ที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ของโลกตะวันตก (ฝรั่ง) และลัทธิอาณานิคม ที่นักสังเกตการณ์สังคมบางคนกล่าวว่ามาพร้อมกันทั้ง อักษร S และ อักษร D คือ สิ่งที่เราเรียกว่า Science หรือวิทยาศาสตร์ กับสิ่งที่เรียกว่า Democracy หรือประชาธิปไตย และก็ดูเหมือนไม่มีใครเลยที่จะปฏิเสธ Science หรือวิทยาศาสตร์ ความก้าวหน้าของเครื่องจักรกลอันเป็นผลพวงของการปฏิวัติอุตสาหกรรมแต่สำหรับ Democracy หรือประชาธิปไตยนั้น เป็นเรื่องที่ต้อง “แบ่งรับแบ่งสู้” “อ้อๆ อึ้งๆ” จะ “รับ” ก็ไม่ได้ จะ “ไม่รับ” ก็ไม่ได้

(๗)

ดังนั้น “คำกราบบังคมทูลให้ปฏิรูปการปกครอง ร.ศ. ๑๐๓” ของบรรดาเจ้านายและขุนนาง จึงถูกรัชกาลที่ ๕ ทรงปฏิเสธ

ดังนั้น “การก่อการ ร.ศ. ๑๓๐” ของนายทหารหนุ่มจึงกลายเป็น “กบฏ” แทนที่จะเป็น “ปฏิวัติ” ในสมัยรัชกาลที่ ๖

และดังนั้น “๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕” จึงกลายเป็นทั้ง “การปฏิวัติ” และ “การเปลี่ยนแปลงการปกครอง”

และดังนั้น “คณะราษฎร” จึงกลายเป็นไปเป็น “คณะรัฐประหาร” (๒๔๙๐) ที่อยู่ยงคงกระพันในรูปแบบของ “อำมาตยาเสนาธิปไตย” มาจนถึงทุกวันนี้

ทั้งหลายทั้งปวงเป็น “ภูมิหลัง” ให้ ป.อินทรปาลิตเขียนเรื่องของ “เสือฯ” ทั้งหลาย ที่เป็น “ผู้ร้าย/ผู้ดี” จนกระทั่งถึงยุคสมัยของ “คณะปฏิวัติ” ของ ๓ จอมพล (สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประภาส) ผู้ร่วมรุ่นกับ ป.อินทรปาลิต ที่ทำให้ “สามเกลอ” ไปปราบคอมมิวนิสต์ช่วยอเมริกัน ไปต่อต้านนโยบายเป็นกลางของ “สี-หนุ” ถึงขนาดที่ ป.อินทรปาลิตฝันไปว่า

“กำลังรบของไทยทั้ง ๓ กองทัพเข้มแข็งที่สุด

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เรากับเขมรเกิดปะทะกันตามพรมแดน
กองทัพไทยทั้ง ๓ ทပ်ได้บุกเข้ายึดครองประเทศกัมพูชาทันที
และยึดได้ภายใน ๒ วันเท่านั้น

แต่แล้วสหประชาชาติก็ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยให้เราถอนทหารกลับมา”

ครับ ป.อินทรปาลิต ฝันได้ปี พ.ศ. ที่ใกล้เคียงมาก คือ ๒๕๔๖ แทนที่จะเป็น ๒๕๔๗ แต่ก็คงฝันไม่ถึงว่าจะมีเหตุการณ์ “จริง” ของการเผาสถานทูตไทย ณ กรุงพนมเปญ เมื่อ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (๒๐๐๓) โดยที่ฝ่ายรัฐบาลไทย (ของคุณทักษิณ) ทำอะไรแทบไม่ได้ ยกเว้นส่งเครื่องบินกองทัพอากาศไปชนคนไทยออกจากกัมพูชาอย่างฉุกละหุก

น่าเชื่อว่าบรรยาการอัน “เครียด” ของการหาทางออกไม่ได้ของตัวอักษร D หรือประชาธิปไตยของสังคมไทยนี้แหละ ที่ทำให้การขายและการซื้อ “หัวเราะ” กับ “สามเกลอ” กลายเป็นปัจจัยหลักในความสำเร็จของ ป.อินทรปาลิต คงไม่ไกลจากความเป็นจริงนักที่ยุคสมัยนั้น “เมื่อเครียด ก็อ่านพล นิกร กิมหงวน”

แล้วยุคนี้เล่า ยุคที่เราก็ยังหาทางออกให้กับ “ประชาธิปไตย” หรือ D ของไทย ในขณะที่เรามีรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ฉบับที่ ๑๘ (ที่ถูกตั้งชื่อเล่นอย่าง

เรียกว่า “รัตท่ามะนาย ฉบับหัวควน”) นั่นเราชาวสยามประเทศไทย อ่าน ฟัง ดูอะไรกันอยู่

(๘)

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ผลงานของ ป.อินทรปาลิต เป็นภาพสะท้อนของสังคมไทยที่ต้องเผชิญกับ S และ D และที่สำคัญคือเมื่อถึงยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยเฉพาะในช่วงของทศวรรษ ๒๔๙๐ จนถึง ๒๕๑๑ (๑๙๖๖) อันเป็นปีที่ ป.อินทรปาลิตถึงแก่กรรมนั้น สังคมไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมชากรุง ตกอยู่ใต้อิทธิพลทั้งทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของอเมริกัน (ที่เข้ามาแทนที่อังกฤษ) และที่แสนจะชัดเจนอย่างยิ่ง คือ บรรดาภาพยนตร์จากฮอลลีวูดที่หลังไหลเข้ามานั่นเอง

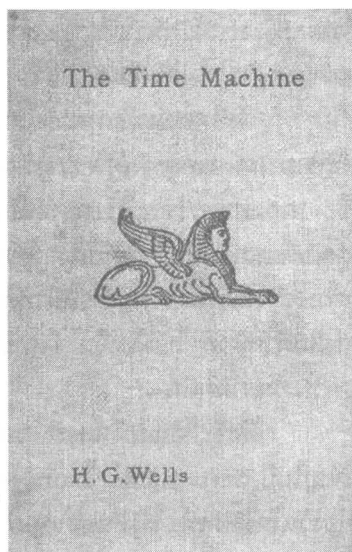
และนี่ก็ทำให้เราเข้าใจได้ว่าหลายสิ่งหลายอย่างในชุด “เสือฯ” รวมทั้งภาพหน้าปกหรือภาพประกอบ เกือบจะเรียกได้ว่าเดินทางโดยตรงจาก “ฮอลลีวูด” มายังบรรดาโรงภาพยนตร์ที่มีชื่อนำหน้าว่า “เฉลิมฯฯฯ” ทั้งหลายนั่นเอง Westerns หรือ “คาบอย” สร้างความบันเทิงใจให้ ป.อินทรปาลิตอย่างไม่รู้จบ

เมื่อทาร์ซานที่น่าแสดงโดยจอห์นนี่ ไวลสมุนเลอร์มา “โห่ ฮี้ โห่ โห่” ป.อินทรปาลิต ก็ได้วัตถุดิบใหม่แปลงเป็นชุด “ทาร์ซานน้อย” เมื่อ “ปีเตอร์แพน” ของวอลท์ ดิสนีย์มาถึงโรงหนังแถววังบูรพา ป.อินทรปาลิตก็สร้าง “ปีเตอร์แพนเปี้ยก” ขึ้นมา และไม่น่าสงสัยเลยว่าเมื่อ The Time Machine ของเวอร์เนอร์ (๑๙๖๐/๒๕๐๓) ที่นำดาราดังในยุคกันอย่าง Rod Taylor และ Yvette Mimieux ตกเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ป.อินทรปาลิต ก็ดัดแปลงมันให้กลายเป็น “ไปสู่อนาคต” ในปี ๒๕๑๐ (๑๙๖๗)

(๙)

ในขณะที่ H.G. Wells นักเขียนอังกฤษ ผู้มีความคิดโน้มเอียงไปในทางสังคมนิยม สร้าง The Time Machine เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๕ หรือ พ.ศ. ๒๔๓๘ ก่อน ป.อินทรปาลิตเกิดถึง ๑๕ ปี Wells ให้พระเอกของเรื่องเดินทางไปในคนเดียว สู่อวกาศไกลไปถึง ค.ศ. ๘๐๒,๗๐๑ (หรือ พ.ศ. ๘๐๓,๒๔๕) ไปพบโลกคอมมิวนิสต์สังคมนิยมแบบ “ปฐมภูมิ” แต่ ป.อินทรปาลิต ในฐานะ

ปก The Time Machine ของ H.G. Wells
ฉบับพิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 1895 หรือ พ.ศ. 2438
ก่อน ป.อินทราปาลิตเกิดถึง 15 ปี
นิยายวิทยาศาสตร์เรื่องนี้
ถูกสร้างเป็นภาพยนตร์ 2 ครั้ง
ครั้งแรกปี 2503 (1960)
ที่กลายเป็นเรื่อง “ร่วมสมัย”
สร้างความบันเทิงใจให้
ป.อินทราปาลิตเขียน “ไปสู่นาคต”

ผลผลิตของยุคสมัยแห่ง “อำมาตยาเสนาธิปไตย” และบรรยากาศแห่ง “ยุคสมัยอเมริกัน” และ “สงครามเย็น” ก็ให้ “สามเกลอ/สี่สาย” และผู้ร่วมเดินทางโดยสารไปกับ “เครื่องมือวิเศษ” รวม ๘ นายไปไกลจากเวลาที่ท่านเขียน คือ พ.ศ. ๒๕๑๐ เพียง ๔๐ ปีเท่านั้นเอง คือถึง พ.ศ. ๒๕๕๐

โปรดสังเกตว่า ป.อินทราปาลิต ใช้คำว่า “เครื่องมือวิเศษ” แทนคำว่า Time Machine ไม่ทราบว่าเป็นความแตกต่างระหว่างนักเขียนทั้งสองหรือไม่ ในขณะที่ H.G. Wells เขียนนวนิยายของท่านในฐานะของ นวนิยายวิทยาศาสตร์ หรือ science fiction นวนิยายของ ป.อินทราปาลิต กลับมีส่วนผสมของไสยศาสตร์ หรือสิ่ง “วิเศษ” เข้าไปด้วย และนี่ก็แสนจะตรงกับ “ปรากฏการณ์” พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่เราเห็นทั้ง “จิตคามรามเทพ” และ “สนธิ/สนธิ”

(๑๐)

ป.อินทราปาลิต พาเราข้ามกาลเวลา ๔๐ ปีจาก พ.ศ. ๒๕๑๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ สิ่งที่น่าสนใจก็คือ “ผู้เดินทางข้ามกาลเวลา” ของเราที่ประกอบด้วย พล นิกร กิมหงวน ดร.ดิเรก เจ้าคุณปัจจนึก เจ้าแก้ว นพกับสมนึก (เป็นชายทั้งสิ้น

ไม่มีสตรีเลยแม้แต่นางเดียว) เขาเหล่านั้นได้ “เห็นอะไร” เล่า และที่สำคัญไปกว่านั้น คือ “ไม่เห็นอะไร” เล่า

สิ่งที่ “คณะเดินทาง” ของเราได้พบเห็นคือความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ตึกกรม ถนนของกรุงเทพฯ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาและความเป็นไทย ชื่อ “กรุงเทพฯ” หายไป กลายเป็น “บางกอก” แต่ “ไทยแลนด์” ยังอยู่ ยังไม่ถูกเปลี่ยนกลับเป็น “ไซแอม” ไทยแลนด์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ ป. อินทรปาลิต เศรษฐกิจดีเยี่ยม เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอเมริกา กลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม ส่งสินค้าหนักๆ ไปเมืองจีน มีสิทธิเสรีภาพ มีรัฐบาลพลเรือน และที่สำคัญคือมี “ความรักสามัคคี”

สิ่งที่ “คณะเดินทาง” ของเราไม่เห็น คือ ไม่เห็นการเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่เห็นผู้คนใส่เสื้อสีเหลือง หรือสีเปลี่ยนแปลงไปตามสีของวันในสัปดาห์ ไม่เห็นปรากฏการณ์สนธิ/สนธิ ไม่เห็นการต่อสู้ ชัดแย้ง ชิงทางการเมืองกับความแตกแยกแตกต่างทางสังคม ไม่ได้รับรู้ถึงโรคภัยไข้เจ็บทางเศรษฐกิจนับแต่ “ต้มยำกุ้ง”

“โลกในอนาคต พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ ป.อินทรปาลิต ช่างเป็นโลกแห่งความฝันเสียจริงๆ

ศ.ดิเรก ผู้ประดิษฐ์ “เครื่องมือวิเศษ” กล่าวก่อนการออกเดินทางว่า

“อ้อไว้ รับรองว่าพวกเราจะได้พบเห็นอนาคตแน่ๆ ครับ ...

ผมจะพาพวกเราไปดูกรุงเทพฯ ...

เห็นความเจริญรุ่งเรืองของกรุงเทพฯ และสภาพความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยนั้น ...

ศ.ดิเรกกับคณะของเขาได้เดินทางมาถึงอนาคตจริงๆ

ทุกคนพบตัวเองยืนอยู่กลางสามหน้าบ้าน “พัชรภรณ์”

“ที่ถนนสุขุมวิทหน้าบ้าน ...

มีรถยนต์แล่นผ่านไปมาอย่างน่าเวียนหัว

รถทุกคันใช้ความเร็วสูงมาก ...

ในห้องฟ้ามีรถยนต์เหาะหลายคัน บินผ่านหน้าบ้าน ...

แล้วทุกคนก็แลเห็นรถไฟขนาดใหญ่วิ่งอยู่บนถนนสุขุมวิท

คล้ายกับรถรางมี ๒ คันพุ่งวิ่งไปตามรางสูงจากถนนประมาณ ๑๐ เมตร
ใช้ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง”

ครับ ต้องบอกว่า ป.อินทรปาลิต จินตนาการได้แสนจะสมจริง นี่คือ
“รถไฟฟ้า” สุดรักของชาวกรุง ที่โยธาและเรียกร้องให้เพิ่มสาย จนกลายเป็น
ประเด็นของการหาเสียงเลือกตั้งแล้วเลือกตั้งอีก ในช่วงทศวรรษ ๒๕๔๐ จน
กระทั่งการเลือกตั้ง ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ในยุคการเมือง “ล้มทักษิณและจัดตั้ง
กรม. ชิงแก่”

(๑๑)

“คณะเดินทาง” ของ ป.อินทรปาลิต ได้พบได้เห็นอะไรอีกเล่า

“มองออกไปนอกบ้าน ...

เป็นอาคารสูงใหญ่อย่างน้อยที่สุดก็ ๒๐ ชั้นจนถึง ๘๐ ชั้น

ส่วนยอดของมันเสียดเข้าไปในกลุ่มเมฆอันหนาทึบ ...

ผู้คนริมถนนสุขุมวิทเดินสับสนไปมา

ผู้ขายแตงชุดสากลและผู้หญิงสวมเสื้อกระโปรงวันพีช

มองดูชาวกรุงเทพฯ ไม่ผิดอะไรกับชาวยุโรปอเมริกา”

ครับ โลกอนาคตของ ป.อินทรปาลิต ดูจะมี “ฝรั่ง เป็นแม่แบบอย่าง
แม่นยำ ทั้งตึกกรม ทั้งผู้คน และ

“สัญลักษณ์ของนครบางกอกแห่งไทยแลนด์

หอระฟ้าสร้างเสร็จมาสิบปีแล้ว สูงถึง ๒,๗๐๐ ฟิต

มีลิฟท์หลายห้อง รับส่งประชาชนขึ้นไปบนหอ

บนนั้นกว้างขวางมาก ...

มีภัตตาคาร ร้านอาหารและห้องโถ้วินิจฉัย

หอไอเฟลในปารีสหรือหอโทรทัศน์ในญี่ปุ่น

ลิฟท์หอรระฟ้าของไทยไม่ได้ทรอก..

นาฬิกาเรือนใหญ่ที่หอนั้นจะตีกังวานทุก ๑๕ นาที”

และยิ่งไปกว่านั้น คือ

“พลเมืองในบางกอกมีตั้ง ๑๕ ล้าน นอกสำมะโนครัวอีกไม่ต่ำกว่าห้าหมื่นล้าน”

(๑๒)

ที่

“ตลาดพระโขนงซึ่งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๐ เป็นตลาดเล็กๆ แต่ขณะนี้ คือ ๒๔๕๐ กลายเป็นชุปเปอร์มาร์เก็ต คืออาคารใหญ่โตมโหฬาร มีป้ายขนาดยักษ์เป็นภาษาอังกฤษอยู่เหนืออาคารนั้น

สะพานข้ามคลองพระโขนงหายไปแล้ว

กลายเป็นถนนกว้างใหญ่

คลองถูกถมเป็นถนนคอนกรีต

พล นิกร กิมหงวน และ ศ. ดิเรกใจหายวาบเมื่อเห็นโรงแรม “สี่สหาย”

กลายเป็น “มหาวิทยาลัยพระโขนง”

มีอาคาร ๒๐ ชั้น”

ครับ นี่ก็น่าเชื่อว่า ป.อินทรมานสิท จินตนาการอนาคตว่าสมบัติของ “สี่สหาย” อย่างโรงแรมจะกลายเป็นหนึ่งใน “มหาวิทยาลัย” เอกชนที่ผลุดขึ้นมาเหมือนดอกเห็ดในยุค “โลกาภิวัตน์” ๒๕๕๐ ของเรา

ป.อินทรมานสิทขยายความต่อไปอีกว่า

“บางกอกมีมหาวิทยาลัยราว ๒๐๐ แห่ง ...

โรงเรียนประถมและมัธยมไม่ต่ำกว่าห้าพันแห่ง

ไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียน ..

เครื่องเขียนและแบบเรียนตลอดจนเสื้อผ้าทางโรงเรียนจ่ายให้ฟรี”

ครับ ก็ไม่น่าเชื่อว่า “ประชานิยม” ของทุกๆ พรรคการเมืองในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ป.อินทรมานสิท มองเห็นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๐ นำเสียดาย ที่ไม่มีใครคิดออกจนกระทั่งต้องมี นรม. หน้าเหลี่ยม (!)

(๑๓)

ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ที่ ป.อินทรมานสิท ผันไว้อย่างแม่นยำ

ว่าเราจะได้พบได้เห็น ก็คือเรื่องของ “ภาษาไทย” และ “ความเป็นไทย”

ณ ที่เก่าแต่เวลาใหม่หน้าบ้าน “พัชรภรณ์” พ.ศ. ๒๕๕๐ สีสหายกับ
เจ้าคุณปัจฉินภา นพ สมนึก และเจ้าแก้ว เห็นคนสวนชายหนุ่มผู้หนึ่ง ซึ่ง
หน้าตาเหมือนกับเจ้าแก้วราวถอดแบบออกมา

คนสวนหนุ่มถาม “คะตะเดินทาง” ของเราเป็นภาษาอังกฤษ

(ครับ ขอเน้นคำว่าภาษาอังกฤษ) ว่า “ท่านมาหาใคร”

“เจ้าแก้วชักหมั่นไส้ก็พูดโพล่งขึ้น

ล่าปากนักก็พูดไทยเถววะ

“ประทานโทษ คุณพูดภาษาอะไรครับ” เขาถาม... เป็นภาษาอังกฤษ
เจ้าแก้วชักย่ะ..

“แกเป็นคนไทย ใช่ไหม

คนสวนขมวดคิ้วย่น ...

“ท่านพูดอังกฤษได้ไหม

... พลกั้นเจ้าแก้วออกห่าง .. ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง

“แกพูดภาษาไทยไม่ได้หรือนี่

“ภาษาไทยหรือครับ

ไทยแลนด์เลิกใช้ภาษาไทยตั้งแต่ผมเป็นเด็กสอนเดิน

ผมเป็นคนไทยก็จริง

แต่ผมไม่รู้ภาษาไทย ...

ครับ เขาเลิกพูดเลิกใช้ภาษาไทยมา ๒๓ ปีแล้ว

เท่าที่ผมทราบ รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกภาษาไทย

ทั้งภาษาพูดและอักษรวิธีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗

เป็นปีที่พ่อผมตายครับ ผมถึงจำได้”

ครับ ในโลกอนาคตของ ป.อินทรมานิตนั้น รัฐบาลไทยได้ยกเลิกการใช้ภาษาไทยไปแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ (๑๙๘๔) ถ้าเราจะลองเทียบดู ก็คือเมื่อ
รัตนโกสินทร์ครบร้อย ๒๐๒ ปีนั่นเอง ป.อินทรมานิต คงนึกไม่ถึงว่า นับตั้งแต่ปี
๒๕๒๕ (๑๙๘๒) เมื่อเราฉลอง “๒๐๐ ปีรัตนโกสินทร์” กันนั้น มีการเฉลิม

ฉลองกันใหญ่โต ทั้งการสดุดี การจุดดอกไม้ไฟ การเห่เรือพระราชพิธี ฯลฯ อันเป็นต้นแบบและรูปแบบของการเฉลิมฉลองที่ตามกันมาอย่าง “อย่างต่อเนื่อง ” จนกระทั่งทุกวันนี้ (๒๕๕๐)

(๑๔)

ภาษาไทยได้สูญหายไป อะไรหลายอย่างก็ไม่หลงเหลือ และเมื่อ “คณะเดินทาง” ของเรานั้น “บางกอกแตกซี่” ชมเมือง ก็ต้องประหลาดใจว่าคนขับรถแท็กซี่นั้นจบปริญญาตรีวิศวกรรมไฟฟ้า แถมยังชื่อ “วีระ สมิติ” และก็มีเพื่อนร่วมอาชีพชื่อ “สพสมัย มงต์โกเมอรี่” สารเถิดคนนั้นจบโทสถาปัตย์

วีระ สมิติ เล่าให้ “คณะเดินทาง” ของเราฟังว่า

“ชาวบางกอกทุกคน

เขาต้องมีชื่อฝรั่งต่อท้ายของตนครับ

เป็นต้นว่า อุดม โรบินสัน

ชัชวาล ครอฟฟอร์ด

พูดอย่างง่ายๆ เราได้ปรับปรุงตัวเราตลอดจนจารีตประเพณี

ให้เหมือนชาวอเมริกันมหาสมุทร”

ครับ ฟังแล้วอดนึกถึงดาราขวัญใจคุณอย่างธงชัย แมคอินไตย์, ทาทายิ่ง, ปาล์มมี, สเตฟาน, ลิเดีย อาร์แอนนี (ของอดีต นรม.) กับ มารีไฉ่ เมารั่วของรักแห่งสยามี รวมทั้ง “น้องเมย์ น้องแอน ...”

(๑๕)

บางกอกหรือกรุงเทพฯ ของ ป.อินทรมหาปาลิต ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เจริญรุดหน้าสุดขีด คนขับแท็กซี่ระดับปริญญาเล่าให้ “คณะเดินทาง” ของเราฟังว่า

“ในระยะสิบปีมานี้ เศรษฐกิจของชาติไทยเราดีขึ้นมาก ...

บ่อน้ำมันในอ่าวไทย มีรายได้ปีหนึ่งตั้งห้าหมื่นล้าน

สู้ขึ้นมาเท่าไรก็ไม่หมด

ส่งไปขายทั่วโลก

โรงงานอุตสาหกรรมหนักของเรา ที่ซานเมืองก็มีมากมาย

สร้างรถยนต์ รถถัง และเครื่องบิน ตลอดจนอาวุธต่างๆ เช่น ปืนใหญ่

ปิ่นเล็ก ปิ่นกล ...

นี่คือตลาดเงิน .. พวกเศรษฐีมาชุมนุมกันที่นี่ตลอดวัน
ขายหุ้นซื้อหุ้นจนวายไปหมด ...”

และ “เงินบาทของเราหนึ่งบาท เท่ากับหนึ่งดอลลาร์อเมริกา”

หรือ “หนึ่งบาทย่สิบห้าสตางค์ เท่ากับหนึ่งปอนด์”

๑๐ ปีดังกล่าวข้างต้น ก็คือปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ป.อินทราปาลิตคงนึกไม่ถึงว่า ปิ่นนี้ไทยแลนด์ของท่านจะเกิด “โรคต้มยำกุ้ง” เศรษฐกิจพังพินาศ เงินบาทตกหวัหุ้ม จาก ๒๗ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์ กลายเป็นเกือบ ๕๐ บาท เศรษฐีกลายเป็นยาจก ธนาคารล้มละลาย นรม. ชวลิตต้องลาออก แล้วเราก็เปลี่ยนรัฐบาลแล้วเปลี่ยนอีก ได้คุณชวนมาเป็นนายกฯ เมื่อไปไม่รอด เราก็ได้คุณทักษิณตามมาอยู่ ๕ ปีจนเกิดรัฐประหาร ๑๙ กันยา ๒๕๔๙

(๑๖)

ป.อินทราปาลิตเติบโตและเขียนหนังสือหากินอยู่ในยุคอันยาวนานของ “ทหาร” ที่ใช้เวลาว่างรัฐธรรมนูญอยู่ถึง ๑๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๑ (๑๙๕๘) จนถึง พ.ศ. ๒๕๑๑ (๑๙๖๘) อันเป็นปีที่ท่านถึงแก่กรรม ดังนั้น ป.อินทราปาลิต ก็คงเหมือนๆ คนไทยทั่วไปไม่น้อย ที่อยากเห็นบ้านเมืองเจริญเป็น “ประชาธิปไตย” ดังนั้นเมื่อ “คณะเดินทาง” ของเรา ไปถึงบางกอกในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงได้รับการบอกเล่าจากคนขับแท็กซี่ว่า

“รัฐบาลชุดนี้ มีนายกรัฐมนตรีเป็นพลเรือน

ชื่อ นายอิสระ สจ๊วต

เรามีสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูง

รัฐมนตรีของเราเป็นพลเรือนทั้งนั้น

แม้กระทั่งรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม”

ครับ ป.อินทราปาลิต ก็คงเหมือนเราๆ ท่านๆ ที่นึกไม่ออกว่าจะมี และทำไมต้องมี “รัฐประหาร ๑๙ กันยา ๒๕๔๙” หรือทำไมต้องมี “คมช.” กับ “กรม.ชิงแก่”

คนขับแท็กซี่ ยังเล่าต่อไปอีกว่า

“รัฐบาลชุดนี้ได้บริหารประเทศชาติของเราอย่างเข้มแข็ง
ไม่มีการคอร์รัปชันอย่างเด็ดขาด

ข้าราชการทุกคนมีเงินเดือนพอเลี้ยงตัวและครอบครัวให้ได้รับความสุข
ต่างทำงานเพื่อประเทศชาติจริงๆ

เศรษฐกิจของชาติไทยดีมาก ...

ไทยแลนด์ไม่ใช่ประเทศกสิกรรมเหมือนแต่ก่อน

นาข้าวของเรากลายเป็นข้าวสาลีไปหมดแล้ว

เพราะคนไทยกินขนมปังแทนข้าว และกินอาหารแบบยุโรปอเมริกัน”

นี่เป็นสิ่งที่ “อนาคต” ในฝัน พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ ป.อินทพรปาลิตกลับ
ตาลปัตรโดยสิ้นเชิง ป.อินทพรปาลิต ก็คงเหมือนกับเราๆ ท่านๆ นี่แหละ ที่ทั้ง
ไฟและฝัน แต่ในโลกแห่งความเป็นจริง เรามาถึง พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๐ พร้อม
ด้วยปรากฏการณ์ที่เราไม่ปรารถนาบางอย่าง “สนธิ/สนธิ” หรือการใช้สีล้นสัญลักษณ์
ทั้งหลายทั้งแดง และทั้งหลายก็อย่างไม่เคยมีมาก่อน

(๑๗)

ป.อินทพรปาลิต ให้ “คณะเดินทาง” ๘ นายของเรา กลับคืนสู่ “ปัจจุบัน”
ของ พ.ศ. ๒๕๑๐ โดย “มีทางเก่งในติดตัวอยู่คนละตัวเท่านั้น” เพราะ “เลื้อ
ทางเก่งชุดสากลของเรา และของที่เราซื้อมา เราเอามาไม่ได้หรอกเพื่อน เพราะ
ยังไม่เกิดขึ้น แต่เราได้ไปถึงมันก่อน”

แต่ก่อนการเดินทางย้อนกาลเวลากลับ “คณะเดินทาง” ๘ นายของเรา
ก็ไปห้อง “บางกอกยามราตรี” ตาม “วิสัยชาย” ชาวกรุงชั้นสูงและกลางจำนวน
ไม่น้อยในยุคนั้น และ

“สภาพของบางกอก... สถานที่ที่เหยวที่อยู่ใต้ดินมีหลายแห่ง
และอยู่ใต้แม่น้ำเจ้าพระยา ก็คือมีภักดีตาการไต้หน้า ...

พนักงานเลิร์ฟเปลือยกาย

เลิร์ฟแบบเย้ยฟ้าทำดิน ...

แคชเชียร์ก็แก้ผ้าล่อนจ้อน

แม่ครัวก็แก้ผ้าทำกับข้าว ...

คนขายบุหรี่ยกแก้ผ้า

ร่างกายอวบอ้วน สะอาดหมดจด และมีกลิ่นสะอาด ...
ส่วนระบำเปลื้องหรือหนังโป๊ ก็แสดงหรือฉายตามไนต์คลับใต้ดิน
คนไทยสมัยนี้ต่างมีสิทธิเสรีภาพเต็มที่”

ณ โรงแรม “บางกอก ไทยแลนด์” “คณะเดินทาง” ของเราได้รับการ
บอกเล่าว่า

“โรงงานสร้างหุ่นยนต์อิเล็กทรอนิกส์ ...
ทางเหนือเขานิยมใช้หุ่นยนต์แทนคนครับ
โดยเฉพาะหุ่นสาว ๆ ชายดีมาก
มันทำหน้าที่ของผู้หญิงได้ทุกอย่าง
และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีไว้วางใจได้ ...
หุ่นผู้หญิงในวัยกลางคน หรือสูงอายุก็นิยมครับ ...”
เลี้ยววงกลมถนนน้ำลายเอือก
“แล้วหุ่นผู้ชายรูปหล่อล่ะครับ”
“อ้อ ก็ต้องทำขายด้วยซีครับ
ขายดีเหมือนกันครับ
สาว ๆ ที่อกหักและเกลียดผู้ชาย
มักจะซื้อหุ่นผู้ชายของผม เอาไปไว้เป็นเพื่อน”

ครับ คงไม่ยากสำหรับ ป.อินทรมานิต ที่จะจินตนาการถึง “สิทธิเสรีภาพ”
ทางเพศของ “บางกอก ไทยแลนด์” แต่ ป.อินทรมานิต ก็คงนึกไม่ถึงว่า “หุ่น
อิเล็กทรอนิกส์” ทั้งหญิงและชายนั้นอาจไม่ใช่สิ่งจำเป็น และก็จะเทียบเคียงชาย
จริงหญิงแท้ราคาถูก ที่มีให้ “ขายและซื้อ” ได้เกลื่อนกลาด ไม่ว่าจะเป็นบางกอก
เชียงใหม่ พัทยา หรือภูเก็ต ชำราก็แสนจะย่อมเยาว์กว่าหุ่นยนต์เป็นไหนๆ ใน
พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้

(๑๘)

ในคืนสุดท้ายในโลกอนาคต พ.ศ. ๒๕๕๐ “คณะเดินทาง” ต้องเผชิญ
กับทั้งตำรวจและทหาร ที่เกือบจะเกิดเหตุร้ายปะทะกันระหว่างคนในเครื่องบินที่

“ทหารทุกคนพร้อมรบ

จะโปรดให้ ... ใช้ปืนประจำรถหุ้มเกราะยิงโรงพัก
หรือจะให้ทหารยึดโรงพักนี้”

แต่ “คณะเดินทาง” ของเรา ก็ได้รับคำยืนยันว่า

“รบกับคนไทยด้วยกันยังงั้นหรือ

ทหารกับตำรวจคือพี่น้องกัน ...

คนไทยเราเลิกรบกันมา ๕๐ กว่าปีแล้ว

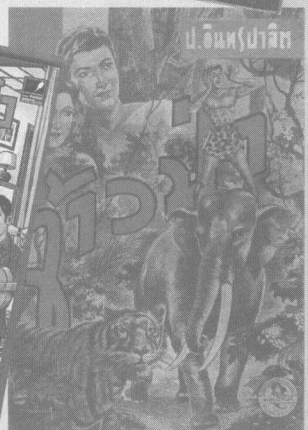
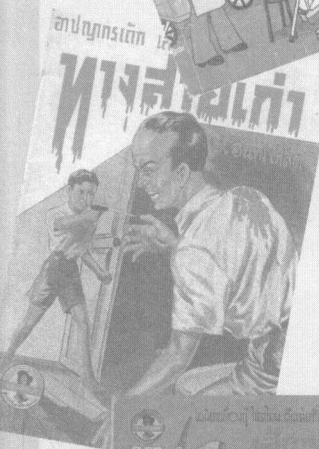
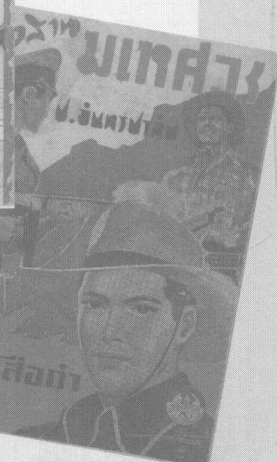
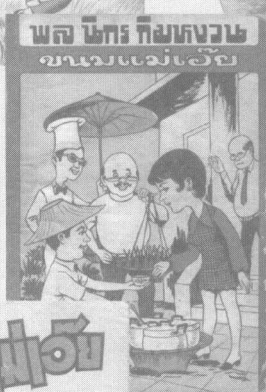
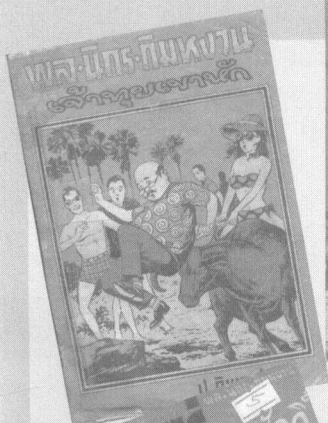
และไม่มีวันที่จะรบกันอีก

บ้านเมืองของเราเจริญก้าวหน้าอย่างรีบรุดเช่นนี้

ก็เพราะไทยเราพร้อมรักสามัคคีกัน”

ครับ ในโลกแห่งความฝันของ ป.อินทรปาลิต ท่านนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ก็
ฝันถึงสังคมที่ “ไทยเราพร้อมรักสามัคคี” แต่ในโลกแห่งความเป็นจริง ณ พ.ศ.
๒๕๕๐ เราๆ ท่านๆ แม้จะเฝ้าฝันถึงสิ่งเดียวกันนี้ เราๆ ท่านๆ ส่วนใหญ่ที่อยู่
เบื้องล่าง ก็ต้องทอดถอนใจว่า “จะเป็นไปได้อย่างไร” โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ
บนนั้นเขาและเธอจะ “เกียจเฉื่อย” กันได้หรือไม่ เพียงใด

ครับ กระแสธารแห่งประวัติศาสตร์เท่านั้นแหละ ที่จะบอกเราได้

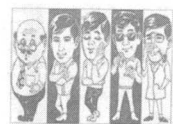

กำหนดการ ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยชาวบ้าน
โครงการ เมืองไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ พล นิกร กิมหงวน และ ป. อินทรปาลิต
ก่อนวาระ ๑๐๐ ปี ชาตกาล
วันเสาร์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ โรงละครแห่งชาติ (หอเล็ก)

๐๗.๓๐ น. - ๐๘.๓๐ น.
๐๘.๓๐ น. - ๐๘.๕๕ น.
๐๘.๕๕ น. - ๐๙.๐๐ น.
๐๙.๐๐ น. - ๐๙.๕๕ น.
๐๙.๕๕ น. - ๑๐.๐๐ น.
๑๐.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น.

๑๒.๐๐ น. - ๑๓.๐๐ น.
๑๓.๐๐ น. - ๑๔.๓๐ น.

๑๔.๓๐ น. - ๑๕.๓๐ น.

๑๕.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.
๑๖.๓๐ น. - ๑๘.๐๐ น.

ลงทะเบียนสื่อมวลชนและผู้ร่วมงาน

ศ.ดร.อินันท์ โปษยานนท์ ผู้อำนวยการสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กล่าวรายงาน
ประธานในพิธี ศ.เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม กล่าวเปิดงาน
ปาฐกถาหน้าหัวข้อ "วิวัฒนาการสังคมไทยกับทัศนียาย ชุต พล นิกร กิมหงวน" โดย ดร.วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์
อ่านบทกวี โดย เยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ
เสวนาหัวข้อ "ป.อินทรปาลิต-ชีวิตชายฝั่งที่แสนขม"

ปริญญา อินทรปาลิต
เจียงไฉย พุทธาโร
ณรงค์ จันทน์เรือง
เยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
วันใหม่ นิยม

หลานป.อินทรปาลิต
คนเขียนประวัติ ป.อินทรปาลิต ฉบับสมบูรณ์ที่สุด
นักเขียน(ฐานน้องร่วมสมัย)
ศิลปินแห่งชาติ
อุษาคเนย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดำเนินรายการโดย

ขมิ้นกร แสงกระจำจ

พักรับประทานอาหารกลางวัน / ชมภาพยนตร์ "เปลี่ยนสยามเป็นไทย นามนั้นสำคัญไฉน"

เสวนา "นามที่ชนะ" - เครียด หงุดหงิด กับการเมือง อ่าน พล นิกร กิมหงวน : ไปสู่อานาคต จาก พ.ศ.2510 - 2550"

ผศ.ร่มโพธิ์ อุดล
ดร.ชัยวัฒน์ คุประตกุล
คุณสุประวีติ ปัทมสุด
ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ
ผศ.ดร.ศิริศิลป์ บุญขจร

แฟนพันธ์แท้สามเกลอ
รายการชีวิตจริยธรรมกับสังคม
ผู้กำกับภาพยนตร์ อดีตนักแสดง "เจ้าคุณปัจจุณิก"
อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นายกสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย

ดำเนินรายการโดย

สักรวนนอกทองอกตัว "พล นิกร กิมหงวน" โดย สมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย/วงกอไม้

ดำเนินรายการ โดย ยุทธ โตโตทิพย์ นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย

ฉายภาพยนตร์เรื่อง "สามเกลอ" และบรรยายประกอบโดย โคม สุวงศ์ หอภาพยนตร์ไทย

ละครเวทีเรื่อง "พล นิกร กิมหงวน ตอน "มาถึงอนาคต ๒๕๕๐" บทละครโดย วัฒน์ วรรณยางกูร นักเขียนรางวัลศรีบูรพา

พิธีกรประจำวัน/ควบคุมเวที จักษ์มนัญญา สมเทพ, อัครพงษ์ คำคุณ

สำนักงาน
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยชาวบ้าน

เมืองไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ พล นิกร กิมหงวน
และ ป. อินทรปาลิต ก่อนวาระ ๑๐๐ ปี ชาตกาล

วันเสาร์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

โรงละครแห่งชาติ (หอเล็ก)

ไม่เสียค่าลงทะเบียน (ฟรี)

